

www.gnanam.info
www.gnanam.lk

ഓഗ 2023

ஞானம்

കരൈ തുലകുടിയഴി സനുടികക

276

വിതൈ :
രൂപാ 100/=

പകീരതലിൻ ഴുതം വിരീവുർ ഔമുരൂർ വെറുവതു ഞാനുർ !

ஒளி: 23
சுடர்: 12
276

பகீர்தலின் மூலம் வீரவும் ஜெழும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேலுமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடவரல்லாம்
விழ்பெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலசீசந்திரன்

ஓவியர்: கிறிஸ்த நல்லரெத்தினம்

தொடர்புகளுக்கு

தொ. பேசி. ☞ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ. நகல் ☞ 0094-11-2362862
இணையம் ☞ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தளம். ஞானம். இலங்கை
மின்னஞ்சல் ☞ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வாங்கி வியரம் ☞ T. Gnanasekara Iyer
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புகல் வேண்டும்)

சந்தா வியரம் ☞ Sri Lanka
ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=

ஒரு வருடம்	
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

☉ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு
களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய
ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.

☉ புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்
தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.

☉ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரியையுண்டு.

☉ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

- ☉ கவிதைகள்
Patricia A. Fleming /
என். நஜ்முல் ஹுசைன் 07
தாமரைத்தீவான் 10
கனகசபாபதி செல்வநேசன் 15
இக்பால் அலி 19
சோ. ப. 30
- ☉ சிறுகதைகள்
உ. நிசார் 03
வெல்லாவெளி விவேகானந்தம் 11
ஐ வெய் / சு.முரளிதரன் 20
சு.கருணாநிதி 31
- ☉ கட்டுரைகள்
பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா 08
நாட்டிய கலாநிதி கார்த்திகா கணேசர் 16
கலைமாமணி க. தவபாலன் 34
ஞா. பா.
- ☉ பத்தி
பேராசிரியர் துரை மனோகரன் 37
- ☉ சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்
கே. பொன்னுத்துரை 39
- ☉ வாசகர் பிசுகிறார் 40

ஆசிரியர் பக்கம்

உழைப்பாளர் உரிமைகளை வென்றெடுத்த மேதினம்

உலகத் தொழிலாளர்கள் இன்று அனுபவிக்கும் 8 மணிநேர வேலை உரிமைக்குப் பின்னால் நூறு ஆண்டுகாலப் போராட்டமும், பலநூறு உயிர்த்தியாகங்களும் உள்ளன. இந்தப் போராட்டங்களினாலும் உயிர்த்தியாகங்களினாலும் உருவானதே மே தினம்.

18ஆம் நூற்றாண்டில் தொழில் வளர்ச்சி காரணமாக பல நாடுகளும் மிக வேகமாக வளர ஆரம்பித்தன. தொழில் வளர்ச்சி தொடங்கிய அதே காலகட்டத்தில் உழைப்பாளர்கள் மீதான சுரண்டலும் தொடங்கியது. 18ஆம் நூற்றாண்டுவரை உலகின் அனைத்து நாடுகளின் தொழிலாளர்களும் தினமும் 12 முதல் 18 மணிநேரம் கட்டாயமாக வேலை செய்யவேண்டிய சூழல் இருந்தது.

அதிக நேரப் பணியைக் கண்டித்து 1830களில் பல நாடுகளிலும் போராட்டங்கள் முளைவிடத் தொடங்கின. முதன் முதலாக இங்கிலாந்தில் 'சாசன இயக்கம்' ஆறு முக்கிய கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தியது. இதில் முக்கியமான கோரிக்கை 10 மணிநேரப் பணிக் கோரிக்கையாகும். அதன்பின்னர் 1834இல் பிரான்சில் நெசவுத்தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கான 15 மணிநேரப் பணியைக் குறைக்க 'ஜனநாயம் அல்லது மரணம்' என்ற முழக்கத்தை முன்வைத்துப் போராடினார்கள்.

இந்தச் சூழலில்தான் அவுஸ்திரேலியாவில் 1856இல் கூட்டத்தொழிலாளர்கள் 8 மணிநேர வேலை கோரிக்கையை முன்வைத்து கடுமையாகப் போராடி அதில் வெற்றியும் பெற்றனர். இதனை உத்வேகமாகக் கொண்டு ரஷ்யா மற்றும் அமெரிக்காவிலும் பணிநேர குறைப்புப் போராட்டங்கள் ஊக்கம்பெற்று போராடத் தொடங்கினார்கள்.

1886இல் 'அமெரிக்க தொழிலாளர் கூட்டமைப்பு' மே 1ஆம் தேதி 8 மணி நேர வேலை கோரிக்கையை முன்வைத்து நாடு தழுவிய வேலை நிறுத்தத்துக்கு அறைகூவல் விடுத்தது. இந்தப் போராட்டமே மே தினம் உருவாக ஆரம்ப விதையாகியது. இந்தப் போராட்டத்தில் அமெரிக்கா முழுவதும் 3,50,000 தொழிலாளர்கள் பங்கேற்றனர். ஆயிரக்கணக்கான தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டன. இதனைத் தொடர்ந்து மே 3ஆம் தேதி சிகாகோவில் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பங்கேற்ற கண்டனப் போராட்டமும் தொடங்கியது. இந்தக் கூட்டத்தில் பங்கேற்ற பல தொழிலாளர்கள் கொல்லப்பட்டனர். இந்தக் கூட்டத்தை ஒருங்கிணைத்த தொழிலாளர் தலைவர்கள் 7 பேர் தூக்கிலிடப்பட்டனர். இவர்களின் இறுதி ஊர்வலத்தில் அமெரிக்காவில் 5இலட்சம் பேர் பங்கேற்று பெரும் எழுச்சி உருவானது.

இதனைத் தொடர்ந்து 1889ஆம் ஆண்டு ஜூலை 14ஆம் தேதி பாரீசில் நடைபெற்ற 'உலகத் தொழிலாளர்கள் பாராளுமன்றத்தில்' கார்ல் மார்க்ஸ் மற்றும் ஏங்கல்ஸ் உள்ளிட்ட 18 நாடுகளை சேர்ந்த 400 பேர் பங்கேற்றனர். இந்தக் கூட்டத்தில்தான் மே 1ஆம் தேதியை உலக உழைப்பாளர் தினமாகப் பிரகடனப்படுத்தினர்.

இலங்கையில் முதலாவது மேதினம் 1934ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்றது. ஏ.ஈ. குணசிங்ஹு தலைமையிலான அகில இலங்கை தொழிலாளர் சம்மேளனம் இதனை ஏற்பாடு செய்திருந்தது.

1956ஆம் ஆண்டு அப்போதைய பிரதமர் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்கா மே தினத்தை விடுமுறை தினமாகப் பிரகடனம் செய்தார்.

மீட்சி

உ. நிசார்

அன்லார் ஆசிரியர் முப்பத்தைந்து வருட கால ஆசிரிய சேவையில் இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். ஓய்வு பெற்றதன் பின்பும் அவரிடம் இருந்த உற்சாகமும் திடகாத்திரமும் அவரை விட்டு அகலவில்லை. அதனால் அதிகாலை நான்கு மணிக்கே துயில் விட்டு எழும் பழக்கம் அவருடன் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது.

காலைக் கடன்கள், சுபஹு நேரத் தொழுகை, திருக்குர்ஆன் ஓதுதல் என்பவற்றை முடிக்க அவருக்குக் காலை ஆறு மணியாகிவிடும். அதன் பிறகு தொலைக்காட்சியில் அன்றாடச் செய்தி களைக் கேட்க காலை ஏழு மணியாகிவிடும். அது முடிய காலை உணவை அருந்திவிட்டு அவர் சிறிது ஓய்வு எடுத்துக் கொள்வார். அதன் பிறகு வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் அவர் வைத்திருக்கும் சிறு கடையைத் திறந்து, சாம்பிராணி பிடித்து, துஆ ஓதி வியாபாரத்தைத் தொடங்க எட்டு மணியாகிவிடும்.

கடைக்குள் அன்றாடம் தேவைப்படும் சீனி, மா, பலசரக்கு, சவர்க்காரம், பற்பசை போன்ற பலபொருட்கள் இருந்தன. அப்பொருட்களை விற்று அதிக இலாபம் ஈட்டும் நோக்கம் அவருக்குள் இருக்கவில்லை. ஓய்வு பெற்றதன் பின் வேலை வெட்டி அற்றவராக காலம் தள்ளுவதை தவிர்ப்பதற்கும், கடைக்கு வருபவர்களுடன் கதைத்து ஊர்ப்புதினங்களைத் தெரிந்து கொள்வதுக்குமே அவர் அக்கடையை நடத்தி வந்தார்.

காலை எட்டு மணி முதல் இரவு எட்டு மணி வரை கடை திறந்திருக்கும். வெள்ளிக்கிழமை நாட்களிலும், அவருக்கு ஓய்வூதியம் கிடைக்கும் நாட்களிலும் கடை மூடியிருக்கும். வெள்ளிக்கிழமை நாளைப் போல அவருக்கு ஓய்வூதியம் கிடைக்கும் நாளையும் அவர் புனிதமாகக் கருதியது அதற்குரிய காரணமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு மாதமும் கிடைக்கும் ஓய்வூதி யத்தை அவர் மன நிறைவுடன் பெற்றுக் கொண்டார். அதிலொரு மகிழ்ச்சி அவருக் கிருந்தது. அதே போல அன்றைய தினம் வங்கிக்குச் சென்று, சக நண்பர்களுடன் கதைத்து, அவர்களின் சகதுக்கங்களைக் கேட்டறிவதிலும் அவருக்கு ஒரு மகிழ்ச்சி இருக்கவே செய்தது.

அமீன், ராசிக், ஜவாத் என பத்துக்கும் மேற்பட்ட ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள் வந்து அன்று வங்கியில் ஒன்று கூடுவார்கள். எல்லோரும் ஒருவருக்குப் பின் ஒருவராக வரிசையாக நின்று ஓய்வூதியத்தைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள். ஆனாலும் அவர்களின் பிள்ளைகள் அதையிட்டு அவர்களுக்கு குறை கூறிக் கொண்டே இருந்தனர்.

ஒரு நாள் அன்லார் ஆசிரியரின் மகன் ரிப்கி அதைப் பற்றி அவருக்குக் குறை கூறினான்.

“என்ன வாப்பா இது? பென்ஷன் பணத்த எடுக்கிறதற்கு பேங்குக்கு முன்னால போய் கியூவில் நிக்கிறீங்க? அது தானே இப்போ ஏடெம் கார்ட் வசதி இருக்கு. அதனால நெனச்ச நேரம் போய் தேவையான பணத்த எடுத்துக் கொள்ளலாம்தானே. நீங்க சும்மா வீணா அவதிப் படுறீங்க. ஒரு நாளைக்கி நீங்க என்னோட வாங்கோ. நான் பேங் மனேஜரோட கதச்சி ஒங்களுக்கு ஏடெம் கார்ட் ஒண்டு எடுத்துத் தாரேன்”.

“அதெல்லாம் தேவ இல்ல மகன். நான் வாழ்ந்த காலம் மிச்சம். இன்னும் வாழப் போற காலம் சொற்பம். அதனால என்னத்துக்கு இந்த நூதன வசதிகள்?”

உ. நிசார்

அதை அவரது மனைவி உம்மு ஸல்மாவும் ஆமோதித்தாள். அதனால் ஓய்வூதிய நாட்களில் அன்ஸார் ஆசிரியர் காலை ஒன்பது மணிக்கு முதலே வங்கியருகே வந்து விடுவார். ஓய்வூதியத்தைப் பெற வங்கிக்கு வந்திருக்கும் ஏனைய அறிந்த தெரிந்த ஆசிரியர்களுக்குச் சலாம் கூறி சுக நலம் விசாரிப்பதை ஆரம்பித்து விடுவார்.

அன்று கூட நேர காலத்துடன் வங்கிக்கு வந்தவர்களுள் பாருக் ஆசிரியரும் ஒருவராக இருந்தார். அன்ஸார் ஆசிரியரும் அவரும் நீண்டகால நண்பர்கள். அதனால் அவர்களுக்குக் கதைக்க அதிக விடயங்கள் இருந்தன. அவற்றுள் கொவிட் - 19 நோயைப் பற்றிய தகவல்கள், அதன் தாக்கம், அதிலிருந்து பாதுகாப்புப் பெறல் என்பவையும் அடங்கியிருந்தன.

சரியாக ஒன்பது மணிக்கு வங்கியைத் திறக்க இருவரும் ஒருவர் பின் ஒருவராக வரிசையில் வந்து நின்று கொண்டனர். ஏனைய நண்பர்களும் அவர்களுக்கு முன்னாலும், பின்னாலும் நின்றுனர்.

ஓய்வூதியத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட அன்ஸார் ஆசிரியரும், பாருக் ஆசிரியரும் வங்கியை விட்டு வெளியே வந்தனர். அதன் பிறகு இருவருமாக பக்கத்தில் இருந்த தேநீர்க்கடையொன்றுக்குள் புகுந்து கதைக்க வேண்டி இருந்த மேலும் சில விடயங்களை கதைத்து, தேநீரும் அருந்தி, வெற்றிலை பாக்கும் பரிமாறிக் கொண்டு தமது வீடுகளுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றனர்.

அவ்வாறு அங்கிருந்து வெளியேறிச் சென்ற அன்ஸார் ஆசிரியர் வீட்டுக்கு வந்து ஓய்வூதியப் பணத்தை தனது மனைவியிடம் கையளித்தார்.

“பேங்கில ஈந்து வார பணத்திலயும் கொரோனா வைரஸ் ஈக்குமாம். அதனால் பணத்த மறைவான ஒரு எடத்தில் வையுங்கோ. நான் பெறகு எடுத்து அதை எண்ணி கணக்குப் பாத்து ஒங்களிட்ட செல்லுறேன்.”

“அதுவும் சரிதான். அப்ப நான் பணத்த அல்லாரிக்குள்ள ஒரு மூலையில் வச்சிறேன்”.

அதன்படி உம்மு ஸல்மாவின் அலுமாரி வரை வந்த அன்ஸார் ஆசிரியர் அதைத் திறந்து தனது ஓய்வூதியப் பணத்தை அதற்குள் வைத்தார். அதன் பிறகு அவர் கிணறு வரை சென்று, கை கால் முகத்தைக் கழுவிக் கொண்டு

மீண்டும் வீடு வரை வந்தார். அப்போது அவரின் மனைவி சுடச்சுட தேநீர் ஒரு கோப்பையை அவரிடம் கையளித்தாள். பக்கத்து மேசையில் ஒரு தட்டுக்குள் அரியதரமும் கோழிக்கூட்டு வாழைப்பழங்களும் இருந்தன. அவற்றுள் ஒரு அரியதரத்தையும், கோழிக்கூட்டு வாழைப் பழமொன்றையும் எடுத்து சுவைத்தவாறு அவர் தேநீரை அருந்தி முடித்தார். அதன் பிறகு வெளி விறாந்தைக்கு வந்த அவர் அங்கிருந்த கதிரையொன்றில் அமர்ந்தவாறு தான் கொண்டு வந்த பத்திரிகையை வாசிக்க ஆரம்பித்தார்.

பத்திரிகையை வாசித்து முடித்ததும் அவருக்கு சில வேலைகள் இருந்தன. அவற்றையும் செய்து முடித்து விட்டு அவர் அன்று ஓய்வாகவே இருந்தார்.

அடுத்த நாள் காலை அவர் தனது கடை வரை சென்று கடையைத் திறந்தார். அப்போது பாதையில் ஒலிபெருக்கிச் சத்தமொன்று கேட்டது. அவர் அதை நன்கு காது கொடுத்துக் கேட்டார்.

“நேற்று மக்கள் வங்கிக்குக் கொடுக்கல் வாங்கலுக்காக வந்தவர்களுள் ஒருவருக்கு கொவிட் - 19 நோய் உறுதியாகி இருக்கிறது. அதனால் நேற்று மக்கள் வங்கிக்கு வருகை தந்த அனைவரும் வீட்டுத் தனிமைப்படுத்தலுக்கு ஆளாகுமாறு பணிக்கப்படுகிறீர்கள். இது பொது சுகாதாரப் பரிசோதகரின் கட்டளை.”

அதைக் கேட்ட அன்ஸார் ஆசிரியரின் கை கால்கள் நடுங்க ஆரம்பித்தன.

“நானும் நேத்து மக்கள் வங்கிக்குப் போனேன். என்ன நஸீபுடா இது. எனக்கு ஒண்டும் வெளங்க இல்ல.”

கடையைத் திறந்த அன்ஸார் ஆசிரியர் அங்கிருந்த கதிரையொன்றில் அமர்ந்து பாதையில் போய் வருபவர்களை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது அவரது மனைவி உம்மு ஸல்மா அங்கே வந்தாள்.

“அறிவித்தலக் கேட்டீங்களா? நேத்து கொறோனா உறுதியாகி ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு பெய்த்தது பாருக் சேரயாம். காலயில கெணத்தடிக்கு வந்த பாத்துமா அதை எனக்கிட்டச் செல்லிட்டுப் போனாள். பாவம் மனிசன். அவர் ரெண்டு கெழமக்கி மொதல்ல கொழும்புல மகன்ட ஊட்டுக்கு பெய்த்திட்டு வந்தவராம்.”

“கொரோனா உறுதியாகி இருக்கிறது பாருக் சேருக்காமா? அடியே நான் அவருக்குப் பக்கத்துல தான் கியூவில் ஈந்தேன். அது மட்டுமல்ல, அவரோட தேத்தண்ணிக்கடைக்குப் பெய்த்து, தேத்தண்ணியும் குடிச்சிப்போட்டு, வெத்தில பாக்கும் பரிமாறிக் கொண்டேன். யா அல்லா! இதென்ன சோதன?”

“அப்படியெண்டால் நீங்கள் கடய மூடிட்டு ஊட்டுக்கு வாங்கோ.”

அதன்படி அன்ஸார் ஆசிரியர் கடையை மூடி வீட்டுக்கு வர சற்று நேரத்தில் பொதுச் சுகாதாரப் பரிசோதகர் அங்கே வந்தார். வந்தவரின் கையில் வங்கியால் பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்ட பெயர் பட்டியலொன்று இருந்தது. அதில் அன்ஸார் ஆசிரியரின் பெயரும் இருந்தது.

“மக்கள் வங்கிக்கு நேற்று வந்தவர்களுள் ஒருவருக்கு கொவிட் - 19 உறுதியாகி இருக்கு. அதனால் வங்கிக்கு வந்தவர்கள் எல்லோரும் தனிமைப்படுத்தலுக்கு உள்ளாக வேணும். இன்றிலிருந்து பதினான்கு நாட்களுக்கு தனிமைப் படுத்தல் தொடர்ந்திருக்கும். அதற்கிடையில் என்னமாவது நோய் அறிகுறிகள் கண்டால் என்னோட தொடர்பு கொள்ளுங்க.”

பொதுச் சுகாதாரப் பரிசோதகர் தனது தொலைபேசி இலக்கத்தை அன்ஸார் ஆசிரியரிடம் கையளித்தார். அதன் பிறகு தனிமைப்படுத்தலுக்கு உள்ளான வீடு என்பதைக் குறிக்கும் அறிவித்தலை முன் வாசற் கதவில் ஒட்டி விட்டு அங்கிருந்து வெளியேறினார்.

“அன்ஸார் சேரிண்ட ஊடு கொரண்டைன் பண்ணப் பட்டிருக்காம்”

செய்தி ஊரெல்லாம் பரவ ஆரம்பித்து விட்டது.

“பாவம்.. அன்ஸார் சேருக்கு கொரோனாவாம் அல்லாட சோதன.”

அப்படி ஒரு செய்தியையும் சிலர் அங்குமிங்கும் கதைத்துத் திரிந்தனர்.

முதல் நாலைந்து நாட்களில் தடிமன், இருமல், காய்ச்சல் அறிகுறிகள் ஏதும் தனக்குத் தென்படாததனால் அன்ஸார் ஆசிரியர் நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டார். ஆனால் ஆறாவது நாள் தொண்டைக் கரகரப்பு அவருக்கு ஏற்பட்டு விட்டது. அதைத் தொடர்ந்து சற்று இருமலும் வந்தது. காய்ச்சல் வந்தது போல உணரக் கூடியதாகவும் இருந்தது.

“இதெல்லாம் கொரோனாவுக்கான அறிகுறிகள். எனக்கும் கொரோனா வந்திட்டுது போல.”

உடனே அவர் பொது சுகாதாரப் பரிசோதகர் கொடுத்து விட்டுப் போன தொலைபேசி இலக்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டார்.

“பீ.சீ.ஆர் டெஸ்ட் செய்வதற்கு நாளை வருவேன். அதுவரை கவனமாக இருங்க.”

“பீசீஆர் எடுக்க நான் நாளை வரை காத்திருக்க வேணுமா? ஐயோ! எனக்குக் கொரோனா வந்தால் எண்ட பொஞ்சாதி, புள்ளகள், பேரப்புள்ளகள், கூட்டம் குடும்பம் எல்லாறையும் விட்டு பிரிய வேண்டி வருமே? உம்முஸல்மா, கொரோனாவால் நான் மவ்தாப் போவேனா?”

அப்போது அவரது மனைவி அவருக்கு துணைக்கு வந்தாள்.

“நீங்க ஒண்டுக்கும் பயப்புட வாணாம். அல்லா ஈக்குறான்.”

“உம்மு ஸல்மா, உலகத்துல பொறந்தா மவுத்து உண்ம. அதை யாராலயும் தடுக்க ஏழா. ஆனா இந்தப் பொல்லாத கொரோனா வந்துதான் நான் மவுத்தாகிப் போக வேணுமா? அந்த நோய் கண்டு மவுத்தாப் போற ஜனங்களுட ஜனாஸாவக் கூட அடக்கம் செய்யக் குடுக்க மாட்டாங்க. பத்துற நெருப்புல போட்டுத் தானே எரிச்சிப் போடுறாங்க. அது எங்கட மார்க் கப்படி மய்யத்துக்கு செய்கிற ஒரு இகழ்ப்பு. அந்த இகழ்ப்பு கூட்டம் குடும்பத்தால எப்பிடித்தான் தாங்கிக் கொள்ள முடியும்?”

“நாட்டு சட்டத்த நாங்க ஏத்துக் கொள்ளத் தான் வேணும்.”

“உம்மு ஸல்மா நரக நெருப்பக் கொண்டுதான் பாவம் செஞ்சவங்கள அல்லா சோதிப்பதாக குர்ஆன் வரகுது. அந்தச் சோதன எங்களுக்கு துனியாவலேயே வர வேணுமா?”

“ஓரே நாடு ஓரே சட்டம் எண்டு அரசாங்கம் செல்லுதே. சிறுபாண்ம ஜனங்கள் இனி என்னதான் செய்ய?”

“உம்மு ஸல்மா, ஓரே நாட்டுக்குள்ள பல கலாசாரங்கள் ஈக்கும் போது அதன்படிதானே அரசாங்கம் நடந்து கொள்ள வேணும்.”

“நீங்க அப்பிடிச் செல்லுறீங்க. ஆனா பெரும் பான்மையானவங்கட தீவிரவாதம் அதுக்கு எடம் தர மாட்டாதே.”

“உம்மு ஸல்மா, அல்லா எங்கள் மண்ணால படச்சீக்குறான். அத நாங்க நம்புறோம். அதனால் மண்ணால படச்ச மனிஷ உடம்பு மண்ணோட மண்கித்தானே போக வேணும். அது சாம்பலாகிப் போறத்த யார்தான் விரும்புவாங்க. உம்மு ஸல்மா, இதயும் கேளு. நெருப்பால தண்டன குடுக்குற அதிகாரம் அல்லாவுக்கு மட்டும்தான் ஈக்கு. ஒரு ஏறும்பக்கூட நெருப்பால சுடுறது எங்கட மார்க்கத்துல பொல்லாத பாவம்.”

“கொரோனா வந்தத்துல ஈந்து உலக நாடுகள் எல்லாம் அதை ஒரு சுகாதாரப் பிரச்சினையாகப் பாக்குது. ஆனா எங்கட நாடு அதை ஒரு இனவாதப் பிரச்சினையாகப் பாக்குது.”

“உம்மு ஸல்மா, ஒரு இனத்த அடக்க, ஓடுக்க எந்த அரசாங்கத்தாலயும் முடியாது. வரலாறு பூரா அது உண்ம எண்டது உறுதியாகி ஈக்குது. அரசன் சென்னான் எண்டத்துக்கு அஞ்சி சூரியன் ஒரு நாளும மேற்கால உதிச்ச மாட்டான்.”

“நீங்க அனுபவசாலி. நீங்க செல்லுறத்த நான் ஏத்துக் கொள்ளத்தான் வேணும்.”

“உம்மு ஸல்மா, அது சரி, நான் இப்போ ஓனக்கு ஒரு வசியத்து செய்யப் போறேன். அதை நல்லா கேட்டுக்கோ.”

“சரி, சரி, கேட்டுக்கொண்டுதான் ஈக்குறேன் செல்லுங்கோ”

“உம்மு ஸல்மா, கொரோனா நோயால நான் சடுதியா மவ்தாப் போனா எண்ட மய்யத்தப் பாக்க மகனும் மருமகனும் மட்டும் வந்தால் போதும். நீயும் மகனும் வரத்

தேவ இல்ல. அல்லா அதைப் பொருந்திக் கொள்வான்”

“ஐயோ! நீங்க என்னமோ பேசுறீங்க? அல்லா ஈக்குறான். அவன் அறிஞ்சிதான் இந்த உலகத்துல எல்லாம் நடக்கும். நான் இப்ப கொத்தமல்லிய அவிச்சித் தாரேன். அதக் குடியங்கோ. குடிச்சிட்டு அதுட ஆவிய மொகத்துக்குப் புடியங்கோ. அதுக்குப் பெறகு வழு எடுத்துக் கொண்டு வந்து ம:ரிபுத் தொழுகயத் தொழுங்கோ. தொழுதிட்டு குர்ஆன எடுத்து ஒரு சூரத்த ஓதுங்கோ. அல்லா எங்களக் கையட மாட்டான்.”

அவரின் மனைவியின் வார்த்தைகள் அவருக்கு நம்பிக்கையையும் மன வலிமையையும் ஊட்டின.

உடனே மனைவி சொன்ன வரிசைக்கிரமமாக காரியங்களை நிறைவேற்றிய அன்ஸார் ஆசிரியர் இரவு ஏழு மணிச் செய்தியைக் கேட்க தொலைக்காட்சிக்கு முன்னால் வந்து அமர்ந்து கொண்டார்.

அன்றைய முதலாவது செய்தியே கொரோனா ஜனாஸாக்களைப் பற்றியதாகவே இருந்தது. அதை அவர் நன்கு காது கொடுத்துக் கேட்டார்.

“கொவிட்-19 தொற்றினால் உயிரிழக்கும் மனித உடல்களை தகனம் செய்யவும் முடியும். அடக்கம் செய்யவும் முடியுமென சுகாதார அமைச்சு முடிவு செய்துள்ளது. அதற்கான வர்த்தமானி அறிவித்தல் நாளடைவில் வெளியிடப்படும்.”

அதைக் கேட்ட அன்ஸார் ஆசிரியருக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியில் சற்று உரத்த குரலில் தனது மனைவியை அழைத்தார்.

“உம்மு ஸல்மா, கேட்டாயா செய்திய?” உடனே அவரது மனைவி முன்கூடத்துக்கு ஓடி வந்தாள்.

“ஓண்டும் கேக்க இல்லையே. இப்ப அப்பிடி என்னதான் செய்தியச் செல்லிட்டாங்க?”

“கொரோனா ஜனாஸாக்கள தகனம் செய்யவும் முடியும், அடக்கம் செய்யவும் முடியும் எண்டு சுகாதார அமைச்சு முடிவு செஞ்சிட்டுதாம்.”

“உம்மு ஸல்மா, பீ.சீ.ஆர். பொசிடிவ்வாகி நான் கொரோனா நோயால் மவ்தாப் போனாலும் இப்போ எனக்கு பயமில்ல. நாங்க மீட்சி அடைந்திட்டோம்.”

“அல்ஹம்துலில்லா! எல்லாப் புகழும் அல்லாவுக்குத்தான்.”

மொழி பெயர்ப்புக் கவிதை

நான் இன்னும் கண்க்கெடுக்கப்பட வேண்டியவன்

நான் இன்னும் இருக்கிறேன்

எனது பார்வையில் எந்த சிறப்பும் இல்லை
எனது முகம் எனது வயதை சொல்கிறது
எனது மேனி நான் நொடிந்து போனதை
பிரகடனப்படுத்துகிறது
முன்பு போல் என்னிடம் பலம் இல்லை

அடிக்கடி நான் நினைவிழக்கிறேன்
என் பொருட்களை காணாமலாக்கிக்
கொள்கிறேன்
நான் என்ன செய்ய திட்டமிடுகிறேன் என்று
ஒரு நிமிடம் எனக்குத் தெரிகிறது
சில நொடிகளில் அது எனது
ஞாபகத்திலிருந்து விலகிப் போகிறது

என்னைக் கண்ணாடியில் பார்ப்பதை
கஷ்டப்பட்டுத் தவிர்த்துக்
கொள்கிறேன்
நான் காணக்கூடாத பல
இருக்கின்றன
அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில்
ஒரு நொடி பார்வை கண்களைத்
தழுவும் போது
என்னையே எனக்கு
அடையாளம் தெரியாது போகிறது

மிக இலகுவாய் செய்தவைகள்
இப்போது வேதனைகளையையும்
வலிகளையும் தருகின்றன
நான் முன்பு செய்த வீரியத்தில்
எனது செயல்கள்
இப்போது இருப்பதில்லை

நான் எப்போதுமே எனது
முதுமையை
எனது இளமைப்பருவத்தோடு
ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறேன்
எனக்குத் தெரியும்
நான் எப்படியானவனாய் இருந்திருக்க
வேண்டும் என்று

நினைத்தே அதிக காலத்தை
வீணாக்குகிறேன் என்று

என்னை எது உண்மையிலேயே
துயரப்படுத்துகிறதென்றால்
மனிதர்கள் என்னைப் பார்க்கும்
விதத்திற்கும் அப்பால்
கந்தலாய் போன என் மேனிக்குள்

நான் இன்னும் அந்த பழைய
நானாகவே இருக்கிறேன் என்பதுதான்

எனது இதயத்திற்கு இன்னும்
முடிவில்லா அன்பை
உணர முடிகிறது
சிலவேளைகளில் அதற்கு
வலிக்கவும் முடிகிறது
எனது இதயத்திற்கு அதிகமான
மகிழ்ச்சியை நிரப்பிக் கொள்ளவும் முடியும்
பின் அதற்கு உடனடியாக
நொறுங்கிப் போகவும் முடியும்

எனது ஆன்மாவைக் இன்னும்
அனுதாபத்தை உணரவும்
மன்னிப்பையும் அமைதியையும்
வேண்டி நிற்கவும் முடியும்
பல வேளைகளில் அதனது ஒளி .
வீரியமாய் பிரகாசிக்கும்
சில வேளைகளில் விடுதலைக்காய்
வேட்கை கொள்ளும்

இப்போது நான் முதியவனாகி இருக்கலாம்
என்பதும்
தற்போதைய நிலையால்
தனிமையை உணர்கிறேன் என்பதும்
உண்மை
ஆனால் அதுதான் என்னை மன்னிப்பதற்கும்
பழைய சச்சரவுகளை
கைவிடுவதற்கும் வழி செய்கிறது

சிலருக்கு நான் அவலச்சணமானவனாகவும்
வயதானவனாகவும்
வீணாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்
ஒருவனாகவும் தோன்றலாம்
எனக்குள்ளே இருக்கும் அழகையும்
எனது பெறுமதியையும் தட்டிக் கழிக்க
முடியாதவை என்பதையும்
இன்னும் நன்றாக அறிந்திருக்கிறேன்

பழைய வலிமையும் அழகும் இல்லாதிருப்பது
உண்மை
ஆயினும்

நான் இன்னும் இங்கிருக்கிறேன்
இன்னும் பலகாலம் வாழ ஆசைப்படுகிறேன்
எனக்குத் தெரியும் இந்த உலகிலேயே
என்னைப் போன்ற ஒருவனும்
அதிகமாக கொடுக்கப்பட வேண்டியவனும்
யாருமில்லை யென்று !

ஆங்கிலம் மூலம் : Patricia A. Fleming
(I STILL MATTER)

தமிழில் : என் . நஜ்முல் ஹுசைன்

மருளியல் கலை இலக்கியப் படைப்பு

கலை இலக்கிய ஆக்கங்களிலே மாற்றுப் பதிவுகளை ஏற்படுத்திவரும் ஒரு செயற்பாடாக அமைவது 'மருளியம்' (HALLUCINATION). நடப்பியலில் இடம் பெறாத காட்சிகளைக் காணல், ஒலிகளைக்கேட்டல், மணத்தை அனுபவித்தல் முதலியவற்றை உருவாக்கும் உள் செயற்பாடு 'மருளியம்' எனப்படும். ஐம்புலன்களாலும் உருவாக்கப்படும் விநோதமான மருள் தோற்றங்கள் கலை இலக்கிய ஆக்கங்களிலும் நீட்சி கொண்டுள்ளன.

நாட்டார் வழக்கில் இது 'உருவேற்றம்' என்று குறிப்பிடப்படும். 'உருவேறி ஆடுதல், பாடுதல், விநோத உரையாடலை நிகழ்த்துதல் மருளியத்தின் ஒருவகையான வெளிப்பாடு என்பர் ஒரு சாரார். அக்கருத்து விவாதத்துக்கு உரியது. மேலும் மருளியச்சிந்தனைகளை அடியொற்றி வியப்பூட்டும் கதைகள், நாடகங்கள், திரைப்படங்கள், உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

பேரர்களின் தூக்கம், இயற்கை அழிவுகளின் அனுபவம், நோய்கள், சுரப்பிகளின் பிறழ்வான செயற்பாடு, விபத்து, அளவிலாக்குடிபோதை, நித்திரை போதாமை முதலியவை மருளியத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றன. விளங்க முடியாத மொழியை (GLOSSOLALIA) பேசுதலும் அதன் வெளிப்பாடு என்று கூறுதலைச் சமய வாதிகள், நிராகரிக்கின்றனர். அதனை மருளியத்தில் உள்ளடக்க முடியாது. என்பது அவர்களின் கருத்து.

அவ்வாறே உருவேறி ஆடுதலையும் வாக்குச் சொல்வதையும் மருளியற் செயற்பாடாகக் கொள்ளமுடியாது என வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

அவ்வாறான உரையாடல் தொடர்கின்ற வேளை, காவியங்கள், புனைகதை, நாடகம், ஓவியம், சிற்பம் திரைப்படம் முதலியவற்றின் ஆக்கத்தில் மருளியம் மாற்றீடில்லா விசையை வழங்கியுள்ளது.

தமிழில் வேங்கடராம் எழுதிய 'காதுகள்' என்ற தன்கதை நாவலில் நகைச்சுவை,

மருளியம், பாலியல் ஆகியவற்றின் ஊடிணைப்பு நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. பெரும் தொன்மக் கதைகளிலும், காவியங்களிலும் மருளியப் பதிவுகள், கதையோட்டங்களில் திருப்பங்களையும் வியப்பூட்டலையும் வழங்கியுள்ளன.

நவீன திறனாய் வியலில் மருளிய நடப்பியல் (HALLUCINATORY REALISM) என்ற தொடர் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மனிதரின் அனுபவங்களோடு தொடர்பு பட்டுள்ளமையால் அது நடப்பியலுடன் இணைக்கப்படுகின்றது. மருளியத்தை புனை கதைக்குள் கொண்டு வருவதன் வாயிலாக எழுத்தாளரால் கையளிக்கப்படும் செய்தியின் நடப்பியல் வலுவில் ஆய்வாளர் ஊன்றிய கவனம் செலுத்துகின்றனர்.

பெரும் காவியங்களிலே மானிடம் கடந்த புனைவுகளை உள்ளடக்குவதற்கும், விநோதமான விலங்குகளையும் பறவைகளையும், பூதங்களையும், தேவதைகளையும் கொண்டுவருவதற்கும் மருளியம் கைகொடுத்துள்ளது. புனைவாக நோக்கும் நிலையிலிருந்து அவற்றை நம்பும் நிலைக்குத் திரும்புதலையும் அத்தகைய சிந்தனையுடனே வாழ்வதையும், உளவியலாளரும் உளமருத்துவரும் எச்சரிக் கையுடன் நோக்குகின்றனர். அது உள நோயாக நிலைக்கவும் நீடிக்கவும் வல்ல நிலையில், உள மருத்துவம் வேண்டப்படுதல் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

சேக்ஸ்பியர் எழுதிய 'ஹம்லெட்' என்ற துன்பியல் நாடகத்தில் அதன் கதை முதல்வன் மருளியத்துக்கு உட்படுத்தினது நடத்தையை முன்னெடுத்தல் கதை வளர்ச்சிக்குக் கை கொடுத்துள்ளது.

ஐரோப்பாவில் 14ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் 17ஆம் நூற்றாண்டுக்கும்

**பேராசிரியர்
சபா ஜெயராசா**

இடைப்பட்ட காலத்தில் 'ஆடல்பித்து' (DANCEMANIA) அல்லது 'ஆடல் தொற்று' நிலவிவந்தது. வியர்த்துக் களைத்து விழும்வரை ஆடல் நிகழ்த்தப்பட்டது. வயது வேறுபாடின்றி பலரும் அந்தத் தொற்றுக்கு உள்ளானார்கள், சிலர் அதனைச் சமயத்துடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்த்தனர். வேறுசிலர் அதனை மருளியத்துடன் தொடர்பு படுத்தி நோக்கினர். அவ்வாறாகப் பல்வேறு காரணங்கள் குறிப்பிடப்பட்டன.

திரைப்படத்துறையில் மருளியத்தின் செல்வாக்குத் தொடர்பாக விரிவான ஆய்வுகள் கலாநிதிப் பட்டப்படிப்புகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. லோரன்ஸ் லச்சுமன் என்பவர் தமது கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வில் (2012), திரைப்படங்களில் இடம்பெறும் உளநலக் குழப்பம் படிமங்கள், மருளியம், விடுகற்பனை (FANTASY) மருள் ஒலிப்பு விநோதமான ஓசைகள் முதலிய வற்றை ஆராய்ந்துள்ளார்.

அவை மனநலக் குலைவு அனுபவங்களோடும், உளநோய் நிகழ்த்தும் சிந்தனைகளோடும் தொடர்புபட்டு நின்றலை நிறுவினார்.

பயங்கரம் மட்டுமன்றி நகைச்சுவை மேலெழும் மருளியத் திரைப்படங்களும் வெளிவந்துள்ளன. ஒருவரும் பேசாத நிலையில் எழும் பேச்சொலிகளைக் கேட்பதும் அதனை அடியொற்றிய நடத்தைகளை மேற்கொள்ளும் வேளை நகைச்சுவைக் காட்சிகளும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அதேவேளை ஆபத்தான காட்சிகளும் திரைப்படங்களிலே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

இல்லாத காட்சிகளைக்காணும் மருளியத்தால், மகிழ்ச்சியான கதை நீட்சியும் பயங்கரமான புனைவுத் தொடரும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. பயங்கரக் காட்சிகளை இரசிக்கும் கட்டிளைஞர் முதன்மைப்படுத்தி அவ்வகைத் திரைப்படங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

இத்துறையில் அண்மைக் காலத்தில் வெளிவந்த திரைப்படங்களுள் 'கருமை அன்னம்' (BLACK SWAN) என்பதைத் திறனாய்வாளர் முதன்மைப்படுத்திக் குறிப்பிடுகின்றனர். அன்ன ஆடற்கதையின் முதன்மையான பாத்திரம், உளத் தொழிற்பாட்டின் இழப்புக்கு உள்ளாகி, உளநோய், மருளியம் முதலியவற்றின் பாதிப்புடனான பயங்கரமும் உணர்வுக் கொதிப்புக் கொண்ட ஆக்கமாக அது உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

புதிய ஒலிகளை உருவாக்குவதற்கும் பயங்கரமான காண்பியங்களைத் தோற்றுப்

பதற்கும் நவீன எண்ணிமத் தொழில்நுட்பம் திரைப்படங்களிலே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மருளியம் என்ற உள்பாதிப்புச் செயற்பாட்டைக் கலை வெளிக்குக் கொண்டு செல்கையில் உளவியல் வழிகாட்டலுக்கு முரணாக முன்னெடுப்புக்களும் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. உளவியற் பெறுமானம் கலைப் பெறுமானம் ஆகிய வற்றைக்காட்டிலும் இலாபமீட்டும் உணர்ச்சித் தூண்டல்களுக்கு முதன்மை கொடுக்கும் செயற்பாடுகள் நிகழ்வதைக் குறித்துரைக்க வேண்டியுள்ளது. அவற்றால் எதிர் உளவியல் விசிறல்களும் இடம்பெறுகின்றன.

நடப்பு நிலையில் காணாதது ஒன்றைக் காட்சிகொள்ளலே மருளியமாகின்றது. அதற்குக் காட்சிவடிவமும் கலை வடிவமும் கொடுக்கப்படும்பொழுது, அந்த அனுபவம் பிறருக்கு எட்டப்படுகின்றது. அது மனப்பாதிப்பினை வெளிப்படுத்தும் குறியீடாகின்றது. அதனுள் கலைப்பக்குவம் இருப்பதாகக் கொள்ளல் கலைக்கும் கற்பனைக்கு மிடையேயுள்ள தொடர்பின் நீட்சியாகின்றது. பிறர்காணாததைக் காணுவதனால், அது தனித்துவம் என்ற ஏற்றத்தையும் பெறுகின்றது.

கலைத்துறையில் கூடுதலான பரிசோதனைகள் ஓவியர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டு வந்தன. ஓவியக் கல்வி என்பது தனித்த ஒரு துறையாக வளரத் தொடங்கிய செயற்பாடும், உளவியற் கல்விக்கும் ஓவியக் கல்விக்குமிடையேயுள்ள இணைப்பும் மேலோங்கின. அவற்றுள் 'ஓவியத் தொடர்பாடல்' என்ற துறையின் வளர்ச்சி மிகுந்தளவு பரிசோதனைகளைச் செய்வதற்கு வலுவூட்டியது.

மருளிய அனுபவங்கள், ஓவிய வெளிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டமையால் 'மருளிய ஓவியங்கள்' என்ற தனியான துறை வளர்ச்சி கொள்ளத் தொடங்கியது. அருவ ஓவியத்தின் வளர்ச்சியும் வண்ணங்களின் மாறுபாடான இயம்பல் முறைகளும், மிகை நீட்டல்களும், மாற்றுக்காட்சி முறைமையும் மருளிய ஓவியப் புனைவுக்கு வளமூட்டின

பெரும் ஓவியர்கள் மருளிய ஓவியங்களை வரைவதிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். ஓவியச் சிந்தனையும் ஓவிய நுட்ப முறைகளும் பல்வேறு படிமங்களில் மருளிய ஓவியங்களைப் படைப்பதற்கு துணை செய்துள்ளன. அத்தகைய ஓவியங்களால் மாற்றுச் சுவையின் முன்னெடுப்பு நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றது.

மருளியத்தை அனுபவிக் காதவர்கள் காட்சிவடிவத்தில் அது எவ்வாறு இருக்கும் என்பதற்கான அறிவூட்டலைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் அவ்வகை ஓவியங்கள் துணை செய்கின்றன.

ஓவிய ஆய்வில் ஈடுபடுவோர் மருளிய ஓவியங்களை இருவகைப்படுத்தியுள்ளனர். ஒன்று, எளிமையான மருளிய வரைபுகள். அவை வடிவ கணிதத் தெறிப்பு நிலையில் அமைந்திருக்கும். மற்றையது சிக்கலான வரைபுகள். விகாரமானதும் சிக்கலானதுமான விலங்குகள், பறவைகள், மனித முகங்கள், முதலியவற்றை அவை கொண்டிருக்கும்.

பலர் சூழ்ந்திருக்கும் ஒரு சூழமைவில், மற்றவர் காணாத ஒரு காட்சியை ஒருவர் காணுதல் என்பது குறித்த நபரின் மனத்திரையிலே இடம்பெறும் நிகழ்வு. பிறர்காணாதிருக்கும் நிலையில் ஒருவர் மட்டுமே காணும் நிகழ்ச்சியை ஓவிய நுட்பங்களால் வெளிப்படுத்துதல், தனித்துவமான கலை எடுப்பாகின்றது.

மருளிய ஓவிய வளர்ச்சியில் பிரித்தானிய ஓவியர்களான வில்லியம் பிளேக் (1757-1827) மற்றும் றிச்சாட் டாட் (1817-1886) விதந்து குறிப்பிடப்படுகின்றனர். அவர்களது ஓவிய அளிக்கையில் ஒவ்வொருக்குமுரிய தனித்துவம் வெளிப்பாடு கொண்டுள்ளது.

உலக ஓவிய வரலாற்றில் பெருமளவு பரிசோதனைகளை மேற்கொண்டவர்களுள் ஜேர்மனியைச் சேர்ந்த சிக்மர் போல் கே (1941-2010) ஒருவராவார். மார்க்சியக் கருத்தியலில் ஆழ்ந்து ஊறிநின்ற அவர் ஓவியக்கலையில் முதலாளியம் ஊடுருவி நிற்பதையும், விளம்பரக்கலையை முதலாளியம் சுரண்டலுக்கு உட்படுத்துவதையும் சான்றுகளுடன் வெளிப்படுத்தினார்.

மார்க்சியக் கருத்தியில் முகிழ்ந்த சோஷலிச நடப்பியலை அடியொற்றி ஓவியப் பெரும் படைப்புகளை முன்வைத்தார். நுகர்ச்சியால் உந்தப்படும் முதலாளிய சமூகத்தின் அவலங்களைக் கலை வெளிக் குக் கொண்டுவருவதற்குரிய ஏற்பாடாக 'முதலாளிய நடப்பியல்' (CAPITALIST REALISM) என்பதை வரைபு படுத்தினார். அவரது பரிசோதனை ஓவியங்கள் சிலவற்றில் மருளியத்தின் செல்வாக்கு நீண்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'மனநலம் பாதிக்கப்பட்டவர்' 'பைத்தியமானவர்' என்று ஒருவரை அடையாளப்

படுத்துதல் தவறு என்பதையும் அதிகாரமே அத்தகைய எடுத்துரைப்பினை உருவாக்குகின்றது என்பதையும் மிசேல் பூக்கோ குறிப்பிட்டுள்ளமை மீள் நினைவுக்குரியது.

மருளியக் கலை இலக்கியப் படைப்பு களை ஆராயும் பொழுது, பூக்கோவையும் நோக்க வேண்டியுள்ளது. கவிஞர்களது படிமங்களுக்கும் உளநலம் பாதிக்கப்பட்டவர் என்று அடையாளப் படுத்தப்பட்டோர் பயன் படுத்தும் படிமங்களுக்கிடையே நேர் ஒப்புமை இருத்தல் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

பார்க்கிறேன்

1. ஏறு தழுவும் காட்சியை இருந்து கொண்டு பார்த்திடும் ஏறு நான் எழும்பிடின் எந்த ஏறும் வெளிவரா!
2. "சீயக் கனவு" நானடா, தெரிந்திருக்கும் காளையும்? "மாய மான்" நான் சீதையை மாய மாக்கி விட்டவன்!
3. பிடித்த னாயின் அழுங்குதான். பேருடும்பும் நானடா! துடித்த காளை கண்டிடின் சோர்ந்து கீழே வீழ்ந்திடும்?
4. கொடுக்கக் கூடா தென்றுதான் கிடக்கிறேன் நாற் காலியில் மடக்குவார் என் றெண்ணியே மறைந்திருந்து பார்க்கிறேன்!

- தாமரைத்தீவான்
"பார்ப்போன்"

சிறுகதை

உமிச்சட்டி

மாலைப் பொழுதானால் ஆச்சியம்மா உமிச்சட்டியுடன் ஐக்கியமாகி விடுவாள். புகை வைத்து நுளம்பை விரட்டவும், குளிர் காயவும் சற்று பெரிய மண் சட்டி ஒன்றில் உமியை நிரப்பி உரி மட்டையும் வேப்பங்குழையும் கொண்டு உமிச்சட்டியை ஆச்சியம்மா நேர்த்தியாக தயார் செய்து வாசலில் வைத்து விட்டால் விடிய விடிய நெருப்பு கனன்று புகைந்து கொண்டிருக்கும். மாலை ஐந்து மணி போல் வீட்டுக்கு பக்கத்தில் இருக்கும் 'றைஸ் மில்' சத்தம் நின்றதும் நெல் குற்றி முடிந்து விட்டது என ஊகித்த ஆச்சியம்மா. "டேய் மெனே..முருகு உமி கொஞ்சம் தாடா உமிச்சட்டிக்கு.." பழைய நலிந்து போன பனை ஓலைப் பெட்டியை முட்கம்பி வேலிக்குக் கீழால் தள்ளி விட்டாள். முருகுவும் பெட்டி நிறைய அள்ளி எடுத்து வேலிக்குக்கீழால் அவனும் தள்ளி விட்டு "இந்தா வைத்திருக்கன் ஆச்சி..மழையும் வாறமாதிரி இருக்கு கெதியா எடுத்து கொள்" என்று சத்தமாக சொல்லி விட்டு அவன் போனான். ஆச்சியம்மாவுக்கு காது கேட்பது குறைவு அதுதான் முருகு சத்தமாக கதைத்தான்.

ஆச்சியப்பு வீட்டு விறாந்தையில் படுத்துக் கிடந்தார். எண்பது வயதை தொட்டிருந்த ஆச்சியப்புவுக்கும் எழுபத்தைந்தை தாண்டி விட்ட ஆச்சியம்மாவுக்கும் தலையும் பஞ்சு போல வெண்மையாகி தோலும் சுருக்கம் விழுந்தும் அவர்கள் ஓய்ந்து ஒதுங்கி விடவில்லை. அவர்களின் ஒரே மகன் புண்ணியன் திருமணமாகி அயல் ஊர் போன பின் எப்போதாவது வந்து பார்த்து விட்டு போவான். பலா மரத்தின் கீழ் கரிபிடித்திருந்த செங்கல் அடுப்புக்கு அருகில் கிடந்த மரக்குற்றியில் குந்தி இருந்தபடியே ஒரு கறியும் சோறும் சமைத்து எடுத்திடுவா ஆச்சியம்மா. அவர்களது விறாந்தையோடு

கூடிய வைக்கோல் வேயப்பட்ட இரண்டறை களிமண் வீடு, குளு குளுவென எப்போதும் குளிர்நட்டப்பட்டிருக்கும். வீட்டோடு சேர்ந்ததாக ஒரு ஒத்தாப்பு, அதுதான் நிரந்தரமான குசினி.

"ஆச்சியம்மா.. எங்ககா ஒருவரையும் காணல்ல.. ஆச்சியப்பா..ஆச்சியப்பா.." என சத்தமிட்டு அழைத்தபடி வந்தான் சுந்தரன். அவர்களின் உறவு முறை பேராண்டி. அவனுக்கு பதினேழு வயதிருக்கும். "ஆரது.." கேட்டபடி வீட்டுக்குள் இருந்து வெளிவந்து பார்த்த ஆச்சியம்மா. "நீயாடா..என்ன இந்த வெயிலுக்க நீ வாறா.." "இண்டைக்கு வீட்ட ஆட்டிச்சிக்கறி சமையல்..அம்மா தந்தாவு.. இந்தாகா கறி" உறவுகள் தம் வீடுகளில் சமைப்பது.. அது கொஞ்சமாக இருப்பினும் உறவுகளிடையே கொடுத்து பரிமாறுவது இன்னும் விட்டுப் போகவில்லை அவர்கள் வாழ்வியலில்.

"எங்ககா.. ஆச்சப்புவ காணல்ல.." அவன் கண்கள் அக்கம் பக்கம் அவரைத் தேடி அலைந்தன. "மெனே..அவர் ஆத்துக்குப் போய் தலை குளித்து வந்தவர். களைப்பில் படுக்காரு வீட்டுக்குள்ள..நான் அவர எழுப்புறன்..நீயும் வாடா சாப்பிட.." "ஆச்சியம்மா நான் நல்லா சாப்பிட்டு தான்..கறி கொண்டு வந்தன். அது சரி.. நீ என்ன கறி ஆக்கி வைச்சிருக்கா". "கா லையில.. வீச் ச வலையோடு ஆத்துக்கு போன கதிராமன் விரால் குட்டி ஒண்டு தந்தவன். அதுதான்டா மெனே..கறி இண்டைக்கு". வீட்டில் இருந்து நூறு மீற்றர் தூரத்தில் உள்ளது மரத்துறை ஆறு. மூங்கிலாறும் நாதனை

வல்லாவெளி
வீவேகானந்தம்

ஆறும் சங்கமிக்குமிடம் மரத்துறை. அந்தக் கிராமத்துக்கு வனப்பையும் வளத்தையும் அள்ளிக் கொடுக்கும் அது. அங்குதான் ஆண்களும் பெண்களும் வெவ்வேறு பகுதிகளில் குளிப்பார்கள். ஆச்சியப்பும் ஆற்றுக்கு நடந்து போன களைப்பு. அந்த அசதியில் தூங்கி விட்டார் போலும்.

சுந்தரன் இப்போ ஓ.எல். படிக்கிறான். இரவு சாப்பிட்ட பின் Notes கொப்பியை எடுத்துக் கொண்டு நாலு வீடு தள்ளி இருக்கும் ஆச்சியம்மா வீட்டுக்கு இரவுப்படுக்கைக்கு தவறாது வருவான். ஆச்சியப்புக்கு கிராமத்தில் நல்ல மதிப்பு. அவர் சொன்னால் மறுவார்த்தை எவரும் பேச ஏலாது. அதனால் ஆச்சிப்புவுக்கு.. 'சுப்பிரீம் கோடு' பட்டப் பெயரும் ஊரில் நிலைத்து விட்டது. "டேய் சுந்தரா..ராவில நேரகாலத் தோட நீ இஞ்ச வரோணும் வழியில பூச்சி பொட்ட கிடக்கும் வாய் வச்சிரும் கவனம்." ஆச்சியப்பு வழமைபோல் அன்றும் புத்திமதி சொன்னார்.

"என்னிடம் 'பென்டோஜ்' இருக்கு இஞ்ச பாரன்" அவருக்கு அடித்துக் காட்டினான். "சரி அது என்னவோ நீ வைச்சிக்க. டேய்..டேய் என்ற முகத்தில் வெளிச்சத்த நீ.. அடிக்காதா கண்கூசுது. நீ அரிக்கன் லாம்ப கொஞ்சம் தூண்டி விட்டு இருந்து படி. படுக்கப் போக்குள்ள கொஞ்சம் குறைச்சு போட்டு விறாந்தையில் இருக்கும் கம்பியில கொழுவி விடு". ஆச்சப்பு விறாந்தையில் படுத்து விட்டார். பக்கத்தில் சுந்தரனுக்கு படுக்க பாயும் சற்று உறை அழுக்கான தலையணையும் கிடந்தது. உறைய அவன் கழுவி ஒரு மாதம் இருக்கும். ஆச்சியம்மா வெளியில் உமிச்சட்டிக்கருகில் இருந்த மண் கும்பத்தில் சாய்ந்தபடி இருந்தா. "என்னகா நீ படுக்க வரல்லையாகா". நீ படுரா மெனே..செத்த இருந்திட்டு நான் வந்து படுக்கன்". ஆச்சியம்மா கொஞ்ச நேரம் இருந்துவிட்டு அறைக்குள்ள போய் படுத்திடுவா.

அன்று இரவு எட்டு மணி போல "ஆச்சி ஆச்சி" சாத்தியிருந்த தகரக் கேற்றடியில் இருந்து சத்தமாக அழைக்கும் குரல். "ஆரது..". கேட்டபடி ஆச்சியப்பா எழும்பி விட்டார். "சுந்தரா லாம்ப தூக்கி ஆரண்டு பாரு" தகரக்கேற்றை திறந்து "டோச்சுடன்" வாசலுக்கு வந்த அடுத்த வீட்டு முருகேசு "பூச்சி குத்தி

போட்டு" என்றார். ஆச்சியப்பு தூதன் குறியை கணக்கிட்டு "அது விஷப்பாம்புதான். 'வளலை பாம்பு'. நீ உடனே வைத்தியரிடம் கொண்டு போடா முருகேசு". "முருகேசு ஆருக்கிடா பாம்பு கடிச்ச" ஆச்சியம்மாதான் கேட்டாள். "மகன் கணேசனுக்கு ஆச்சி". "சரி ஓடு.. ஆக வேண்டியத பாரு". பதட்டத்துடன் விரைந்தான் முருகேசன். "அது எப்படி ஆச்சியப்பு விஷப் பாம்பு என கண்டு புடிச்ச" "வந்தவன் சொன்ன விதம் நிற்கும் நிலை அதுகளை பாத்து கணிச்சன். அதில.. நிறைய விஷயமிருக்கு உனக்கு நான் புறகு சொல்லித்தாறன்". நன்றாக ஆச்சியப்புக்கு மந்திரமும் தெரியும். "கடிக்கவாற நாய்க்கு ஊறுக்கும் மந்திரம்" அவனுக்கு சொல்லிக் கொடுத்தவர். ஆச்சியம்மா ஒன்றும் சாதாரண ஆளில்ல. கிராமத்தில் எல்லாருக்கும் பிரசவம் பார்த்தவ. நல்ல மருத்துவிச்சி. அவவுக்கு ஊரே கடன்பட்டுக்கிடக்குது. சுந்தரன் இரவு படுக்கைக்கு போகாது விட்டால் அடுத்த நாள் விடிய முன் வீட்ட தேடி வருவார் ஆச்சியப்பு. அவர்களுக்கு அவன் மேல் பாசம் அதிகம்.

அன்று வாற வழியில் அவன் காலில் போட்டிருந்த 'வாட்டாட வார்' அறுந்த போக கையில் தூக்கிய கொண்டு போனான். "என்டா மெனே அது கையல". "அறுந்து போச்சுகா வரக்குள்ள..ஊசி குத்தி மாட்டினா நிக்கும். பூட்டுசி ஒண்டு தாவன் குத்தி மாட்ட.. நாளைக்கு ஸ்கூலுக்கு போக இதத்தான் போடவேணும்". "மெனே அந்த குசினி ஒத்தாப்புக்குள்ள.. பாருடா. பழைய ஒரு தோல் 'சிலிப்பர்' சும்மாதான் கிடக்கு..போட்டு பாருடா". அது அவன் காலுக்கும் அளவாக இருந்தது. அதை அன்று இரவே துடைத்து கொஞ்சம் புதுசு போலாக்கினான். ஹீரோ..மாதிரி அன்று ஸ்கூலுக்கு அதை போட்டு போய் அங்கு இடறி விழுந்து மணிகட்டு கை அடிபட்டு முறிவு வைத்தியரிடம் பத்து போட்டு பத்து நாளாக கையை கட்டி கழுத்தில் தூக்கிக்கொண்டு திரிந்தது தான் மிச்சம். பத்து நாளுக்கு பிறகு அன்று தான் ஆச்சியம்மா வீட்டுக்கு படுக்க போனான். சுந்தரனை பார்த்து ஆச்சியம்மாவுக்கு கண் கலங்கியது. ஆச்சியப்பா வழமை போல புத்திமதி சொன்னார்.

அடுத்த நாள் மாலை போன போதும் உமிச்சட்டி புக்கைந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால்

ஆச்சியமாவ அதன் பக்கத்தில் காணல்ல. குப்புற படுத்திருந்த ஆச்சியம்மா முதுகில் ஆச்சப்பு தைலம் தேச்சக் கொண்டிருந்தார். அந்த முதிய பாசமான தம்பதியரை பார்க்க சுந்தரனுக்கு பரிதாபமாக இருந்தது. என்ன நடந்தது ஆச்சியம்மாவுக்கு..பதறினான் சுந்தரன். “கச்சான்காத்து அடிச்சதால் வளவு எல்லாம் குப்பை..அத கூட்டி பெருக்கி அள்ளினதால்தான் இந்த மனிசி வலியால் கிடந்து அவதிப்படுறாவு..” ஆச்சியப்பு கவலையாக சொல்லி கண் கலங்கினார். “தைலத்த என்னிட்ட தாங்க ஆச்சப்பு நான் தேச்ச விடுறன். ஆச்சியம்மா எங்க..வலி இருக்கு எண்டு சொல்லுகா..” “மெனே கொஞ்சம் இடுப்பில் அழுத்தி தேச்ச உடுடா..” இடுப்பு சேலைய சற்று தளத்தி விட்டா ஆச்சம்மா. இப்ப பாருகா நான் தேய்க்கிறன்.. உடனே நீ எழுந்திருப்பா. ஆச்சியப்பு நல்லா தைலம் தேய்கல்ல போல உனக்கு” . “இல்லடா மெனே..அவர் நல்லாத்தான் தேச்சாரு. அவருக்கு ஏலுமாடா. நீயும் நல்லா தேய்க்கிறாடா” “சரிதான்..ஆச்சப்புவ நீ விட்டுக்கொடுப்பியா. சாப்பிட்டாச்சா நீங்க” “எங்கடா மெனே..இன்னும் இல்ல” “அப்ப சோறு ஆக்கல்லையா” நான் ஆக்கல்ல. நம்மட நல்லம்மா வந்தவள். அடுப்படிய எட்டி பாத்துப் போட்டு இடியப்பமும் சொதியும் கொண்டு வந்தாள். அது இருக்கு”. “சரி ஆச்சியப்பு வா..சாப்பிட நீயும் எழும்பி சுவரில் சாய்தபடி இருகா..நான் எடுத்து தாறன்..உங்களுக்கு. எழும்பாத..அவடத்திலே இருந்தே சாப்பிடுகா”. “இடியப்பம் கூடத்தான் இருக்கு. நீயும் இரண்டு சாப்பிடுடா”. “சரி சரி நான் சாப்பிடுறன்.. புறகு. அவனுக்கு பசி இல்லதான். அவர்களது பாசத்துக்காக அவனும் இரண்டு சாப்பிட்டான்.

ஆச்சியம்மா நீ நாளைக்கு சமைக்க வேணாம். அம்மாட்ட சொல்லி சாப்பாடு கொண்டு வாறன். ஆச்சியம்மா தொடர்ந்து மூணு நாளா சமையல் இல்ல. உறவுகள் தான் சாப்பாடு கொண்டு கொடுத்தார்கள். பொழுது பட்டதும் உமிச் சட்டி வைப்பது மூணு நாளா ஆச்சியப்பு வேலையாக போனது. மூணு நாளுக்கு பிறகுதான் ஆச்சியம்மா வழமையான தன் வேலைகளை செய்ய தொடங்கினார்.

மாரியம்மன் கோயில் வருடாந்த

சடங்கும் திருவிழாவும் தொடங்கிவிட ஊர் விழாக் கோலம் கோலம் பூண்டது. மாரியம்மன் தான் ஊரவரின் குலதெய்வம். வீதி எங்கும் விதம் விதமான தோரணங்கள். வீடு தோறும் சமய ஆசாரங்கள். ஒலி பெருக்கி இரவு பகலாக ஓங்கி முழக்கமிட்டது. சிறுசுகள் பெரிசுகள் எல்லாரிடமும் மகிழ்ச்சி கரை புரண்டபோடியது. சுந்தரன் குழுவினருக்கு இனி வரும் பத்து நாளும் குஷிதான். அன்று கோயில் சடங்கு முடிய பத்து மணிக்கு சுந்தரன் ஆச்சியம்மா வீட்டுக்கு படுக்கைக்கு வந்தான். ஆச்சியம்மா புகைச் சட்டிக்கருகில் மணலில் சாய்திருந்தார்.

“என்னடா மெனே நீயும் சடங்கு பாக்க போனதாடா”. “3ஆம் நாள் சடங்குதானே நேரத்துக்கு முடிச்ச போச்சு..ஆச்சியம்மா. நீங்க கோயிலுக்கு சடங்கு பாக்க ஏங்கா போறதில்ல”. “நாங்க பாக்காத சடங்காடா. வருசா வருசம் பாத்தம் தானே. இப்ப ஏலாமக் கிடக்கு”. “ஆச்சியப்புவோடவா நீ போவா”. “ஓ..அப்பல்லாம் நாங்க ஒண்ணாத்தான் போவம். டேய் மெனே உன்ட ஆச்சப்பு கோயில் சடங்கில கண்டுதான் என்னைய விரும்பினாரு”. ஆச்சியம்மா தன் பழைய ரூபகத்த மறக்காம சொன்னா. “ஓகோ.. அப்போ வல்வோ”. “போடா..அந்த இழவல்லாம் எனக்குத் தெரியா. அவரும் நாம கதைக்கிறத கேட்டுத்து படுக்காருடா அவரிட்ட போய் கேளுடா”. ஆச்சப்பு நித்திரையில் கொறட்டை விரும் சத்தம்தான் கேட்டது. மாரியம்மன் கோயில் சடங்கு காதலர்க்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்து விடும்.

ஆச்சியப்புவின வாழ்விலும் அது நடந்திருக்குது. “மெனே சுந்தரா நாளைக்கு நீயே அவரிட்கேட்டுப் பாரன் சொல்லுவாரு. இப்ப நேரமாகுது நீ போய் படு. எனக்கும் நித்திரை வருது.” ஆச்சியப்பு காலையில் நாலு மணிக்கு எழுந்து.. அடுப்ப மூட்டி தேத்தண்ணி கேத்தல வைச்சு போட்டு வாசலையும் கூட்டித்தள்ளுவார். உமிச்சட்டி நெருப்பும் புகைந்து கொண்டிருக்கும். அந்த சட்டியில் கொஞ்சம் உமிக் காந்தல எடுத்து சுட்டு விரலால் பல் விளக்கி முகம் அலம்பி விட்டு சாமி படத்துக்கு முன் இருந்து கந்தசஷ்டி கவசம் படிச்சு முடிய தேத்தண்ணி தருவா ஆச்சியம்மா. சுந்தரனும் உமிக்காந்தலால் பல் விளக்கி விட்டு சுட்சுட தேதண்ணி குடித்தான்.

“ஆச்சியப்பு நீங்க ஆச்சியம்மாவு கோயில் சடங்கில் லவ் பண்ணினது உண்மையா”. “அது ஒண்ணும் நான் பண்ணல்”. “சடங்கில் நான் தற்செயலாக உன்ஆச்சிய பார்த்தன் அவ என்னையே உத்துப் பாத்து வெக்கத்தால் சிரிச்சா..நானும் கொஞ்சம் சிரிச்சன் அவ்வளவுதான்”. “டேய் மெனே அவரு பொய் சொல்லுறாரு..அவருதான் சடங்கு முடியமட்டும் என்னை உத்து..உத்து பாத்தபடி பின்னால் வருவாரு”. “அதுதான் ஆச்சப்பு லவ்வு “. “மெனே ஆத்துக்கு நான் குளிக்கப் போவதப்பாத்திருந்து ஒன்னும் தெரியதமாதிரி பூனை போல பதுங்கி..பதுங்கி அவரும் பின்னால் குளிக்க வருவாரு”. “ஓகோ.. இவ்வளவு சங்கதிகளா”. இவரு.. என் பின்னால் சுத்திவாறது வீட்டுக்குத் தெரிந்த போக..ஒரு நாள் பிடிச்சு ‘கசாது’ வைச்சு போட்டாங்க. ஆச்சியம்மா சொல்லி முடிக்க ஆச்சியப்பு கொடுப்புக்குள்ள சிரிப்பது தெரிந்தது. அந்த மதுமைக்காதலர் கதை கேட்ட சுந்தரன் பிரமித்துப்போனான். ஆச்சியம்மா வீட்டுக்கு படுக்கைக்கு போகாமல் மூணு நாட்களாக இரவு முழுவும் கோயில் சடங்கு பார்த்து விட்டு சுந்தரன் விடியும் போதுதான் வீட்டுக்கு வந்து தூங்கினான். அன்று பகலில் ஆச்சியம்மாவீட்டுக்கு போயிருந்தான்.

“என்னடா மெனே உன்ன மூணு நாளாக காணல்”. ஆச்சியப்பு தேடிக்கொண்டு வந்தாரே”.

“ஓம்.. ஆச்சியம்மா..அம்மா சொன்னாவு. அதுதான் பாக்க வந்தன். அம்மன் தீத்தம்

முடியத்தான் படுக்கைக்கு வருவன். ஆச்சியப் புட்ட நீ சொல்லுகா. அவன் கனகனும் என்னை தேடிக்கொண்டு வாறான். நான் புறகு வாறன்”.

கனகனுடன் சேர்ந்து சுந்தரன் பகல் சடங்கு பார்க்க கோயிலுக்கு போனான். அன்று இரவுச்சடங்கு..பின்னிரவில் பள்ளையம்..விடிய தீத்தம்..அதோடு கோயில் வருடாந்த உற்சவம் முடிந்து போகும். ‘பூஞ்சி’ இனிப்புக்கடைகள் தான் கோயிலில் வெளி வீதிகளில் கூடுதலாக இடம் பிடித்திருந்தது. “வாடா ‘பூஞ்சி’ வாங்குவம்”. கனகனோடு கடைக்கு போன சுந்தரன் கூடவே கச்சான் கொட்டையும் வாங்கிக் கொண்டு வெளி வீதி வாகை மரத்தின் வேரில் குந்தியிருந்து கொறித்தனர். பக்கத்து வளையல் கடைகளில் முண்டியடித்த பெட்டைகளைக் கண்டு பகிடியும் விட்டனர். குமுதினி கனகனைப்பார்த்து முறைத்து விட்டுப் போனான். “மச்சான் அவள் பொல்லாத வாய்க்காறி வீட்ட போய் மூட்டி விடுவான்..வாடா போவம்”. “சரி..அதுக்கேன் நீ பயந்து சாகறா.. பேசாம இருடா”. “நம்ம பொதுவாகத்தான் கதைத்தோம். வாறத பாப்பம்”.

அன்று ஊரில் அனேகமானவர்கள் பட்டுச்சாறி, பட்டுவேட்டி சகிதம் கோயிலுக்கு வந்திருந்தனர். அங்கு கோயில் மேடையில் இன்னிசைக்கச்சேரியும் போய்க்கொண்டிருந்தது. ஊர் அமைதியாக இருந்தது. ஊருக்கு வெளியே குளத்துப் பக்கம் நரி ஊளையிட்டது. வீட்டு நாய்கள் குரைப்பதும் ஊளையிடுவதுமாக இருந்தன. ஆச்சியம்மாவின் வீட்டு பலா மரத்தில் இருந்து ‘பக்கிள்’ கத்தியது. “இதென்ன இழவுக்குடா கத்துது” எழுந்து வெளிய வந்த ஆச்சியப்பு அடுப்படியில் கிடந்த ஊமக்கொட்டையை எடுத்து எறிய ‘பக்கிள்’ பறந்து போய் கண்மணி வீட்டு மாமரத்தில் இருந்து கத்தியது. நிலவு நல்லா எறித்தது. பலாமரத்துக்கு கீழ் நிலவு வெளிச்சம் புள்ளி புள்ளியாய் கோலம் போட்டிருந்தது. “நீயேன் இன்னும் உமிச்சட்டிக்கு கிட்ட இருக்கா எழும்பன்”. “எனக்கு நித்திரை வரல்ல நான் புறகு வந்து படுக்கன். நீங்க போய் படுங்க”. நேரம் செல்ல உரிமட்டை ஒன்றை உமிச்சட்டியில் போட்டபடி இருந்த ஆச்சியம்மா சற்று நேரத்தில் தன்னிலை மறந்து அந்த மண்கும்பத்தில் சாய்ந்தவாறு தூக்கிப் போனா. ஆச்சியப்புவும் நல்ல தூக்கம். சற்று பலமாக வீசிய கச்சான் காற்று உமிச்சட்டியில் எரிந்து

கொண்டிருந்த உரி மட்டையை விழுத்தியது. அது ஆச்சியம்மா மேல் விழ சாறியில் தீ பற்றி எரிந்தது.

ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் இருந்த ஆச்சியம்மா முழிப்பு வந்து அலறி அவ போட்ட சத்தம் ஆச்சியப்புக்கும் காதில் விழல்ல. அக்கம் பக்கத்தினர் கோயிலுக்கு போயிருந்தார்கள். எந்த உதவியில்லாம தவித்து போன ஆச்சியம்மாவால் எதுவும் செய்யமுடியாம போக தீ நல்லா ஆச்சியம்மாவ பிடித்தது. உடம்பு எல்லாம் எரிகாயங்களுக்குளான ஆச்சியம்மா வேதனையில் கிடந்து முனகுவது அப்போது தான் நித்திரையில் இருந்து எழுந்த ஆச்சியப்புவுக்கு கேட்டது. வெளியே வந்து பார்த்தவர் அவ படும் வேதனை பொறுக்க முடியாமல் தலையலடித்து சத்தம் போட்டு கத்தினார்.

“யாராவது வாங்க” என சத்தமாக அழுது கதி கலங்கிய ஆச்சப்பு வீட்டுக்குள்ள போய் ஒரு சேலைய எடுத்து வந்த போர்த்தி விட்டார். ஆச்சியம்மா கதைக்க முடியாது கண்மட்டும் அசைந்தது. ஐந்து மணியானது உதவிக்கு எவரும் இல்லாது தவித்த ஆச்சப்பு கேற்றடிக்குப்போனார் நல்லம்மா குடும்பம் கோயிலால் வந்து கொண்டிருந்தது. “என்ற மகளே அவ நெருப்பில பத்தி போனாவு மகளே” என கத்திய படி நிலத்தில் விழுந்தார். அவரது கையை பிடித்து சண்முகம் தூக்கி விட நல்லம்மா “கடவுளே” என தலையிலடித்துக் கொண்டு பதறி ஆச்சியிடம் ஓடினாள். கொஞ்ச நேரத்தில் ஊரே கூடிவிட்டது.

ஆசுபத்திரிக்கு கொண்டு போகும் நிலையில் ஆச்சியம்மா இல்லை. கோயில் தீத்தழும் ஒன்பது மணிக்கு முடிந்தது. அப்போதுதான் சம்பவத்தை கேள்விப்பட்ட சுந்தரன் துடித்துப்போய் “அம்மாளே என்ற ஆச்சியம்மா காப்பாத்து” ஓடியபடி வந்தான் ஆச்சியம்மா வீட்டுக்கு. வளவு நிறைந்த சனம், அவர்களை எல்லாம் விலத்திக் கொண்டு ‘ஆச்சியம்மா..’ என அலறியவாறு கிட்டப்போய் விழுந்தான். “ஆச்சியம்மா..என்னப் பாருகா சுந்தரன் வந்திருக்கன்..” அதுவரை கண்கள் மூடியபடி மூச்சு இழுத்துக் கொண்டிருந்த ஆச்சியம்மா கண்ணை திறந்து சுந்தரனை பார்த்த அதே கணத்தில் ஆச்சியம்மா உயிரும் பிரிந்து போனது.

ஊர்மிளை

**கனகசபாபதி செல்வநேசன்,
அல்வாய்**

நப்திகாரம் செயலற்றுப் போகிறது
ஈசனும் கரிகாலனும் வெவ்வேறு
பாதையில்
ஊர்மிளையின் ஊடுருவல்
ரத்தச் சரித்திரத்தில் தாயகக் கனவு.

இனி -

அவள் அப்படித்தான்.....!

துயரத்தின் நகர்வு!
உடைந்த தேசத்தின் சிதைவுகளின்
அலங்கார ராட்சசியாய் அவள்.

நகலெடுத்த சஞ்சிகைக்கு குடமுழுக்கு
கார்மேகத் திரட்சிக்குள் மின்னல் அகற்றி
கனவுகள் கலைகிறது
முன்னிலை முடக்குவாதச் சிறைக்குள்
அகப்படாத
மெழுகுவர்த்தியாய் உருகும் அவள்
பக்கங்கள் புரடப்படாத இலவச இணைப்பு.

சடங்கு சம்பிரதாயங்களைக்
காலாவதியாக்கி
நம்பிக்கை நியிர்கிறது
தள்ளி வைத்துத் துன்புறுத்தும் சமுதாயம்
தார்மீகம் இழக்கிறது.

சந்தர்ப்பச் சதுரங்கத்தில் ஆணதிகாரம்
விதிகளை மீறுகின்றவேளை
பெண் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு
பதில்கள் ஏதுமில்லை.

மண்ணுக்குள் வேரோடி தவம் முடித்து
புதிதாய்த் துளிரக்கிறது சொங்காந்தள்
பதினான்கு ஆண்டுக்கால விசம் முறிகிறது
இலக்குமணனுக்கு..

காளமேகம்

இறைவன்மேல் நெருங்கிய பக்தி கொண்டவனே அவனை உரிமையுடன் திட்டுவான். அன்பு மேலீட்டால் வாஞ்சையுடன் கேலியும் செய்வான். அத்தனை உரிமை எடுத்துக் கொண்டு கடவுளை அணுகியவன் அவன். அத்தகையவனே காளமேகம். அவன் கொண்ட இறைபக்தியால் பாடிய பாடல்கள் பல. அத்தகைய பாடல்களை வடமெழியிலே 'நிந்தா ஸ்துதி' என்பார்கள். இவைபோன்ற பாடல்களை சங்கீத மேடைகளிலும் கேட்கலாம். காளமேகம் பாடுகிறான் நிந்தாஸ்துதி:

**வில்லாலழக்கச் செருப்பாலுதைக்க
வெருண்டொருவன்
கல்லா லெறியப் பிரம்பா லழக்கக் காசினியில்
அல்லார் பொழிற்றில்லை அம்பல வாணற்கோ
ரன்னை பிதா
இல்லாத தாழ்வல்ல வோவிந்த னோயளி
தானதுவே.**

இவ்வாறு தில்லை நடராஜனை பார்த்தல்லவா பாடுகிறார். அவனோ அநாதியானவன். இவற்றை அறியாதவனா காளமேகம்!

இங்கோ, ஐயோ பாவம் தாய்தந்தை இல்லாத அனாதைப்பிள்ளை என்பதனால் கண்டவரும் திட்டவும் ஏசவும் ஏன் உதைக்கவும் செய்கிறார்களே என வருந்துகிறான். வில்லால் ஒருவன் அடித்தானாம். அவன் வேடனாக வந்த அருச்சுனன்தான். செருப்பால் ஒருவன் உதைப்பான். கண்ணப்பன் என்ற வேடன் செருப்புக்காலை சிவன் முகத்தில்வைத்துக் கண்ணைத் தோண்டிக் கொடுத்தானே. பிரம்பால் ஒருவன் அடித்தானாம். மதுரையை ஆண்ட பாண்டியன் சொக்கநாதரை அடித்தானல்லவா.

இங்கு கேலி, கிண்டல், பச்சாதாபம் அத்தனையும் காண்கிறோம்.

**நச்சரவம் பூண்டதில்லை நாதரே, தேவரீர்
பிச்சை எடுத்துண்ணப் புறப்பட்டும் -உச்சிதமாம்
களமேன் குஞ்சரமேன் கங்கடபோற்றான் முழங்கும்
மேளமேன் ராஜாங்கமேன்?**

தில்லைச் சிதம்பரத்தில் ஊர் கூடி நடராஜருக்குத் திருவிழா நடைபெறுகிறது.

வெள்ளி ரதத்திலே மேள தாளத்தடன் ஊர்வலம் நடைபெறுகிறது. பார்க்கிறான் காளமேகம் அவனுக்குச் சிரிப்பு வருகிறது. நீயோ பிச்சைக்காரன். பிச்சை யெடுத்து உண்பவன். அதற்கேன் வெள்ளி ரதத்திலே மேள தாளத்துடனா பிச்சை எடுக்கப் போகிறாய். கழுத்திலே பாம்பைப்போட்டு பயமுறுத்தியா பிச்சை எடுக்கப் போகிறாய் என்கிறான்.

இறைவனது ஆண்டிக்கோலம் ஒரு தத்துவம். அது பற்றைத் துறப்பதன் அவசியத்தை உணர்த்துவது. அறியாதவன் அல்லன் காளமேகம். இருந்தும் அவன் நடராஜர்மேல் கொண்ட உரிமை பாசம் அவரைக் கிண்டல் செய்யத் தோன்றிற்றோ!

தில்லைச் சிதம்பரத்திலிருந்து புறப்பட்டு கடம்பவனத்து ஈசன் பரமசிவனை தரிசிக்க வருகிறான்.

**கண்டிரோ பெண்கள் கடம்பவனத் தீசனார்
பென்மீர் தமைச்சமந்த பித்தனார்- எண்டிசைக்கு
மிக்கான தங்கைக்கு மேல் நெரு யையிட்டார்
அக்காளை ஏறினாராம்**

பெண்களை விளித்துப் பாடியமையால் பெண்தெய்வங்கள் பற்றிப் பாடப் போகிறானோ என எண்ணினேன். அவன் பாடலோ என்ன கூறுகிறது

அதாவது 'தங்கைமேல் நெருப்பை இட்டார்' என்பது தம் கை மேல் நெருப்பை இட்டார். அவரது ஆனந்தத் தாண்டவத்திலே அழித்தலைக் குறிக்கும் முகமாக கை மேல் நெருப்பை ஏந்தினார் என்பதாகும்.

அக் + காளை
= அக் காளை .
அந்தக்காளை மீது ஏறினாராம். சிவனார் காளை மீது ஏறினார் எனக் கூறுப்பட்டது

**நாட்டிய கலாநிதி
கார்த்திகா கணேசர்**

நாட்டுக்கு ளாட்டுக்கு நாலுகா லையாநின்
ஆட்டுக்கு இரண்டுக்கா லானாலும் – நாட்டுமுள்ள
சீர்மேவு தில்லைச் சிவனேயில் வாருடை விட்டுப்
போமோ சொல்லாய்ப் புலி

நடராஜரே நாட்டில் உள்ள ஆட்டுக்கு எல்லாம்
நாலுகால்கள். உமது ஆட்டுக்கு (ஆடலுக்கு)
இரண்டு கால். அதனால் வியாக்கிரபாதர்
என்ற புலி இந்த ஆட்டை (ஆடலை)
விட்டுப்போகமாட்டேன் என்கிறது. இதில் ஒரு
வேடிக்கை பார்த்தாய். அந்தப் புலியை இந்த
ஆடு (ஆடல்) அடக்கி வைத்திருக்கிறது. உன்
ஆடல் அடக்கி வைத்துள்ளது.

பாடலின் கடைசி அடி “போமோ சொல்லாய்ப்
புலி” இந்தக் கடைசி அடி பல அர்த்தங்களைக்
காட்டுகிறது.

1. போமோ சொல்லாய் அப்புலி
2. ‘போமோ சொல் லாய்ப்புலி’ என்று
பிரித்தால் உன் லாயத்தில் மாட்டிக் கொண்ட
புலி போகுமோ?

அப்பனைக் கிண்டலும் கேலியும் செய்த
காளமேகம் தில்லைச் சிதம்பரத்தை விடுத்து
அம்மையைத் தரிசிக்க மதுரைக்கு வருகிறான்.
அவளோ அன்ன வாகனத்தில் வீற்றிருக்கிறாள்.
“மாயனார் போற்றும் மதுராபுரிச் சொக்க
நாயனார் பித்தேறினா ரென்றே –நேயமாம்
கன்னல் மொழி யங்கற்கண் காரிகையான் ஜயையோ
அன்னப் பிறங் காலையை வரன்

‘பித்தா பிறை சூடி’ என ஒருவன் பாடினான்.
கேள்வியுற்ற அம்மை சொக்கநாதருக்கு
உண்மையிலேயே பித்துப்பிடித்துவிட்டதென
நம்பிவிட்டாள். காரணம் அவர் தன்னைப் பார்க்காது
நீண்ட நாட்கள் இருப்பதே என எண்ணிவிட்டாள்.
அவரோ தன் கவனத்தை எல்லாம் பக்தர்
பக்கம் செலுத்திவிட்டார். இதுவும் ஒருவகை
பித்தே என எண்ணியவள்.

“ஐயோ என் நாயனுக்கு பித்துப் பிடித்து
விட்டது.” அதனால் அன்னம் இறங்க
வில்லையாம் (சோறு இறங்கவில்லையாம்)
(அன்னம் -சோறு) அன்ன வாகனத்தை விட்டு
இறங்கவில்லையாம்.

அவர் எப்படி உள்ளார் எனப்பார்க்க
தில்லைநோக்கிச் செல்கிறான்
‘மாட்டுகோன் தங்கை மதுரைவிட்டு தில்லைநகர்
ஆட்டுக்கோனுக்குப்பெண்டாயினான் – கேட்டலையோ
குட்டி மறிக்க வொரு கோட்டானையும் பெற்றான்
கட்டமணிச் சிற்றிடைச்சி காண்

திருமாலோ மாடுகளைக் காப்பவன்.
மாடுகளைக் காப்பதால் அவன் ‘மாட்டு கோன்’.
தில்லை நடம் புரிபவர் அல்லது ஆடுபவர்
அவரே அதனால் ஆட்டுக்கோன். தில்லை
நடராஜர் அந்த மாட்டுக் கோனாகிய திருமாலின்
தங்கை மீனாட்சி மதுரையை விட்டு தில்லைக்கு
வருகிறாள். தில்லையிலே உள்ள ஆட்டு
கோனுக்கு சிவகாமி என்ற பெயரில் மனைவி
ஆகிறாள். அவளோ ஒரு கோட்டனை பெற்றெ
டுக்கிறாள். கோட்டன் என்றால் மலையானை.
அவர்தான் விநாயகர்.

நாம் விநாயகரை மட்டுமே நெற்றியில் குட்டி,
இரண்டு காதுகளையும் பிடித்து தோப்புக்
கரணம் போடுகிறோம் அல்லவா. அதையே
குட்டி மறிக்கவாம்.

கட்டிமணி போன்ற சின்ன இடையுடையான்
என அர்த்தம் கொள்ளலாம். அண்ணனோ
இடையன். அதனால் தங்கை ‘இடைச்சி’
எனவும் கொள்ளலாம்.

இறைவனைத்தான் இவன் பாடுபவன்
அல்லன். சாதாரண மக்களையும் இவன்
பாடுவான். இது ஒரு புதிர் போன்ற வேடிக்கை
யான பாடல். இதைப்பார்த்தால், என்ன நம்
உலகே மாறிவிட்டதா என எண்ணத் தோன்றும்
பார்ப்பான் மாடு தின்பானாம்
சூயவன் வேதம் ஓதுவானாம்
கொல்லன் மண்பிசைவானாம்
சேக்கான் இரும்பழப்பானாம்
சலவைத் தொழிலாளி எண்ணெய் விற்பானாம்
பறை எனும் தாழ்த்தப்பட்டோன் புடவை
துவைப்பானாம்

இது நடக்குமா என்ன? என வியக்க
வைக்கிறான் காளமேகம். பாடல் இதுதான்.
“மாடு தின்பான் பார்ப்பான். மறையோதுவான் சூயவன்
சூழ மிக மண்பிசைவான் கொல்லனே – தேடி
இரும்பழப்பான் செக்கான் – எண்ணெய் விற்பான்
வண்ணான்

பழுப்புடவை தப்பும் பறை”
இப்போ கடைசி வார்த்தையான ‘பறை’
என்பதைத் தூக்கி முதலிலே போட்டால்
அர்த்தம் முறையாக இருக்கும்

பறை, மாடு தின்பான்
பார்ப்பான் மறை ஓதுவான்
சூயவன் சூழமிக மண்பிசைவான்
கொல்லனோ தேடி இரும்பழப்பான்
செக்கான் எண்ணெய் விற்பான்
வண்ணான் பரும் புடவை தப்பும்

கயிற்றாறு என்னும் ஊரிலே கோயில் கொண்ட பெருமானை தரிசிக்கச் செல்கிறான் காளமேகம். அங்கு கோயிலிலே இளைப்பாற சிறிது தலை சாய்க்கிறான். சுவாமியைத் தூக்கி ஊர்வலம் போகவேண்டும். அங்கு இருந்த வர்கள் யாவரையும் சுவாமி தூக்க அழைக்கிறார்கள். பசியோடு இருந்த காளமேகம் சுவாமியைத் தூக்கினால் ஏதாவது உணவு கிடைக்கும் என எண்ணி சுவாமியைத் தூக்குகிறான். இவனுக்கோ இது பழக்கப்படாத வேலை. அவனது தோள்கள் வலிக்க ஆரம்பித்து விட்டது. சுவாமி ஊர்வலம் நள்ளிரவைத்தாண்டியும் நிறைவு பெறவில்லை. தோள் வலியும் பசியும் சேர இவனுக்கு ஆத்திரம் வருகிறது. அந்தப் பெருமாள் மீதே அறம் பாடினான்.

பனை மணங்கமழுகின்ற கயிற்றாற்றுப்

பெருமானே பழிகாரா கேள்

வேளைஎயன்றால் இவ்வேளை பதினாறு

நாழிகைகக்கு மேலாயிற்றென்

தோளை முறித்த மன்றி நம்பியா

னையுங் கூடச் சமக்கச் செய்தாய்

நாளையினி யார்சம்பார? எந்நாளும்

உன்கோயில் நாசந் தானே

நாகப் பட்டினத்திற்குச் செல்கிறான் காளமேகம். இவன் வாழ்ந்த காலத்திலே சத்திரங்கள் இருந்தன. எவர் போனாலும் வயிராற உணவளிப்பார்கள். தமிழகம் அவ்வாறு செல்வச் செழிப்புடன் திகழ்ந்திருத்தல்வேண்டும். அதுவும் நேரம் தவறாது உணவு வழங்கப்படுமாம்.

நாகப்பட்டினத்துக் காத்தான் சத்திரம் செல்கிறான். இவனது கெட்ட காலம் சத்திரத்திலே நள்ளிரவு வரை உணவு வரவேயில்லை.

காளமேகத்துக்கு ஆத்திரம் வரவும் அந்தச் சத்திரத்தின்பேரில் அறம்பாடுகிறான். அதை ஓலையில் எழுதி காத்தானுக்குப் படித்துக் காட்டுகிறான். அன்றைய மக்கள் புலவன் அறம் பாடினால் அது பலித்துவிடுமென நம்புபவர்கள்.

பாட்டு இதுவே:

கத்து கடல் சூழ்நாகைக் காத்தான் ன் சத்திரத்தில்

அித்தமிகும்பொதில அரிசி வரும் - குத்தி

உலையிலிட ஊர் அடங்கும் ஓர் அிகப்பை அின்னம்

இலையில் இட வெள்ளி எழும்

ஓசைமிக்க கடல் சூழ்ந்த நாக பட்டினம். அங்கு உள்ள காத்தான் சத்திரத்தில் பொழுது அஸ்தமிக்கும் போதுதான் அரிசி வரும். அதை மீண்டும் குத்தி உலையில் போடும்போது ஊரடங்கிவிடும். இலைபோட்டு பந்திவைத்து

ஓர் அகப்பை சோற்றை இலையில்போடும் போது விடிவெள்ளி முளைத்துவிடும்

இந்தப் பாட்டைக்கேட்ட காத்தான் பயந்தே போனான். ஐயா நான் செய்த தவறை மன்னித்து, பாட்டை மாற்றிப்பாடுங்கள் எனக்கேட்டான்.

ஓரே படலுக்கு நேர்மாறான இரண்டு பொருள் கொள்ள தமிழிலே முடியும் என்பதற்கு இந்தப்பாடல் ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

மாற்றிப்பாடுவான் ஏன்? நல்ல பொருளே அதில் உள்ளது என்றான் காளமேகம். என்ன என்று கேட்டான் காத்தான். காளமேகம் சொன்னான்: ‘அஸ்தமிக்கும் போதில் அரிசிவரும் என்றால் ஊருக்கும் அரிசி இல்லாமல் அஸ்தமித்து போனாலும் காத்தன் சத்திரத்துக்க அரிசி வரும். குத்தி உலையிலிட ஊரடங்கும் என்றால் அந்த அரிசியைக் குற்றி உலையில் இட்டால் ஊராரின் பசி அடங்கும். ஓரகப்பை அன்னம் இலையில் போட வெள்ளிபோல வெள்ளை வெளேரென்று அது மின்னும்’ என காளமேகம் அர்த்தம் சொன்னார்.

காளமேகம் 15ஆம் நூற்றாண்டிலே வாழ்ந்தவன். படித்தவர் வியக்க, பாமரரும் இரசிக்கப் பாடல்களைத் தந்தவன். இவனது தமிழ் அறிவை, கவிதா மேன்மையை மெச்சினர் அறிஞர். அதனாலேயே அவனது பாடல்களை பாதுகாத்து எமக்களித்தனர். நாமும் இன்றும் அவற்றை வாசித்து மகிழ்கிறோம்.

காளமேகப்புலவர் சிவனைப்பார்த்து ‘நிந்தா ஸ்துதி’ பாடும்போது “ நீர் எப்படி திரிபுரத்தை எரித்தீர்? உம்முடைய வில்லின் நாண் நஞ்சிருக்கும் வாசுகி என்ற பாம்பை நாணாகப்பாவித்தீர்ல்லவா அதுவோ நைந்து போயிருக்கும். வில்லோ கல்லால் செய்யப்பட்டது அது வளையாது. (மேருமலை). நீர் எய்த பாணமோ மண்ணைக் கவ்வி விழுங்கிய பாணம் (பூமியை எடுத்து உண்ட திருமாலையே பாணமாக உபயோகித்து, திரிபுர சங்காரம் செய்தார் சிவபிரான்

இரட்டையர் என இரு சகோதரப்புலவர்கள் காளமேகத்தின் பாடல்களை இரசிப்பவர்கள். காளமேகம் இறக்கும் போது, அவரது சிதை எரியும்போது பார்த்த அவர்கள்:

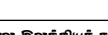
ஆசு கவியால் அகில உலகெங்கும்

வீசு புகழ்க்காள மேகமே -புசரா

வின்கொண்ட செந்தணலாய் வேகுதே ஜயையோ

மண்திறந்த பாணம் என்ற வாய்

எனப்பாடித் துதித்தார்கள்.

யாருமே பார்ப்பார் கேப்பாரின்றி
பொது வீதிவெளிகளில் ஓட விடப்படும்
கழிவு நீர் நான்

நிலத்தோடு சங்கமித்து
கடுமையான வெயிலில்
உலர்ந்து உருமாறி
காணாமற் போவதற்கு
வாசலின்றி
தேங்கி நிற்கின்றேன்.

பாதையின் மேல்
கடுமையான கொங்கிரீட் போட்டு
வீதியிலே
நெடுக ஓடித் தப்பி விடாதவாறு
ஒரு சிறைக் கைதியாய்
நாற்றத்தோடு அடைபட்டு நிற்கின்றேன்.

வழியால் செல்லும்
மானுடர்கள்
என்னை ஏறி மிதித்துச் செல்வார்கள்.
அவர்களின் பாதணியில்
நான் அப்பிக் கொள்வேன்.
வாகனங்களில் செல்பவர்களின்
டயர்களிலும்
நான் பாசத்தோடு ஒட்டிக் கொள்வேன்.

சில வேளை எருமை மாடுகளும்
காட்டு யானைகளும்
தாகத்துடன் வெற்றுக்குடலை நிரப்ப
என்னைத் தேடி வரும்.
எனினும்
வயிற்றுக்கு நஞ்சாகும்
கழிவு நீர் என்பதால்
பார்த்து விட்டு விலகிச் சென்று விடும்
காட்டு மிருகங்கள்தான் வருகின்றன.

வீதிவெளிகளில்
தேங்கிக் கிடக்கும் கழிவு நீரில்

நாற்றமெடுக்கும் கழிவு நீர்

மனிதனின் மலசல நீரும்
மனிதனின் முழு உடம்பில்
அப்பியிருக்கின்ற
இனவாத விஷக் கிருமிகளும்தான்
கழிவு நீரில் கலந்திருக்கின்றன.

மனிதனே
தான் வெட்டிய பாதையில்
கழிவு நீர் எது
சுத்தமான நீர் எதுவென
பிரித்து
வடிகானில் ஓட விடாது
வழிகளுக்கு அணையைக் கட்டி விட்டு
குருட்டு வெளவால் போல்
பறந்து திரிகிறான்.

எப்பொழுது மனசு மாறி
மேகம் கறுத்து இடி முழகத்துடன்
பெரு மழை பெய்து
வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து
கழிவு நீரெல்லாம் அடித்துச்
செல்லப்படுமோ
அப்பொழுதுதான்
நாற்றம் நிற்கும். சுகந்தம் வீசும்.

இப்பால் அலி

தண்ணீரின் மேல் தடால் ஓசை

ஐ வெய்

**தமிழில்
சு.முரளிதரன்**

艾伟 (1966`)

எழுத்தாளர் ஐ வெய் (1966) சீனாவின் கிழக்கு பிராந்திய மாகாணமொன்றான ஜெஜியாங் மாகாண எழுத்தாளர் அமைப்பின் தலைவர் மற்றும் சீனாவின் புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்களில் கணிப்புமிகுந்த ஒருவர். அவரது படைப்புகள் முக்கியமாக இருப்பை ஆராய்வதாகவும் மற்றும் மனித கவனிப்பு நிறைந்தவையாகவும் இருக்கின்றன என போற்றப்படுகின்றன. அதனை இந்தச் சிறுகதையிலும் காணலாம். நிர்மாண பொறியியலாளராக நிபுணத்துவம் பெற்றிருந்தாலும் தொழினுறை எழுத்தாளராக இருக்கின்றார். இவரது நாவல்களும் சிறுகதைத் தொகுப்புகளும் இவரின் படைப்பாற்றல் திறமும் பல தடவைகள் விருதளித்து கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளன (‘சமகால’ இலக்கிய விருது, தேசிய சிவப்பு கழுது இலக்கிய விருது மற்றும் முதல் ஜெஜியாங் இலக்கிய நட்சத்திர விருது முதலானவை) என்பதோடு சில படைப்புகள் வெளிநாட்டு மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்தக் கதையில் சீனக் கலாசார புரட்சியின் (1966-1976) போது புரட்சி ஆதரவாளர்களை சிவப்பு வகுப்பினராகவும் புரட்சியின் எதிரானவர்களாக கருதப்பட்டவர்களை கறுப்பு வகுப்பினராகவும் வகைப்படுத்தியதோடு எதிரானவர்கள் அவமானப்படுத்தல், தண்டித்தல், நாடு கடத்தல் முதலானவற்றுக்கு உட்படுத்தப்பட்டார்கள். அத்தகைய அம்சத்தை இக்கதை படம் பிடிக்கின்றது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கதையின் ஆங்கில மொழிப்பெயர்ப்பின் வழியே தமிழ்ப்படுத்தப்படுகின்றது - (மொழிபெயர்ப்பாளர்).

அவர் ஏரிக்கு அருகே அமைந்திருந்த தனது புல் வேய்ந்த குடிசைக்கு முன்னால் அருகே அமர்ந்திருந்தார். கோடை கால தொடக்கத்திலேயே சூரியன் சிந்தும் வெப்பம் அதிகமாகவே இருந்தது, ஆனாலும் அவர் வெயில் காய்வதில் மகிழ்வாக இருந்தார். அவரால் சூரியனையொட்டி ஒரு ஒளிவட்டங்கள் தோன்றி அவரது கண்களுக்கு முன்பாக வட்ட வட்டமாக சுழல்வதை காணக்கூடியதாக இருந்தது.

சில நேரங்களில் இந்த ஒளியின் வட்டங்கள் சிறு சிறு துகள்களா அல்லது வேறு சில சின்னஞ்சிறிய ஜந்துக்களோ அலைவதுபோல் மாறின. அவை பல்வேறு வண்ணங்களாக ஒளிர்ந்து வனப்புட்டின. இதுபோன்ற சமயங்களில் அவர் ஒரு மந்தகாசமான

புன்னகையைக் காட்டி தனக்குள்ளே “என் முன்னால் இப்படி கவனமாகப் பறந்து செல்லுங்கள் இல்லாவிட்டால் நான் உங்களை பிடித்து விடுவேன்.” எனச் சொல்லிக்கொள்ளும் போது அவருடைய முகத்தில் தோன்றும் புன்னகை குழந்தை சிரிப்பது போலிருக்கும்.

சூரியனை பார்க்கும்போது அவருக்கு கிடைத்த ஒளியின் லேசான உணர்வைத் தவிர, உலகம் என்னவோ அவருக்கு இருட்டாகத்தான் இருந்தது. இருப்பினும், அவரது காதுகள் மிகுந்த உணர்திறன் கொண்டவை. அவருக்கு

தூரமாக ஒலிக்கும் சப்தங்களை துல்லியமாக கேட்க முடியும், எனவே அவரது காதுகளுக்கு எட்டக்கூடிய இடங்கள் இருட்டானவை அல்ல என்ற உணர்வைக் கொண்டிருந்தார்.

இந்த நேரத்தில் அவர் சிறிய மீன்கள் குளத்தில் முன்னும் பின்னுமாக நீந்துவதை கேட்க முடிந்தது. அவர் விரும்பும் நேரங்களில் அவரது காதுகளுக்குள் கேட்கும் ஒரு சிறிய மீனையொட்டி கிளம்பும் சலனச் சப்தத்தை பற்றிக்கொண்டு அவர் அதைப் பின்தொடர்ந்து ஏரியைச் சுற்றி வட்டமாக ஒரு மானசீக நீச்சல் சவாரி செய்துவிடுவார். அப்போது ஏரியில் சுயாதீனமாகவும் நெகிழ்வாகவும் தண்ணீரில் அலைந்து கொண்டிருக்கும் நீர்த் தாவரங்களிடையே சிறிய மீன்கள் துள்ளித் திரிந்து மகிழ்ச்சியுடன் விளையாடிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து "சிறிய குழந்தைகளே, நீங்கள் ஒரு பெரிய மீனுக்கு தீனி ஆகிவிடாமல் அவதானமாக இருங்கள்." என அவர் தனக்குத்தானே சொல்லிக்கொள்தில் அக மகிழ்வு கொள்பவராக இருந்தார்.

அவரது முகத்தினை வருடியபடி மற்றும் அவரது தலைமுடிகளுக்கு குறுக்கே மினுங்கும் சிறிய மீன்களை நீந்திச் செல்வதைப்போல ஒரு தென்றல் வீசியது. அவர் தன் தலை முடிகள் ஏரியில் உள்ள நீர் புற்களைப் போல நெளிவதை அவரால் உணர முடிந்தது, ஒரு சிறிய மீன் தன் தலையின் உச்சியில் நீந்துவதாகக் கற்பனை செய்து அதைப் பிடிப்பது போல் பாவனை காட்டி கடைசில் ஒரு ஒரு கற்றை முடியைக் பிடுங்கிக் கொண்டார். அது அவரை வேதனைப்படுத்தியது. அப்போது "நான் உன்னை பிடிக்காமல் மீண்டும் ஓட விட்டுவிட்டேனே," என்று வருத்துடன் கூறிக் கொண்டார்.

தென்றலானது வியர்வை நெடியையும் வயலில் நெல் மணிகளை வீசி விதைக்கும் போது அவற்றின் மீது வெப்பக்கிரணங்கள் பட்டு ஏற்றிய சூட்டின் காரணமாக எரிந்த சுவையின் வாசனையையும் சுமந்து வந்தது. ஆனால் அப்போது அங்கே பூரண அமைதி நிலவி இருந்தது. யாரும் நெல் வயல்களில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கவில்லை. அவருக்கு ஏன் வெப்பவொளி பட்டு நெல் மணிகளின் எரிந்த மணம் வீசுகிறது என்பது பற்றி எதுவும் புரியவில்லை.

ஏரியின் குறுக்குமறுக்காக ஒலிகள் வந்து கொண்டிருந்தன, ஆனால் அந்த ஏரிக்கரை அவருக்கு தெளிவாகக் கேட்கக்கூடிய சற்று தூரத்தில் தான் இருந்தது. அப்போது அவருக்கு தண்ணீரில் ஏதோ விழுந்து தெறிப்பது கேட்டது. இது ஒரு மீன் குதிப்பாக இருக்கலாம், அது அப்படியாக இருந்தால், அது பல இறாத்தல்கள் கொண்டதாக பெரியதாக இருக்க வேண்டும், இந்த ஏரியில் நீண்ட காலமாக ஒரு பெரிய மீனும் காணப்படவில்லையே. தனக்கு வயதாகி விட்டதால் செவிகள் சரியாக வேலை செய்ய வில்லையோ என விசனப்பட்டுக் கொண்டார்.

அந்த எண்ணம் அவரை வதைத்தது. அவரது செவிகள் பழுதாகிவிட்டால் அவருக்கான உலகம் இனி இருக்க மாட்டாது. அவர் முழு இருளில் இருப்பார். ஆனால் பின்னர் ஒரு தெளிவான, மிருதுவான ஒலி காற்று வழியாக அவர் காதுகளுக்குள் நுழைந்தது. சிறிய மீன்கள் எழுப்பும் சத்தங்களை ஒத்ததாய் அது அவரை மகிழ்ச்சியடையச் செய்தது. இது குழந்தைகளின் மகிழ்ச்சியான குரல்கள் போல ஒலித்தன. அவர் மனக் கண்ணில் பறவைகள் பறப்பது போல குரல்களைக் உணர முடிந்ததான ஓசை அவரது காதுகளில் நிரம்பியது. "என் காதுகளுக்கு எதுவும் பிரச்சனை எதுவுமில்லை." என ஆறுதல் பட்டுக்கொண்டார்.

சில மண் துணிக்கைகள் அவரது காதைத் தாண்டி பறந்தன. பறக்கும் மண் துணிக்கைகள் அவற்றின் வடிவத்தைப் பொறுத்து வெவ்வேறு ஒலிகளை எழுப்பியிருந்தன.. வட்டமான துணிக்கைகளின் ஒலியை அவர் விரும்பினார்.

அவைகள் காற்றை அழுத்தி தைத்துப் போவதாய் உணர் முடிந்தது, விசில் ஒலி எழுப்புவதாக இருந்தது. அவரது கையில் சில மண் துணிக்கைகள் விழும்போது மேளம் கொட்டும் “பூம், பூம்” ஒலி போல் கேட்பதாக உணர்ந்தார்.

இந்தச் சேற்றுத் துணிக்கைகள் எங்கிருந்து வருகிறன என்று அவருக்குத் தெரியும். அவைகள் எப்போதும் சிறார்களின் குரல்களுடன் கலந்து வரும். அவரைச் சுற்றிலும் இலைகள் விழும் சத்தம் மண்ணைத் துளைத்துச் செல்வதற்கும் இந்த சேறும் சகதியும் குரல்களும் ஒலிப்பதும் ஒன்று போல் தோன்றியது. முகத்தின் மீது மண் படாமல் இருக்க தன் தலையை இரண்டு கைகளாலும் மூடிக்கொண்டார்.

“குருட்டுப் பெரியாரே. நீங்கள் எதற்காக இளித்த வாயோடு இருக்கின்றீர்கள்?”

“ஏரியில் ஏதோ குதிக்கும் சப்தம் கேட்டேன். சொல்லுங்கள், தோழர்களே, அது என்ன கர்மமோ தெரியவில்லை?”

சிறார்கள் கரைக்கு வந்தார்கள். ஏரியில் குதிக்கிறது எதுவென அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் சத்தமாக சிரித்தனர். “இந்த முறை குருட்டுப் பெரியவரால் அவருடைய காதுகள் எவ்வளவு கூர்மையாக இருந்தாலும் அது என்னவென்று யூகிக்க முடியாது.” என சிறுவர்கள் நினைத்து அவரிடம் சொன்னார்கள்:

“அது ஒரு மீன், ஒரு பென்னாம்பெரிய மீன். நீங்கள் கேட்டது அந்த மீன் குதித்த சத்தமே”

அவர்கள் மிகைப்படுத்தப்பட்ட குரலில் பேசினார்கள். அவர் அவற்றைக் கேட்டு மீண்டும் சிரிக்க ஆரம்பித்தார். அவர்களின் சிரிப்பு சுருள்வில் போல் இருந்தது. அவரால் அதை பார்க்க முடியவில்லை, ஆனால் அவர்கள் மேலேயும் கீழேயும் குதிப்பது அவருக்கு தெரியும்.

“பல வருடங்களாக நான் அதைப் பார்க்க வில்லை. ஏரியில் சில இருந்தன, ஆனால் அவை இப்போது அரிதாகிவிட்டன”

“நீங்கள் சும்மா வெயில் காய்ந்து கொண்டிருங்கள், குருட்டுப் பெரியாரே நீங்கள் எதையும் பார்க்க முடியாது.”

சிறார்கள் இன்னமும் சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள், ஆனால் அவர்களின் சிரிப்பில் ஏதோ உள் குத்து இருந்தது. அவர்கள் அவருடன்

குறும்பு செய்யப் போகிறார்கள் என்று தெரிந்து பதட்டங்கொண்டார். “நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்?” அவர் கேட்டார்.

“நீ தான், ஐயா தான் பெரிய மீன்” என்று சிறார்கள் கத்திக்கொண்டு அவரை அலாக்காய் தூக்கி எடுத்து ஏரிக்குள் வீசினார்கள். அவரால் நீந்த முடியவில்லை வாய்க்குள் தண்ணீர் நிரம்பி மூச்சு முட்டி திணறினார். தத்தளித்து போராடும்போது அவர் தன்னை வெளியே இழுப்பதற்காக கரையோரத்தில் வழக்கும் நீர்ப்புற்களை பற்றிப் பிடித்தார், ஆனால் அவர் அவ்வாறு பிடிக்கும் ஒவ்வொரு முறையும் சிறார்கள் அவரை ஒரு குச்சியால் குத்தினார்கள். அவர் இன்னும் கொஞ்சம் தண்ணீரை விழுங்கி மூச்சு முட்டினார். அவர் சோர்வடையும்வரை சிறுவர்கள் அவரை விடவில்லை. அவர் ஏரியில் இருந்து கரைக்கு ஏறும்போது, சிறுவர்களின் குரல்கள் பறவைகளின் சத்தம் போல் காடுகளுக்குள் நுழைந்து அப்படியே மங்கிப்போனது.

ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு, அச்சிறுவர்களில் ஒருவன் “சிபிலிஸ்” என்ற சொல்லைக்கேட்டு மண்டை குழப்பம் கொண்டிருந்தான். சில வளர்ந்தவர்கள் ஏன் அந்த முதியவர் ஏன் குருடாகி விட்டார் என்ற விவகாரத்தை பேசிக் கொண்டிருந்த போது அந்த சொல்லை உதிர்த்தார்கள். இது சிபிலிஸ் கராணமாகவே என அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டார்கள். சிபிலிஸ் என்பது என்ன வகையான நோய் என்று சிறுவனுக்கு தெரியாது. அவன் இதற்கு முன்பு அதைத் கேள்விப்பட்டதில்லை, ஆனால் அவர்கள் சொன்ன விதத்தில் சொல்லின் சந்தேகத்திற்குரிய அர்த்தத்தை அவனால் உணர் முடிந்தது. இந்த சொல்லில் ஒரு ஐயம் வெளிப்பட்டது. வளர்ந்தவர்கள் அதை சொன்னபோது, அவர்களின் முகங்களில் ஒரு உற்சாகமான ஏக்கம் தோன்றியது. அந்தச் சொல் அவர்களின் உடலை மின்னேற்றி இயங்க வைத்ததுபோல் இருந்ததோடு அதன்போது அவர்களின் கண்களிலிருந்து ஒளி அரும்புகள் மின்னின.

அது என்ன வகையான நோய்? அந்த விடயத்தை குறித்து சிறுவன் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ள தலைப்பட்டான். அவர்களது குழுவில் ஒரு புத்திசாலியாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட பையன் இருந்தான். மேலும் இந்தப் பிரச்சினையில் கைவிட மாட்டான் என

நம்பினான். சிறிது காலத்திற்கு முன்பு, யாரோ அவனிடம் “மாதவிடாய்” என்றால் என்ன என்று கேட்டான். இதை வளர்ந்தவர்கள் சொல்வதை சிறுவர்கள் கேட்டிருந்திருக்கிறார்கள். அந்த பையன் தனது நண்பர்களிடம் “பெண்களின் உடலியல் குணம்சம்” என்று சொன்னபோது, அவர்களின் தாடைகள் அகன்று, கண்கள் விரிந்தன. இது அந்த பையனை மிகவும் பெருமைக்குள்ளாக்கியது.

இந்த நாட்களில் சிறுவர்களின் உணர்வுகள் மிகவும் தீட்சண்யமாகி வருகின்றன. அவர்களுக்கு ஆர்வமாக இருக்கும் எந்த தகவலையும் ஆங்காங்கே பெற அவரது காதுகள் எப்போதும் கூர்ந்திருக்கின்றன. இப்போது “சிபிலிஸ்” என்ற சொல் குறித்த மயக்கம் அவனை ஆட்டுவித்துக் கொண்டிருந்தது. காற்றில் கலந்திருக்கும் குருட்டுத்தன்மையை ஏற்படுத்தக்கூடிய வைரஸ் தான் அப்படி அழைக்கப்படுகின்றதோ என யுகித்தான். பெரியவர்களின் வாயிலிருந்து இந்த சொல் குறித்த விளக்கத்தை கேட்க அவன் ஆர்வம் கொண்டான்.

ஒரு நாள் அந்த பையன் தன்னால் தெரிந்து கொள்ள முடியாமல் போன சிபிலிஸ் பற்றி தனது தாத்தாவிடம் கேட்டான். தாத்தா தனது முகத்தை விறைத்த வண்ணம் வைத்தபடியே வித்தியாசமான தோற்றத்தைக் காட்டி “நீ ஏன் அதைப் பற்றி கேட்கிறாய்?” என்றார்.

“குருட்டுப் பெரியவரை அதுதான் குருடனாக்கியது என்று சொல்கிறார்கள்.” என்றான் அந்த பையன்.

தாத்தா ஒரு பொய் கோபத்தோடு “அந்த குருட்டு ஆள், அசிங்கமான பெண்களை விரும்பினான்.” பையனுக்கு இன்னும் பல சந்தேகங்கள் இருந்தாலும் தாத்தா அதற்கு மேல் எதுவும் சொல்ல விரும்பவில்லை. அது மட்டுமல்லாது தாத்தா பையனை ஒரு ஈயை விரட்டுவது போல அவனை விரட்டியும் விட்டார்.

“சிபிலிஸ்” என்ற வார்த்தை பெண்களுடன் தொடர்புடையது என்பதை இப்போது பையன் ஊர்ஜிதம் செய்து கொண்டான். அது குறித்து நண்பர் குழாத்துக்கு விளக்கமளிக்க வேண்டியது முன்னெப்போதையும் விட இப்போது அவனுக்குள் தீவிரமானது. பெண்களுடன் தொடர்புடைய எதையும்

எங்களுக்குச் சொல்ல பெரியவர்களை எதிர்பார்ப்பது பொருத்தமானதில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தவனாக புத்தகங்களில் ஏதும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதா என தேட விளைந்தான். அது எப்போதுமே அப்படித்தான். உலகின் இரகசியங்களை பெரியவர்கள் சொல்ல மாட்டார்கள், ஆனால் புத்தகங்கள் சொல்லும். பொறுமையாக இருந்து புத்தகங்களிலிருந்து தெரிந்து கொள்ள விரும்பும் அனைத்தையும் தேடிக்கொள்ளலாம்.

பையன் தனது வீட்டில் இருந்த சில புத்தகங்களை புரட்டத் தொடங்கினான். “மாவோ சே துங்கின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட படைப்புகளின்” இரண்டு தொகுப்புகளுக்கு மேலதிகமாக, வீட்டில் “ரெட் கிராக்” நாவலின் பிரதியும் பல பிரச்சார துண்டுப்பிரசுரங்களும் இருந்தன. பையனும் ஒரு கலை நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட படைப்புகளின் ஒரு தொகுதியை பரிசாக பெற்றிருந்தான். அதில் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட ஒரு குறிப்பைக் கண்டான்: “விடுதலைக்குப் பிறகு, தலைவர் மாவோவின் புரட்சிகர வழிகாட்டுதலின் கீழ், சீனாவானது முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் அசிங்கமான அடையாளமான விபச்சாரம் மற்றும் போதைப்பொருள் துஷ்பிரயோகத்தை ஒழித்தது, அது மட்டுமல்லாது இரத்தத்தை உறிஞ்சும் பூச்சிகளால் ஏற்படும் நோய்கள், சிபிலிஸ். பெரியம்மை போன்ற நோய்களையும் நீக்கியது”

“சிபிலிஸ்” என்ற சொல் ஒரு கருப்பு சொற்களஞ்சியத்திலிருந்து மின்னிக் கொண்டிருப்பதாய் அவன் கண்களுக்குப் பட்டது. அவனுக்கு தெளிவாக பார்க்க தன் கண்களை அகல திறக்க வேண்டும் போல் தோன்றியது. அவனுக்கு கிடைத்த ‘தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட படைப்புகள்’ நூலை தொடக்கத்திலிருந்து இறுதிவரை புரட்டிப்பார்த்தும் அந்த சொல் குறித்த பொருள் சரியாக பிடிபடவில்லை. அப்போது அவன் “இது மிகவும் பொதுவான நோயாக இருக்க வேண்டும், எல்லோருக்கும் தெரியும் என்று ஒன்று. இல்லையெனில், நல்ல பழைய தலைவரான மாவோ நிச்சயமாக தெளிவாக விளக்கியிருப்பார்” என சொல்லிக் கொண்டான்.

அவனால் சிபிலிஸ் பற்றி தெரிந்து கொள்ள தனக்கு மொழிப்பாடம் கற்பிக்கும்

ஆசிரியையின் அகராதியை பார்க்கக்கூடியதாக இருந்தது. அவன், அதன் பக்கங்களைத் திருப்பிக் கொண்டிருந்தபோது, ஆசிரியை அருகே வலதுபுறமாக இருந்தார். அதனால் ஆசிரியை பார்த்து மாட்டிக்கொள்வோமா என்ற பயத்தில் செயற்படவேண்டியாயிற்று. தான் “சிபிலிஸ்” குறித்து ஆர்வமாக இருப்பதை ஆசிரியை அறிந்தாரென்றால் எவ்வளவு வெட்கப்படவேண்டியிருக்கும் என்பதை நினைத்துப்பார்த்தான். சிபிலிஸ் என்னவென்பதை அவனுக்கு இன்னும் புரிந்து கொள்ள முடியாமலிருந்தாலும் ஆனால் அந்த சொல் வெளிப்படையாக உச்சரிக்கப்படாத சொல்லாக இருக்கின்றதென்பதை அறிந்து கொண்டான்.

இறுதியாக அகராதியில் 578ஆம் பக்கத்தில் “சிபிலிஸ்: முன்னர் பறங்கிப்புண்” என்று அழைக்கப்பட்டது. பாலியல் ரீதியாக பரவும் நோய்களில் ஒன்று. நோயால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு நபரின் பிறப்புறுப்பின் வெளிப்புற பகுதியில் கடுமையான கிரந்திப்புண்ணாக தோன்றி பின்னர் தோல் சொறி ஏற்படும். தீவிரமடையும்போது தலையிலும் பிறப்புறுப்பு பகுதியிலும் மயிர் இழப்பு ஏற்படலாம். இறுதியில் குருட்டுத்தன்மை கூட ஏற்படும். மேலும் இந்த நோய் அருவருப்பான பழைய சமுதாயத்தின் ஒரு விளைவு ஆகும், அந்த கால கட்டத்தில் விபச்சாரிகளிலும் அவர்களது வாடிக்கையாளர்களிடமும் பரவலாக காணப்பட்டது. புதிய சீனாவில் அந்த நோய்க் காரணியான வைரஸ் ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டது” என்று சொல்லுக்கான விளக்கத்தைக் கண்டான்.

அதை வாசித்தபோது அவனது கை நடுங்கியது. தனக்குள் இரத்தம் கொதிப்பதை உணரக்கூடியதாக இருந்தது.

சிபிலிஸ் பற்றி தனது நண்பர்களிடம் சொன்னபோது, அவர்கள் தான் பொய் சொல்வதாக சொன்னார்கள். விபச்சாரிகளின் நிழல் பிம்பங்கள் அவர்களின் கண்களில் நிழலாடியது.

அவர்களில் ஒருவன் “ஒரு விபச்சாரி என்றால் என்ன?” கேட்டான்.

அதற்கு அந்த பையன் ஒரு லாவகமான பெருமையோடு “விடுதலைக்கு முன் ஆண்களோடு விளையாடுவதற்கு நகர தெருக்களில் பெண்கள் இருந்தனர். அவர்கள்

“விபச்சாரிகள்” என்று அழைக்கப்பட்டார்கள்.” பதில் சொன்னான். இதையும் அவன் அகராதியில் தான் கண்டிருந்தான்.

அவனது அதே நண்பன் “நீ பெண்ணோடு எப்படி விளையாடுவாய்?” எனக் கேட்டான்.

பையனின் முகம் சிவந்து போனது.. இந்த கேள்விக்கு தெளிவாக பதில் சொல்ல முடியாது என்பதை அவன் உணர்ந்தான். கேள்வி கேட்ட நண்பன் ஒரு முட்டாள்கழுதை என்று உணர்ந்து “சில ஆண்டுகளில் போனால் தெரிந்து கொள்வாய்.” ஒரு விசமப்புன்னகையோடு சொன்னான்.

அவனது மற்ற நண்பர்களில் ஒருவன் “எனக்கு தெரியும். குருட்டுப் பெரியவர் நிறைய விபச்சாரிகளோடு விளையாடியிருப்பார்” என்று பெரிய அனுபவசாலி போல் கூறினான்.

“நேர்மையான அந்த குருட்டு பெரியவர் அந்த மாதிரி எதையும் செய்திருக்க மாட்டார்.” என்று சொன்ன ஒருவன் ‘நான் கேள்வி பட்ட வகையில் அவர் ஒரு மட்டையான ஆள். அவர் இப்போ குடிசையில் வாழ்ந்தாலும் ஒரு காலத்திலே நிலசவாந்தராக இருந்தவர். உணவுக்காக பிச்சை கேட்பவர்களுக்கு தானம் கொடுப்பவராக இருந்தார். பிச்சைக்காரர்கள் குடும்பங்களுக்கு வழிவகை செய்து கொடுத்தார். வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தினார் என்பதோடு நாட்டின் விடுதலை தருவாயில் அவர் கிட்டத்தட்ட வங்குரோத்தாகிவிட்டார். எல்லோரும் அவரை பைத்தியமாகிவிட்டார் என்றும் சொல்கிறார்கள்.

எல்லாம் அறிந்தவன் எனும் தோரணையோடு அகராதியை பார்த்திருந்த பையன் தலையை மேலும் கீழும் ஆட்டியபடி “நானும் கேள்விப்பட்டேன்.” என்றான்.

அவர்களில் ஒருவன் கேள்வி எழுப்பினான். “சிபிலிஸ் பீடித்தவர்கள் தங்கள் மயிர்களை இழப்பார்கள் என்று நீ சொன்னாய் தானே? குருட்டு பெரியவர் தலை முழுவதுமாக கருப்பு மயிர்கள் இருக்கின்றதே? அவர் குருட்டாகி போய் விட்டாலும் அவை உதிரவில்லையே. ஆச்சர்யமாக இருக்கின்றதே?”

அகராதி பார்த்த பையன் “ஒருவேளை அவர் ஒரு பொய்முடி விக் அணிந்திருக்கலாம், ஆனால் அவர் தனது தலையில் போலி முடி வைத்துக்கொண்டாலும் தனது அந்தரங்க இடத்தில் முடி வைத்திருக்க முடியாது.”

சிறுவர்கள் அதைப் பார்த்து உண்மையை தெரிந்து கொள்ள தலைப்பட்டார்கள். அவர்கள் இருந்த மலைப்பகுதியிலிருந்து ஏரி அவ்வளவு தொலைவில் இல்லை, சற்று நேரத்துக்குள்ளேயே அவர்கள் பெரியவரின் குடிசைக்கு வந்துவிட்டார்கள். அவர் குடிசை முன் எப்போதும் போல் உட்கார்ந்து, வெயில் காய்ந்து கொண்டிருந்தார். அவர் தூங்கிவிட்டதாகத் தெரிந்தது. அவரது தலை மார்பு நோக்கி கவிழ்ந்திருந்தது. அவர் முகத்தில் ஒரு புன்முறுவல் தென்பட்டது. ஒருவேளை கனவுலகில் பெண்களை பார்த்துக் கொண்டிருப்பார் போலும்.

சிறுவர்கள் குருட்டு பெரியவர் அருகே கால் நுனி விரல்களால் நடந்து சென்று அவர் விழித்துக்கொள்ளாதபடி அவரது டவுசரை இழுக்க முடிவு செய்தார்கள். அவர்கள் நெருங்கியபோது குருடராக இருந்தாலும் காதுகள் நன்றாக கேட்கும். விழித்துக்கொண்டு அந்த கர்மம் பிடித்தவர் ரகளை பண்ணிவிடுவாரே எனக் கொஞ்சம் பதட்டப்பட்டார்கள்.

நல்ல நேரம் குருட்டுப் பெரியவர் உண்மையிலே தூங்கிப்போய் தான் இருந்தார். அவர் அறியாமலே அவரின் டவுசரை வெடுக்கென்று உருவியவுடன் பெரியவர் சடுதியாக தண்ணீரிலிருந்து ஒரு மீன் மேலே குதிப்பது போல் தனது நாற்காலியில் இருந்து குதித்தெழும்பினார். பார்ப்பவர்கள் அவர் ஒரு மீன் அதிர்ச்சிக்குள்ளாகி விட்டார் என நினைக்கத் தோன்றும்.

சிறுவர்கள் குருட்டு பெரியவரின் ஆணுறுப்பு பாகத்தில் கருகருப்பான மயிர்கள் இருப்பதைக் கண்டார்கள். அவரது அந்த உறுப்பு முன்னும் பின்னுமாக வீரியமுடையதாக ஆடிக் கொண்டிருந்தது. சிறுவர்களுக்கு அதை பார்க்க பொறாமையாக இருந்தது. ஒரு சில கணத்தில் பெரியவருக்கு தான் டவுசர் அணிந்திருக்கவில்லை என உணர்ந்து அவரது கைகளில் அந்தரங்க பாகத்தை மூடிக்கொள்ள முனைந்தார்.

இந்த நேரத்தில் சிறுவர்கள் குருட்டு பெரியார் இருக்கும் இடத்திலிருந்து இருநூறு மீட்டர் தொலைவில் இருந்தனர். அவர்கள் டவுசரை அவரிடம் கொடுக்க விரும்பவில்லை. அவர் தனது நிர்வாணத்தை மறைக்க முயற்சிக்கும்போது அவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

சிறிது நேரம் கழித்து பெரியவர் நாய் மோப்பம் கொள்வது போல காற்றை முகர்ந்து சிறுவர்கள் நின்று கொண்டிருக்கும் திசையை அடையாளம் கண்டு கொண்டு “நான் ஒரு பருவ பெண் அல்ல,” என்று அவர் கூறி “என் குண்டியை பார்ப்பதில் உங்களுக்கு என்னடா சந்தோசம். மரியாதையாக என் டவுசரை மீண்டும் கொடுத்துவிடுங்கள்” என்றார்.

அதைக் கேட்ட சிறுவர்கள் கெக்களித்து சிரித்தார்கள். அவர்கள் மீண்டும் டவுசரை கொடுக்க விரும்பவில்லை. அவர்கள் அதை எடுத்துக்கொண்டு ஓடினார்கள். அவர்கள் சற்று தொலைவுக்கு சென்று அவரின் தோற்றத்தை பார்த்து சிரித்துக்கொண்டே திரும்பவும் மலைப்பகுதிக்கே வந்துவிட்டார்கள். பின்னர் அது திடீரென்று டவுசரில் சிபிலிஸ் கிருமி தொற்றியிருக்கலாமென்று அச்சம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. உடனே அதை வீசியது மட்டுமன்றி அதனை நெருப்பிட்டு எரித்தார்கள்.

அன்று இரவு, அகராதி பார்த்த பையன் தொடர்ச்சியாக கனவு கண்டு கொண்டிருந்தான். மந்திர உச்சாடனம் செய்யும் பெண்கள் குருட்டு பெரியவரை சுற்றி நிர்வாண வட்ட நடனமிடுவதாக கனவு கண்டான், ஆடுவோர் வெற்று கண்கள் சிதைந்து போயிருந்தன. அந்த மாலை, சிறுவர்கள் குழுவில் அவனுக்கே முதலில் விந்து தானாக வெளியேறும் கனவு தோன்றியது.

ஏரியிலிருந்து இருந்து குதிப்பதால் எழும் ஒலி கேட்பது தொடர்ந்தது. அவர் உண்மையில் ஒரு பெரிய மீன் சந்தேகப்பட்டிருந்தாலும் அந்த ஒலி அவரது உள்ளத்தில் நமைச்சலை ஏற்படுத்தியவாறு இருந்தது. இரவுவேளைகளில் துல்லியமாக கேட்கும் அந்த ஓசை அவரை விழிப்படையச் செய்வதாய் இருந்தது. எப்போதும் தண்ணீரில் குறித்த ஒரே இடத்திலிருந்து வரும் அந்த ஓசையை கேட்டாலும் அதனைத் தொடந்து சுற்றி நீந்தும் சப்தம் கேட்பதாயில்லை. அது ஒரு பெரிய மீன் என்றாலும் ஒரு சோம்பேறித்தனமான பெரிய மீனாக இருக்குமென நினைத்துக்கொண்டார்.

அந்த தடால் ஒலி மேலும் அடிக்கடி தோன்றியதோடு ஒரு முடிவில்லா வேடிக்கை போலானது. “அந்த விஷயம் என்னவாக இருந்தாலும் கடுப்பேற்படுத்துகிறதே! அது என்னை உறங்க முடியாமல் வைக்கிறது.”

என புறுபுறுத்துக் கொண்டாலும் அவரது தூக்கமின்மைக்கு அந்த ஒலி மட்டும் காரணம் அல்ல என்றும் அது என்னவென்று அறியும் உள்ளார்ந்த ஆர்வம் தூண்டுதே அடிப்படை காரணம் என அறிந்திருந்தார்.

அவரால் உலகில் காதால் கேட்கக்கூடிய எல்லாவற்றையும் அடையாளம் காணக் கூடியதாக இருந்தாலும் இதை புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையே என ஆதங்கப்பட்டுக் கொண்டார். இப்போது “நான் நீண்ட காலமாக இந்த ஒலியை வேறுபடுத்தி பார்க்க முயன்றேன், ஆனால் அது என்னவென்று எனக்கு இன்னும் தெரியவில்லை.” என தனக்குள் சிந்தித்துக்கொண்டு மீண்டும் தன் காதுகள் குறித்து சந்தேகம் எழுந்தது. அவரது செவிப்புலன் சரிவு காரணமாக பிரச்சனை ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்று அவர் நினைத்தார்.

இவ்வளவு காலமாக தூக்கம் இல்லாமல் போவது அவருக்கு அருட்டலையும் சோர்வையும் ஏற்படுத்தியிருந்தது. இன்றிரவு என்ன விஷயம் என்று தெரியாவிட்டால் இனிவரும் இரவுகளிலும் உறக்கம் கெட்டுப் போகும் என நினைத்து எழுந்து சென்று ஏரியின் எதிர்ப்பக்கம் நின்று பார்க்க முடிவு செய்தார். செவி மடுத்து என்னவென்று இனங்காணமுடியாவிட்டாலும் அங்கேயிருந்து முகர்ந்து அறிய முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் ஒரு சட்டையை மாட்டிக்கொண்டு அந்த ஆழ்ந்த இரவில் கிளம்பினார்.

அவருக்கு இரவு பகல் என்ற பேதம் இல்லை. அவர் நடக்கும்போது அவருக்கு ஒளி தேவையில்லை. தான் வெளவாலை விட அதிக விழிப்புடன் இருப்பதாக நம்பினார். வெளவால்கள் கழியொலி அலைகளை மட்டுமே நம்பியுள்ளன போல் அவர் நாசியையும் செவிகளையும் நம்பியுள்ளார். உலகில் உள்ள ஒவ்வொன்றுக்கும் அதற்கென தனித்துவ வாசனை இருக்கிறது, அதன் வாசனையைக் கொண்டு பொருளின் தோற்றத்தை அவருக்கு கற்பனை செய்து பார்க்க முடியும்.

சாலையின் ஓரத்தில் இருக்கும் மரங்களில் இருந்து வரும் வாசனையை வைத்துக்கொண்டு அவற்றின் இலைகளின் வடிவங்களை அவருக்கு கற்பனை செய்து பார்க்க முடியும். நிச்சயமாக, அவர் கற்பனை செய்த வடிவங்கள் சரியா அல்லது தவறா

என்று யாரும் அவரிடம் சொல்லவில்லை, ஆனால் அவை துல்லியமானவை என்று அவர் நினைத்தார். எனவே அவர் தன்னை குருடராக நினைத்ததில்லை. “என்னால், மற்றவர்களை விட தெளிவாக பார்க்க முடியும்” என்று அவர் அடிக்கடி தனக்குத்தானே சொல்லிக்கொள்வார்.

ஒலியை நோக்கி வளைந்து செல்லும் ஏரிக்கான பாதையில் முன்னோக்கி சென்றார். கேட்கும் ஒலிகள் ஒளியின் கதிர்கள் என்ற மாயையை அவர் கொண்டிருந்தார், தூரத்தில் நீரின் குதிப்பொலி கேட்டபோது, அந்த இடத்தில் ஒளி வீசுவது போல் அவரது கண்கள் உணர்ந்தன.

அவர் இழுத்து ஒரு மூச்சை விட்டு என்ன கர்மம் என்று கண்டுபிடிக்க முயன்றார். அங்கே மீன் வாசனை வீசவில்லை, அதனால் தோன்றும் ஒலி பெரிய மீன் குதிப்பதாக இல்லை என்று முடிவு செய்தார்.

அவரைப் பொறுத்தவரை, இரவிற்கும் பகலுக்கும் ஒரே வித்தியாசம் வாசனைதான். பகல்நேர காற்று மக்களின் கனத்த சுவாசத்தால் நிரம்பியிருக்கும், ஆனால் இரவில் அது ஒரு விசித்திரமான, பேய்க் காற்றாக இருக்கும். ஆனால் இந்த இரவின் காற்று மந்தமானதாக இருந்தாலும் புத்துணர்ச்சியூட்டுவதாக இருந்தது. மேலும் மாசுமறுவற்றதாக இருந்தது. தாவரங்கள் மனிதர்களின் வாசனையை உறிஞ்சியதால்தான் இவ்வாறு இருக்கின்றது என அவருக்கு தெரியும், ஆனால் இந்த நாட்களில் தாவரங்கள் குறைந்து போவதாக இருக்கின்றன. மக்கள் அடிக்கடி ஏரிக்கரை மரங்களை வெட்டுகிறார்கள். எதிர்காலத்தில் வாசனையை உறிஞ்சுவதற்கு மரங்கள் இல்லாது போய்விடுவதோடு இந்த உலகம் மனித வியர்வை துர்நாற்றத்தால் நிரப்பப்பட்டுவிடுமே என்று அவர் கவலைப்பட்டார்.

இப்போது மனித வாசனை அவரது நாசியை துளைத்துச்செல்வதாக இருந்தது. அவர் தனது நடையை நிறுத்தி, கிட்டத்தட்ட பார்வையுடையவர் தன் கண்களால் முழுவதையும் பார்ப்பது போல கவனமாக சுற்றி முற்றிப் பார்த்தார். கிராமத்தின் போராளிகள் படையின் ஆண் வீரர்கள் வழக்கமாக இரவில் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பதை இருப்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அந்த நேரத்தில் தன்னை ஒரு எதிர் புரட்சியாளர் என

நினைத்து அழைத்துச் சென்று விடுவார்களோ என்று பயந்தார். இருப்பினும், மிக அருகிய தூரத்தில் யாரும் இல்லை. என்பதை ஊர்ஜிதம் செய்து கொண்டார். அவர் மீண்டும் கவனம் செலுத்தியதில், வாசனையானது ஒலியின் பிறந்திருந்த இடத்திலிருந்து வந்தது என்பதை அவரால் உணர முடிந்தது. அப்படியாக இருந்தால், தண்ணீரில் உள்ள சமாச்சாரம் மனிதனே என அறியக்கூடியதாக இருந்தது, ஆனால் ஒரு நபர் ஏன் தண்ணீரில் நீண்ட நேரம் குதித்துக்கொண்டிருக்கின்றார் என்பது பற்றி அவருக்கு இன்னும் தெளிவாகப் புரியவில்லை. இந்த உலகில் நடக்கும் விஷயங்கள் புரியாத புதிராக இருக்கின்றன.

அவர் அந்தத் திசையில் தொடர்ந்து நடக்கும்போது, ஒரு மிதக்கும் மனிதனின் தலை தெரியத் தொடங்கியது. அது யார் என்று அவரால் இன்னும் இனங்காண முடியவில்லை, அதனால் அவர் மீண்டும் கடுமையாக முகர்ந்து பார்த்தார். மங்கியதும் பலவீனமானதுமான வாசனையிலிருந்து அவர் யூக்கிக்கித்துக்கொண்டார் அங்கே இருப்பது தன் நண்பர் கிளிண்ட் தான் என்று. அவர் நான்கு மோசமான வகைப்பிரிவினரில் ஒரு பிரிவில் ஒருவராக வகைப்படுத்தப்பட்டவர். அவர் இறால் போல முன்னோக்கி வளைந்தவராக விழுவது போல நடப்பவராக இருப்பவர்.

கிளிண்ட்க்கு யாரோ வருவதை அறியக் கூடியதாக இருந்தது. தண்ணீரில் சடுதியாக சலனம் நின்று போனது. அதிலிருந்து குருட்டுப்பெரியவர் அந்த மனிதன் தன்னை கவனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதை உணர்ந்தார். சிறிது நேரம் கழித்து, பயமுறுத்தும் குரல் தண்ணீரிலிருந்து கிளர்ந்தது: “யார் அது? யார் அங்கே?”

இது உண்மையில் நண்பர் கிளிண்ட்டின் குரல். குருட்டுப் பெரியவருக்கு தமது துல்லியமான தீர்ப்பின் மீது பெருமிதம் கொள்ளாமல் இருக்க முடியவில்லை. “நண்பா”, “நீ தண்ணீரில் என்ன செய்கிறாய்? நீ உண்மையிலே ஒரு இறாலாக மாறிவிட்டீரா?” என்று அவர் கேட்டார்.

“ஓ, குருட்டு கிழவனா.” என கேட்டு ஆசுவாசம் கொண்ட நண்பர் தன் கண்களில் கண்ணீர் வழிவது போல் இருப்பதை உணர்ந்தார், தன்மீது நேசங்கொண்ட பார்வை

யற்ற அவரை பார்க்க நீண்ட காலம் ஆவலாக இருந்தமை தெரிந்தது.

“நான் குளிரில் உறைந்து போய் கொண்டிருக்கின்றேன்,” என்று கிளிண்ட்டின் அழுதார். “என்னால் அதைத் தாங்க முடிய வில்லை. அவர்கள் என்னை இப்படி சித்திரவதை செய்ய முடியாது.”

“நீங்கள் ஏன் தண்ணீரில் இருக்கிறீர்கள்? என்ன நடந்தது?”

“ஏன் என்று எனக்கும் தெரியாது. என்னை துஷ்பிரயோகம் செய்வதற்காக அவர்கள் தம் முறைமையை மாற்றியுள்ளனர். அவர்கள் என் கைகளை கட்டி என் காலில் ஒரு பெரிய பாறையை கட்டினார்கள். அவர்கள் என்னை கொடுமை செய்ய இந்த முறைமையைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இதனை தாங்க எனக்கு எந்த வலிமையும் இல்லை. நான், நான் இறந்து கொண்டிருக்கிறேன்.”

அங்கு நிலைமை மேலும் மேலும் மோசமாகிக் கொண்டிருந்தது. அவர்களால் இது போன்ற அனைத்து வகையான விஷங்களையும் செய்ய முடியும். ஒருவரை கொல்வதை விட இப்படி செய்வது மிகவும் கொடுமையானது. குருட்டுப் பெரியவர் பரிவுள்ளவர். “கவலைப்படாதே நண்பா,” “உனக்கு சாப்பிட ஏதாவது கிடைத்தால் உடல் கொஞ்சம் சூடாகும். நான் உங்களுக்கு ஏதாவது எடுத்து வருகின்றேன் காத்திருங்கள்.” எனச்சொன்னார்.

“நீங்கள் அப்படி செய்தால், அவர்கள் உங்களையும் கொடுமை செய்வார்கள் என்று நீங்கள் பயப்படவில்லையா, குருட்டு நண்பா?”

“நான் பார்வையற்றவன். நான் எதற்கு பயப்பட வேண்டும்?”

அவர் ஆற்றின் குறுக்கே தனது குடிசைக்கு ஓடினார், அங்கு அவர் தனது பானையில் வறுத்த வத்தானை கிழங்குகளை வைத்திருந்தார். அவர் அனைத்தையும் தன் நண்பருக்கு கொண்டு செல்ல முடிவு செய்தார்.

இரவு நேர சூழல் மெல்ல மெல்ல மறைந்தது. பேய் காற்று பனி போல் மறைந்தது. அந்தப் பகுதியில் உள்ள வண்டுகளின் ரீங்காரம் இருளின் அடையாளத்தை தக்க வைத்திருந்தாலும் வீசிய தென்றலின் ஸ்பரிசத்தில் விடியலின் குறிப்பு இருந்தது. நண்பர் அதை சாப்பிட்ட பிறகு தான் கொஞ்சம்

சூடாகுவதை உணர்ந்தார், பீதி அவரது முகத்தில் மறைந்திருந்தது.

அவர் மற்றொரு பெரிய கடியொன்றைக் கடித்து வாயுள்ளுக்குள் வைத்து கன்னங்கள் புடைத்த வண்ணம் புன்னகைத்து, “குருட்டு நண்பா நீங்கள் இப்போது நடந்து வந்த விதம் என்னை பயமுறுத்தியது. நீ மெதுவாக அடியெடுத்து வைத்து எவ்வித சப்தமும் ஏற்படுத்தப்படாமல் வந்தபோது பெரிய தலை பேய் தான் வருகின்றது என நினைத்தேன்”

“நீ தான் பெரிய தலை பேய்,” என குருட்டுபெரியவர் அதற்கு பதிலளித்தார்.

அவர் கரையில் இருந்து சாப்பிட்டுக் கொண்டு பேசிக்கொண்டிருந்த நண்பரை பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது, போராளி குழுவொன்றின் இரவுக் காவலர்கள் அவரை கையும் களவுமாக பிடித்தனர். விடியும்வரை இரவு முழுவதும் கடமையில் ஈடுபட்ட காவலர்கள் சலிப்படைந்தார்கள். அதனால் அவர்கள் சுவாரஸ்யம் ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்காக இப்படி வேடிக் கை வேலைகளை செய்தார்கள். ஒரு வார்த்தையும் பேசாமல், அவர்கள் குருட்டுப் பெரியவரின் கைகளையும் கால்களையும் கட்டி, அவரது காலில் இருந்து ஒரு பெரிய பாறையைத் தொங்கவிட்டு, அவரைத் தண்ணீரில் வீசினர். “நீங்கள் நான்கு மோசமான கூறுகளை மிகவும் விரும்புகிறீர்கள், இவனுக்கு துணையாக உன்னை இங்கே விட்டுச்செல்கின்றோம்..”

துாக்கி ஏறியப்பட்ட குருட்டுப் பெரியவர் தன்னுடன் இணைந்ததைக் கண்டதும் நண்பருக்கு ஒரு வகையான சூடான உணர்வு ஏற்பட்டது. அவர் உண்மையில் தண்ணீரில் தனியாக இருந்தார். ஏரியில் மூழ்கிய மற்றொரு நபருடன் அவர் உளவியல் ரீதியாக சமநிலையை உணர்ந்தார். அவரது முகத்தில் மகிழ்ச்சி தோன்றியது. ஆனாலும் அவர் சிரிக்கத் துணியவில்லை, ஏனென்றால் போராளிகள் அவரை நையப்புடைத்துவிடுவார்கள் என்று அவர் பயந்தார். அவர்கள் சென்றவுடன், அவரால் தனக்கு உதவ முடியவில்லையே எனும்வாறாக முகபாவம் காட்டி புன்னகையுடன், “குருட்டு நண்பா, நீ ஒரு நில சுவாந்தராக இருந்தவன். நீங்கள் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே இந்த நிலையை அனுபவித்திருக்க வேண்டும், ஆனால் அவர்கள் உன்னை மறந்து போய் விட்டனர்”

நண்பர் புன்னகைக்கிறார் என்பதை குருட்டு பெரியவருக்கு தெரிகின்றது. நண்பருக்கு வேண்டியது அவரது வாயை கிளறுவதுதான். குருட்டுப்பெரியவருக்கு அவரது வெளிப்பாடு என்னவென்று தெரியும். “மனசாட்சி இல்லாத மனிதர் நண்பரே,” அவர் கூறினார். “என்னைப் போல் யாரோ ஒருவர் முற்றிலும் குருடாகி விட்டாலும் கூட உனக்கு செய்வதை போலவே என்னையும் முடிவில்லாமல் துன்புறுத்த விரும்புகிறார்கள்?”

“குருட்டு நண்பா, எனக்கு மனசாட்சி இல்லை என்பதற்காக அல்ல. நான் மிகவும் தனிமையாக இருக்கிறேன். என்னோடு இணைந்து கொள்ள யாராவது இருப்பது எனக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது.”

அந்த அதிகாலையில், குருட்டுப் பெரிய வரும் கூட ஏரியில் வீசப்பட்டதைக் கேட்டு சிறுவர்கள் உற்சாகமடைந்தனர். அவர்கள் அவருடன் வேடிக்கை செய்ய அங்கு சென்று கொண்டிருந்தனர். பார்வையற்றவரை கேலி செய்வது அவர்களுக்கு வேடிக்கையாக இருந்தது. அவர் மீது சேற்றை வீசுவது யாரென ஒருபோதும் கண்டுபிடிக்க மாட்டார். அவர் ஒரு ஊமை நாய் போல எங்களுடன் எரிச்சல் கொண்டவாறு போலியாக சிரிப்பார்.” என்று அவர்களுக்குள் சொல்லிக் கொள்வார்கள்.

மரத்திலிருந்து பறவைகள் கீச்சொலி எழுப்பி கிளம்பத்தொடங்கும் தருணத்தில் சிறுவர்கள் அங்கு வந்தார்கள். குருட்டு பெரியவருக்கு அவர்களின் வருகையை ஒரு இருண்ட மேகம் தன் தலைக்கு மேல் கவிழ்வது போல் உணர்ந்தார். உடனே பலத்த மழை போல் அவரது தலையில் மண் துணிக்கைகள் விழத்தொடங்கின. நண்பரானவர் விரைந்து அந்தத் தாக்குதலிருந்து தவிர்ப்பதற்காக தண்ணீருக்கு அடியில் குனிந்து கொண்டார்.

அகராதி பார்த்த பையனும் அவர்களுடன் இருந்தான். நண்பர் தனது தலையை தண்ணீரிலிருந்து வெளியே எடுப்பதைக் கண்டதும், அவன் சிரித்துக்கொண்டே கூறினான்: “குருட்டுப் பெரியவருக்கு சிபிலிஸ் உள்ளது, அவரின் நண்பரானவரே உங்களுக்கும் தொற்று ஏற்படாமல் கவனமாக இருந்து கொள்ளுங்கள்”

நண்பரின் முகத்தில் வெளிப்பாடு மாறவில்லை, ஆனால் அவர் கண்கள் கலங்கின.

“மனிதர்களுக்கு சிபிலிஸ் வரும் போது,” பையன் தொடர்ந்தான், “அவர்களின் தலைமுடி உதிர்கிறது, ஆண்குறி பாக முடிசூட விழும். யாருக்குத் தெரியும், நண்பரானவரே, ஒரு வேளை நீங்கள் விரைவில் ஒரு குருடனாக மாறிப்போகலாம்..”

நண்பர் சற்று பயந்தார். பார்வையற்றவர் ஏன் குருடாகிவிட்டார் என்பது அவருக்குத் தெரியும். எல்லோரும் சிபிலிஸ்தான் என்று சொல்கின்றனர். நண்பருக்கு சிபிலிஸ் எவ்வளவு தீவிரமானது என்பது தெரியும். அவர் நினைத்தார், குருட்டு பெரியவர் தன்னுடன் தண்ணீரில் இருந்ததில் மகிழ்ச்சியில் அது குறித்து அவர் கொஞ்சம் ஆழமாக யோசிக்கவில்லை. இப்போது அவர் குருட்டுப் பெரியவரிடமிருந்து அப்பால் விலகிச் செல்லத் தொடங்கினார்.

அது பார்வையற்றவருக்கு கோபத்தை ஏற்படுத்தியது. “நீங்கள் என்ன பயப்படுகிறீர்கள்? எனக்கு சிபிலிஸ் இல்லை,” என்று அவர் கூறினார், “ஒருவேளை நீங்கள், அது உனக்கு இருக்கலாம்.”

பின்னர் அவர் நண்பருக்கு நெருக்கமாக சென்று அவரது கைகளை பற்ற முயன்றார் அவரது காலில் பாறை கட்டப்பட்டதால் நண்பரால் வெகுதூரம் செல்ல முடியவில்லை, எனவே அவர் “என்னை நெருங்க வேண்டாம், வேண்டாம்” என்று கெஞ்சினார்.

குருட்டு பெரியவர் பைத்தியம் பிடித்தவர் போலானார். நண்பர் போன்றவர்களை அவர் வெறுத்தார். அவர் கிட்டத்தட்ட நம்பிக்கை தளர்வுற்றார். “நான் சிபிலிஸ் காரணமாக கண் தெரியாமல் போகவில்லை. அது வேறு ஒரு காரணம் இருக்குது. நான் உங்களுக்கு அந்த கதையைச் சொல்கிறேன். இது நேரத்தை வீணடிக்கும் என்று எனக்குத் தெரியும், ஏனென்றால், நீங்கள் நான் சொல்வதை நம்பமாட்டீர்கள்” என சிறுவர்களை நோக்கி கத்தினார்,

குருட்டு பெரியவர் சொல்ல விரும்பும் கதையில் சிறுவர்களுக்கு ஆர்வம் ஏற்பட்டது. அவர்கள் ஒரு கணம் அமைதியாக இருந்தனர். ஏரியின் கரையோரத்தில் அவர் என்ன சொல்ல போகின்றார் என்று கேட்க காத்திருந்தார்கள்.

அவர் அவர்களைப் பார்ப்பது போல் தன் தலையை உயர்த்துவதைப் பார்த்தார்கள்.

அவர் முகத்தில் ஒரு வித்தியாசமான புன்னகை இருந்தது, அவர் எல்லாவற்றையும் பார்ப்பது போல் ஒரு தீட்சண்யமாக அவருடைய கண்களிலிருந்து ஒளிக்கற்றைகள் வருவதாக அவர்கள் நினைத்தார்கள்.

சிறிது நேரம் கழித்து அவரது மனவெழுச்சி கொண்டிராத குரல் தண்ணீருக்கு மேல் உருண்டு வந்தது. “நான் ஒரு நில உரிமையாளராக இருந்தேன் என்பது உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். எனது முட்டாள்தனத்தை பார்த்து அனைவரும் சிரித்தார்கள், ஏனென்றால் நான் எப்போதும் ஏழைகளுக்கும், உணவுக்காக பிச்சையெடுக்கும் மக்களுக்கும் கொடுப்பவனாக இருந்திருந்தேன். பின்னர் அதிகதிகமான மனிதர்கள் என்னிடம் உதவி கேட்க ஆரம்பித்தனர். என் வீட்டின் முன் கந்தல் ஆடை அணிந்தவர்கள் குவியத் தொடங்கினார்கள். படிப்படியாக நான் என் வீட்டில் உள்ள அனைத்தையும் கொடுத்துவிட்டேன்.

நானும் எனது தம்பியும் ஏற்கனவே குடும்ப சொத்துக்களை பிரித்து வைத்திருந்தோம், ஆனால் நான் செய்த செயல்களால் அவர் அதிகம் கோபமடைந்தார். ஒரு நாள் அவர் என்னிடம் கூறினார், “எல்லோரும் உனக்கு பைத்தியம் பிடித்ததாக சொல்கிறார்கள், நானும் அப்படித்தான் நினைக்கிறேன். நீங்கள் மக்கள் சாப்பிட போதுமானதாக இல்லை என்றா நினைக்கிறீர்கள்? அவர்கள் உங்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். இந்த உலகில் பாவம் செய்பவர்கள் இருக்கின்றார்கள் அது நீங்கள் நினைப்பதை எண்ணிக்கையில் அதிகம்”

“உலகின் மக்கள் பாவம் செய்பவர்கள் என்று நான் நம்பவில்லை. என் சகோதரர் அதைப் பற்றி என்னிடம் வாதிட விரும்பவில்லை. அவர் கூறினார், “நாம் ஒரு புந்தயம் கட்டலாம். நாங்கள் மூன்று பேரிடம் கேட்போம். அவர்கள் உலக பாவங்கள் செய்வர்களை கொண்டிருக்கவில்லை என்று சொன்னால், நான் என்னை குருடாக்கிவிடுவேன். பாவங்கள் செய்பவர்களை கொண்டிருப்பதாக அவர்கள் சொன்னால், நான் உங்களை குருடாக்கிவிடுவேன்”

“நான் சரி என்று கூறினேன், நாங்கள் மூன்று நபர்களை தேடி புறப்பட்டோம். நாங்கள் ஒரு விவசாயி, ஒரு வியாபாரி மற்றும் அதிகாரியிடம் அது பற்றி கேட்டோம்.

இதன் விளைவாக, நீங்கள் யுகித்தீர்கள் என்று உறுதியாக நம்புகிறேன். அவர்கள் அனைவரும் உலகில் பாவம் செய்பவர்களே அதிகம் என்று சொன்னார்கள். நான் தோற்றேன்.

“நான் தோற்றுவிட்டேன். என் சகோதரர் என்னை உண்மையிலே குருடாக்கவில்லை. நான் தவறு செய்ததை குறித்து என்னை உணரும்படி சொன்னார். பரவாயில்லை என்றாலும் சொல்கின்றேன். நான் சொல்லும் போது நீங்கள் நம்பமாட்டீர்கள். கடைசியில் அண்ணன் முன் செய்து கொண்ட சத்தியத்தை நிறைவேற்ற முடியாத ஆற்றாமை இருந்தது.. என் மனநிலை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்

மோசமாகிவிட்டது. அது குருடாக இருப்பதை விட மோசமாக இருந்தது. அதனால் நான் மிகவும் உடல் நலம் இழந்து போனேன். அதற்கு காரணம் நான் பேதலித்து போனமையாக இருக்கலாம். என் பார்வை வலுபடிப்படியாக குறைந்து கொண்டு போனது. நான் உலகத்தை தெளிவாக பார்க்க முடியாமல் போனேன். நான் குருடானாலும் என் ஆன்மா பிரகாசமானது, இருப்பினும், நான் அடிக்கடி என்னை இப்படிச் சொல்லி என்னை ஆசவாசப்படுத்திக்கொள்கின்றேன்:

“நான் குருடனல்ல, இந்த உலகம் குருட்டு உலகமடா”

காலநதிக்கரையில் சோலைக்குயில்கள்

ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது காலநதி
நதிக்கரையில் ஒரு சோலை
சோலையில் கூவும் குயில்கள்
கத்தும் குயிலோசை - எம்
காதில் விழு புளகித்தோம்
கவிதை என்றும்
கருத்தரங்கு என்றும்
நாடகம் என்றும்
குயில்கள் சிறகடிக்க
கண்டும் கேட்டும் களித்தோம்
உந்து சக்தியாய் கோகிலா!

ஓய்வறியா ஒரு பிறவி
பத்துப் பன்னிரண்டு தடவை
இடம் பெயர்ந்தும்
தன்பணி செய்தல் தவம் என வாழும்
சோலையின் அச்சாணி!
வித்தியார், வித்தகர், சச்சியர்
சிவத்தமிழ்ச் செல்வி, A.T.P, ஐயர் - என
அத்தனை பேர் அருட்பார்வையில்
சோலைக் குயில்கள் பாடவும் ஆடவும்
ஓடிக்கொண்டிருந்தது காலநதி

பகீரதி, தர்சினி, உதயா, சிவமலர்
உச்சக் கிளைகளில் இருந்து கூவின!
பாய்மரத் தமர்ந்த குயில்சில - நாற்றிசை

போயுள போதும், சோலையை நினைந்து
கூவுதல் ஒழியாக் கொள்கையர் ஆகி
வாழுதல் சோலையின் மகத்துவம் என்பேன்!
ஆசான், அதிபர், பக்தர், கவிஞர்
என நாம் காண வாழ்ந்த பெருமகன்
விழிசைச் சிவத்தின் பேரன் ப்ரவீணன்
இலக்கியம், தொல்பொருள், வானியல்,
தத்துவம் - என
எல்லைகள் தாண்டி இயங்கும் ஆளுமை
மூன்று தலைமுறை முயன்ற தவப்பயன்!

காலவெள்ளம் கரைபுரண்டோட
மூல வேராய் முப்பத்தைந் தாண்டு
அவைக் காற்றுக் களத்தை
அச்சாய் ஆண்டனை அம்மணி
'எங்கெழிலென் ஞாயிறு' எமக்கென நடந்தாய்
என்ற செய்தியை உரத்துச் சொன்னாய்!
செய்பணியே நாம் தேடும் செவ்வம்
அடக்கமாக அரும்பணி ஆற்றினை
தொடக்கிய எல்லாம் துலங்கக் கண்டோம்
வாழி, நீடுழி, மாநிலம் பயனுற!

**(தெல்லிப்பழை சோலைக்குயில்
அவைக்காற்றுக் களத்தின் 35ஆவது ஆண்டு
விழாவில் சோ.ப வழங்கிய கவிவாழ்த்து)**

அப்பா அம்மா மகன்

- ச.கருணாநிதி

வேலையால் வந்த மகன் கால்முகங் கழுவிவிட்டு செற்றியில் வந்தமர்ந்தான். முகநூ லினுள் மூழ்கியிருந்த அப்பாவை வெளியே இழுத்தெடுத்து,

“அப்பா, வெளயர் எடுக்கிறதெண்டா தண்ணியடிக்கிறதுதான்”

மகன் அப்பாவிடம் கேட்டதற்கு, “கிளாஸ் எடுக்கிறதெண்டுறது. வெறுங் கிளாஸ்கம் எடுக்கலாம்” கேலியான தோற்றணையில் பதில் சொன்னார்.

“அப்பா நான் இலக்கணத்த கேக்கயில்ல கருத்தக்கேட்டான்”

“ஓம் மகன் கிட்டத்தட்ட அப்பிடித்தான், ஏதாவது குடிப்பம் எண்டுறத்தத்தான் அப்பிடிச் சொல்லுறது. எதுவும் குடிக்கலாம் குடிச்ச முடிய சிலவேளை சாப்பிடுவினம்”

மகனிளதும் அப்பாவினதும் உரையாட லிடையே சின்னத்திரையில் மூழ்கி கோமா நிலையிலிருந்த தாய் தண்ணியடிக்கிறதென்ற வார்த்தையால் திடுக்குற்று சுயநினைவிற்கு வந்து வில்லியானார்.

“என்னடா பொடியளோட தண்ணியடிக்கப் போறியா எடுபட்டவங்களோட போகப்போறியா” என்கிறார்.

“அம்மா ரென்சன் படாதீங்க நீங்க போய் நாடகத்தப் பாருங்க பிறகு சொல்லுறன்”.

இந்த அப்பா அம்மாவுக்கு குளலினிதாய் யாழினிதாய் இரு பிள்ளைகள். பிரான்சு மண்ணில் பிறந்து வளர்ந்து இளவல்களாகி விட்டவர்கள். மூத்தது மகன். அண்மையில்தான் வேலைக்கு சேர்ந்திருந்தான். வேலையால் வந்தவுடன் சக பணியாளர்களின் குணாம் சங்கள் அவர்களின் குறை குற்றங்கள், அது சாப்பிட்டம், இதுசாப்பிட்டம், அவர் இப்படி, இவர் அப்படியென அந்த நாளின் அனுபவங் களை, நடந்த சம்பவங்களை பெற்றோருடன் பகிர்ந்துகொள்வது வழமை.

வருகிற வெள்ளிக்கிழமை வார இறுதி நாளாகையால் வேலைமுடிய பணியாளர்கள்

சேர்ந்து இரவு உணவகத்திற்கு செல்வதற்கான சம்மதம் கேட்டு பணிக் குழாமிற்கு செய்திய னுப்பியிருந்தனர்.

வதிவிடச்சூழலும் வேலையிடச்சூழலும் ஒரு குடும்பம்மாதிரி. நட்புறவுடனான அணுகு முறை, அனுசரிப்பு, நேசிப்பு, புரிதல், இணக்கப் பாடென ஒற்றுமையான இயங்குநிலை பேணப்படவேண்டும். ஏதாவதொரு சந்தர்ப் பத்தில் சலசலப்பு ஏற்படுமாயின் எங்கோவோரி டத்தில் ஏதோவொன்று சேதாரமாகிவிடும். அலுவலக பணியிடத்தில் சகபணியாளர்களுடன் சேர்ந்து உணவகத்திற்கு செல்வது ஒரு வகையில் தேவையுங்கூட. கலந்துபேசி, உரையாடி மகிழ்ந்து கருத்துகளைப் பகிர்ந்து ஒருவரையொருவர் புரியவும், அறியவும் ஏற்படுகின்ற வாய்ப்பு. வேலையின் தாற் பரியங்களை நுணுக்கங்களை அறியவும் இச்சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். ஒன்றுபட்ட கூட்டுழைப்பிற்கு ஒற்றுமை முக்கியம். விட்டுவிலகிப்போய் தனித்தோடிப்போதல் சாத்தியப்படா.

மகன் தனக்குள் முடிவெடுத்துவிட்டு ஒப்புக்காகவே பெற்றோரிடத்தில் அங்கீகாரம் கேட்டிருந்தான் என்பது அப்பாவிற் கு புரிந்திருந்தது. அம்மாவிற்கும் புரிந்தாலும் எப்போதும் ‘அங்கபோகாத இங்கபோகாத, அப்பிடிச்செய்யாத இப்பிடிச்செய்யாத என்று எல்லாவற்றையும் கண்டித்துக் கொண்டிருப்பதும் மறுத்துக் கொண்டுமிருப்பதும்’ அவரது சுபாவம். இது அம்மாக்களின் வரைவிலக்கண மென்றுகூடச் சொல்லலாம்.

மகன் நண்பர்களோடு வெளியே போய்வந்தாலோ தாமதமாகி வந்தாலோ குடித்துவிட்டு வருவதாக எண்ணி தாய் மகனின் கண்ணைப் பார்த்து முகத்தைப் பார்த்து முகர்ந்து பார்த்து சோதனை நாடாத்துவார். மகனும் மறுத்து கதைத்து போராட்டம் நடத்தி சந்தேகத்தை தீர்த்துவைப்பான்.

“அம்மா குடிக்கிறதும் குடிக்காமல் விடுவதும் என்ற விருப்பம் மற்றவையால் என்னக் குடிக்க வைக்க ஏலாது. உங்களாலும் தடுக்க ஏலாது. குடிக்கிறதெண்டா என்ற வாயால நான்தான் குடிக்கவேண்டும்”

ஆணித்தரமாக சுயாதீனமான தன்முடிவை தன்நம்பிக்கையோடு எடுத்தியம்பி, தாய் தந்தையரை வசப்படுத்தி வீசுகரித்தான். தன்னாளுகையை தன்னெறியை தானே கையிலெடுத்திருந்தான். பெற்றோரின் மனங்கள் உள்ளுக்குள் புளகாங்கிதமடைந்தன. தாய் மகனை அணைத்து முத்தங்கொடுத்துவிட்டு தேநீர் தயாரிக்க குசினிக்குள் சென்றாள்.

மகன் தந்தையின் அருகமர்ந்து தோழிற் கைபோட்டு “அப்பா... அம்மா திருந்திறாவே யில்ல நெடுக சந்தேகம்” தந்தையும் மகனை அணைத்து, “அவவினர் அப்பாவின் இறப்பிற்கும் குடிதான் மூலகாரணம். அதால்தான் குடிக்கிறத வெறுக்கிறா எங்கட இலங்கை மண்டை இப்பிடித்தானிருக்கும். அதுக்கென்ன மகன் சமாளிச்சுக்கொண்டு போவம். இதெல்லாத் தையும் பெரிசாத் தூக்கிப்பிடிக்காத”

தமிழ்க் குடிமக்களுக்கு குடியென்றால் வெறியேறி ‘நிதானமடிச்சாலும் தண்ணி தப்ப மாட்டன்’ என்று தன்னிலை விளக்கி சொல்லுங் குரல் ஓங்கி நிதானமிழக்கும் வரையும் குடிச்சால் தான் பத்தியப்படும் அப்பதான் குடிச்சமாதிரி இருக்குமாம். ஐரோப்பியர் களைப்போல் அளவாகக் குடிச்சால் எல்லோரிடத்திலும் மரியாதை கிடைக்கும் அங்கீகாரமும் கிடைக்கும். அகதிக் குடிமக்களைப் போலல்ல இங்கு பிறந்து வளர்கின்ற எம் தலைமுறையினர் என்பதையுணர்ந்து எம்பெற்றோர் அவர்களுக்கு இடைஞ்சல் விளைவிக்காமலிருந்தாலே போதும்.

இலங்கையில் ஒருகாலத்தில் பெற்றோரே பிள்ளைகளை வழிநடத்திக் கொண்டிருந்தனர். இன்று அங்கும் அப்படியில்லை. அப்படியிருக்கையில் இங்கு புகலிடங்களில் பிள்ளைகளை வழிநடத்தக்கூடி ‘போதுமான மொழியறிவு, பொது அறிவு, நடைமுறைத்தகவல்கள், ஆற்றல்கள் இல்லையென்பதை ஒப்புக் கொண்டே யாக வேண்டும். எமது அறுபது வயது கிருகு வேலி ஆலோசனைகள் இலங்கைப் பத்திமதிகள் இங்கு செல்லுபடியாகா. வடிவங்களுக்குள் அடைபட்டு மாற்றங்களை மறுத்து, வாழ்வதாய் பாசாங்கு பண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

பிள்ளைகளின் தோளில் கைபோட்டு நடவுங்கள். நட்பாயிருங்கள் அவர்களிடமிருந்து நடப்புலகத்தை புற அறிவை கற்றுக்கொள்ளுங்கள். பிள்ளைகளின் பின்னின்று அவர்களை இழுத்து பழமைக்குள் வீழ்த்த முயலாதிருக்கவேண்டும். பெற்றோர்பாபதை பிள்ளைக்கும் பொருந்திவரா. பிள்ளைகள்பாபதை பெற்றோருக்கு பொருந்தி வராது. எனினும் பொருத்தப்பாட்டிற்குள் வந்து தானாகவேண்டும். அவர்கள் காணும் புதிய வலகை காண முயலுங்கள் அவ்வலகு விசாலமானது நாமறியாதது. அறிவதில் ஆர்வங்காட்டுங்கள். சோத்துப் பாணைக்குள்ளே கிடந்து சண் ரீவியையும் விஜய் ரீவியையும் பார்த்து பேயாய் கணங்களாய் பல் மிருகமாகி வல்ல அசுரராகி தொலைந்து போவோரால் எந்த அறிவுலகை எங்ஙனம் கண்டடையமுடியும்.

தாய் தேநீரையும் பிஸ்க்கற்றையும் கொண்டு வந்து கொடுக்க மகன் வாங்கிக் கொண்டே குழைந்து பவ்வியமாக அருகமர்ந்து செல்லத் தொனியில் “எல்லாரும் போறாங்களம்மா நான் போகாமல் விடுறது பிழையம்மா. அவங்களவிட்டு ஒதுங்கிப்போக ஏலாது நானும் போறன் அவையோட.”

“சரி போயிற்றுவா பத்து மணிக்கு முதல் வந்திடு”

“எத்தினமணிக்கு முடியுமெண்டு சொல்ல ஏலாதம்மா. அவங்களெல்லாம் பழைய ஆக்கள். நான்தான் புதுஆள்... போறதால எனக்குத்தான் லாபம் அம்மா. முடியும்வரை நிண்டுவாறது நல்லது. அம்மா யூனியில் படிக்கேக்க எத்தின பொடியள் பெட்டையள் குடிக்கச்சொல்லி வில்லங்கப்படுத்தினாங்கள், கட்ட அடிக்கக்கூட கேட்டவங்கள், எனக்கு விருப்பமில்ல நான் மாட்டன் எண்டுட்டன். என்ன மற்றவையால் மாத்த

ஏலாது. நான் நினைச்சால்தான் என்ன மாத்தலாம்” தத்துவங்களை கொட்டினான்.

யூனியில் படித்துக்கொண்டிருந்த காலத்தில் ஒருநாள் திறந்தவெளி பூங்காவில் நிகழ்ந்த பிறந்தநாள் பார்ட்டியின்போது மாணவ மாணவிகள் பியர் அருந்தியிருக்கின்றார்கள். அவ்விடத்தில் ஒருமாணவன் குடிக்க மறுத்த வேளை ஒரு வெள்ளை பெட்டை அவனது கால்சட்டையைத் தொட்டுப்பார்த்து உனக்கு இருக்காவெனக் கேட்டு ஓஓ...இருக்குது கெக்கலித்து சிரித்தார்களாம். நல்லவேளை தமிழ்ப் படத்தில வாறவசனம் மாதிரி வாநிருபிச்சுக்காட்டுறன் எண்டு அநாகர்கமாக் கேட்கவில்லை. இவையெல்லாம் இங்கு சாதாரண பகிடியாகிப்போகும் சம்பவங்கள். இதையும் நினைவிற் கொண்டுவந்த தாய் மகனுக்கு சம்மதம் தெரிவித்தாள்.

“குடிக்கச்சொல்லி கேட்டால் குடிக்குமாப் போல நட.”

தந்தை மனதிற்குள் மகிழ்ந்து பெருமை கொண்டார். இவர்களின் கல்விமுறையும் சுதந்திரமும் சுய ஆளுமையை ஊக்குவிக்கும் பண்பும் இப்படி வளர்த்துவிடுகிறது. நாம் ஏற்றுக்கொண்டு வழிவிடுதலே நமது பணி. பிள்ளைகளின் தமிழ்ச் சூழலுக்கு வெளியிலான ஒன்றுகூடல்கள் சந்திப்புகள் அவர்தம் ஆற்றலை அறிவை வளர்க்க ஏதுவாக அமையும், சில சாதக பாதகங்களை பகுத்தறியும் பக்குவமும் அறிவும் அவர்களுக்குண்டு. அவற்றை வளர்த்தெடுக்கும் ஊக்கியாயிருக்கவேண்டும். பெற்றோர் இவ்வாறான நடவடிக்கைகளை தடுப்பாராகில் அவை பிள்ளைகளின் மனதைப் பாதிக்கும் என்பதை கவனங்கொள்ளவேண்டும்.

தனிமரம் தோப்பாகாது. எல்லா விடயங்களிலும் விலகி நிற்கவியலாது.

பெற்றோர்கள்தம் தலைக்குள் இருப்பதை பிரதியெடுத்து அப்படியே பிள்ளைகளின் தலைக்குள் புகுத்திவிட நினையாதிருத்தல் நல்லது. பாதையைக் காட்டுங்கள் பயணம் அவர்கட்கானது. செவிமடுங்கள். சொல்லிக் கொடுங்கள். திணிக்காதிருங்கள். இவ்வலகு அவர்களுக்கானது. இருப்பு அவர்களுக்குரியது. தீர்மானிப்பது அவர்கள். பிள்ளைகள் பெற்றோர்களின் உடமைப் பொருள்களல்ல. இந்நாடுகளில் பிள்ளைகளே பெற்றோற்கு ஆசான்கள்.

“சரி உன்ன நம்பிறன் ஏதோ உன்ரவிருப்பம்... குடிக்கமாட்டயெண்டு தெரியுது போயிற்றுவா. நேரத்துக்கு வரப்பார்.”

அம்மாவும் விசாவழங்கிவிட்டா. மகன் மகிழ்வுடன்

“அம்மா நான் ஒரு நல்ல பிள்ளையெண்டதால்தான் உங்களிட வந்து இதெல்லாதையும் சொல்லுறன். கேக்கிறன். இதப்புரிஞ்சுகொள்ளுறத்துக்கு இவ்வளவு நேரமெடுத்திருக்கிறீங்க. இனி நெடுக பார்ட்டிகள் நடக்கும். எல்லாத்திலும் கலந்துகொள்ளத்தான் வேணும் அப்பதான் நம்மையும் மதிப்பாங்கள் நாமளும் நாலுவிசயங்கள அறியலாம். ஆனால் குடிக்கிறதும் குடிக்காமல் விடுகிறதும் நான்தான் முடிவெடுக்கிறது”

“இரவுக்கு என்ன சாப்பாடம்மா”

“அப்பாவக் கேள் நான் இன்னும் ரெண்டு நாடகம் பாக்கவேணும்...அப்பா வேலையால வந்தநேரத்தியிருந்து பேஸ்புக்க நோண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்”

அமரர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. இராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி - 2023

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு : ரூபா 10,000/= இரண்டாம் பரிசு: ரூபா 5,000/= மூன்றாம் பரிசு: ரூபா 3,000/=
ஏனைய ஏழு சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான விதிகள்: சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல்வேண்டும். போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் தமது பெயர், முகவரி போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும். தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில் “அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி” எனக் குறிப்பிடப்படல்வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: ஞானம் அலுவலகம் - 3B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு 06.

போட்டி முடிவுத் திகதி: 30.07.2023

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது. - ஆசிரியர்

மெளரிய சாம்ராஜ்யம்

இற்றைக்கு 2500 வருடங்களுக்கு முன் வட இந்தியாவில் மெளரிய சாம்ராச்சியம் கொடி கட்டிப் பறந்தது. சந்திரகுப்தன் அவரது மகன் பிம்பிசாரன் அவரது மகன் அசோகன் ஆகிய அரசர்கள் ஒருவர் பின் ஒருவராக இந்த சாம்ராஜ்யத்தை ஆண்டு வந்ததாகச் சரித்திரம் கூறுகிறது. அந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்தவராகிய கௌடில்யர் என்பவரே மெளரிய அரசின் அரசமைப்புச் சட்டம் போலமைந்த அர்த்த சாஸ்திரம் எனும் நூலை எழுதியவராவார்.

மேற்சொன்ன காலத்தில் தனிநபர் சர்வாதிகார ஆட்சிகளும் மன்னராட்சி முறைகளும் அராஜக ஆட்சிகளும் அமுலில் இருந்தன. அக் காலத்து மக்களுக்கு ஜனநாயகம் என்றால் என்ன வென்றே தெரியாது. அக் காலத்திற்குள் அரசர்களுக்கு அறிவுரை கூறும் அர்த்த சாஸ்திரத்தை கௌடில்யர் என்ற அரசியல் சாணக்கியர் எழுதி வைத்தார். எக்காரணத்தைக் கொண்டும் அரசன் அதர்மமாக நடத்தல் ஆகாது. ஆட்சியில் ஆர்வமற்றவனாகவும் மக்களின் நலனில் அக்கறையற்றவனாகவும் பொறாமைக் காரனாகவும் பெண்ணாசை பிடித்து அலைப வனாகவும் இருத்தலாகாது. அரசனானவன் கல்வி கேள்விகளிலும் போர்க் கலையிலும் வல்லவனாக இருத்தல் வேண்டும். சக்கரவர்த்தியாக இருக்கலாம் ஆனால் சர்வாதிகாரியாக மாறி விடக் கூடாது. துறை சார்ந்த அறிஞர்களையே அமைச்சர்களாக நியமிக்க வேண்டும். அமைச்சர்கள் ஊழல் விவகாரங்களில் இறங்கி விடாமல் பார்த்துக் கொள்ளும் நோக்கமாக அவர்களை இரகசியமாகக் கண்காணிக்க வேண்டும். தவறு செய்யும் அமைச்சர்களையும் அதிகாரிகளையும் பணிநீக்கம் செய்து விசாரணை நடத்தித் தண்டனை வழங்கவேண்டும் என்கிறார் கௌடில்யர். அரசனின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் ராணுவமும் அரச நிதியும் இருத்தல்வேண்டும். அரசுக்கு வருமானம் தரும் துறைகளில் கூடுதல் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அனாவசியமான செலவுகளையும் ஆடம்பர விருந்துகளையும் தவிர்க்கவேண்டும். விவசாயத்தையும் தொழிற் துறைகளையும் வர்த்தகத்தையும் அபிவிருத்தி

செய்து மக்களுக்கு நிறைய வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கிக் கொடுக்கவேண்டும். அளவுக்கு மீறி வரிகளை விதித்து மக்களின் கழுத்தை நெரிக்கக்கூடாது என்றெல்லாம் அர்த்தசாஸ்திரத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது.

பாராளுமன்றமோ சட்டசபையோ அந்தக் காலத்தில் இருக்கவில்லை. அரசனே அமைச்சர்களினதும் அதிகாரிகளினதும் ஆலோசனையுடன் சட்டங்களை இயற்றினான் தவறான சட்டங்களை இயற்றினால் நாட்டுக்குக் கேடு விளையும். அரசன் நல்ல குணவியல்புகளைக் கொண்டிருந்தால் மட்டுமே நல்ல சட்டங்களை இயற்றி மக்களுக்கு நன்மை செய்வான் என்பது வெளிப்படை. இத்தகைய மன்னனே செங்கோல் மன்னன் என அழைக்கப்பட்டான். கொடுங்கோல் மன்னர்கள் பலர் நாடுகளை நாசமாக்கிய உதாரணங்கள் வரலாற்றில் நிறையவே உள்ளன. எனவே சட்டங்களில் குறைபாடுகள் இருப்பதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டால் அவ்வப்போது அவற்றைத் திருத்தி அமைப்பது அரசனின் கடமையாகும். மக்களின் உயிர் உடைமை பாதுகாப்புக்கு அரசனே பொறுப்பாளியாவான். இரவுபகலாக ஊரைப் பாதுகாப்பதற்கு நகர் காவல் வீரர்களைப் போதிய அளவில் நியமிக்க வேண்டும். வேலியே பயிர்களை மேயாமல் கண்காணிக்க நேர்மையான உளவாளிகளை நியமிக்க வேண்டும் என்கிறார் கௌடில்யர். வேற்றுநாடுகளுடன் யுத்தம் ஏற்பட்டால் யுத்த தர்மத்தைக் கவனமாகக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். வேற்று நாட்டின் ராணுவத்தை மட்டுமே எதிரியாகக் கருதவேண்டும். மக்களை எதிரியாகக் கருதக் கூடாது. தோற்று நாட்டின் நகரங்களை அழிக்கவோ பெண்களைக் கடத்திச் செல்லவோ கற்பழிக்கவோ கூடாது. என்ன குற்றத்துக்கு என்ன தண்டனை விதிக்கலாம் என்று அரசன் ஆணை இருக்கிறதோ

கலைமாமனி
கா. தவயாலன்

அந்த அளவை மீறாமலே அதிகாரிகள் குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனை விதிக்க வேண்டும். அரசன் ஆணையை மீறி சர்வாதிகாரிகள்போல நடந்துகொள்ளும் அதிகாரிகளைப் பணிநீக்கம் செய்யவேண்டும். பொய்ச் சாட்சி சொல்லக்கூடாது. பொதுமக்கள் சட்டத்தைத் தமது கையில் எடுக்கக்கூடாது. அரசன் தெய்வத்துக்குச் சமமானவன். எனவே அவனது கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பது மக்களின் கடமை. தாய்நாடு பெற்ற தாய்க்குச் சமமானது. எனவே மக்கள் எதிரிகளின் துரோகவலையில் வீழ்ந்து தாய்நாட்டைக் காட்டிக் கொடுப்பது தேசத் துரோகமாகும். அரசன் நல்லவனாக இருந்தால் மட்டும் போதாது. அவன் வல்லவனாகவும் இருந்தல் வேண்டும். படைகளை எந்நேரமும் தயார் நிலையில் வைத்திருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் எதிரி திடீரென்று படையெடுத்து நாட்டைப் பாதாளத்தில் வீழ்த்திவிடுவான் என்றெல்லாம் கௌடில்யர் அறிவுரை கூறியுள்ளார்.

அரசனால் உருவாக்கப்படும் சட்டங்களை அமுல்படுத்துவது அமைச்சரவையினதும் அதிகாரிகளினதும் கடமையாகும். அமைச்சர்கள் அரச வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் ஆலோசகர்கள் பிராமண வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் பொருளியல் விவகாரங்களில் ஈடுபட்டோர் வைசிய குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் ஏனையோர் சகலரும் பாட்டாளி வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் கருதப்பட்டார்கள். பிராமணர்கள் இறைவனின் தூதுவர்களாகக் கருதப்பட்டார்கள். உயர்கல்வி கற்கும் உரிமை இவர்களுக்கே இருந்தது. இவர்கள் தமது குலத்துக்குள்ளேயே திருமணம் செய்ய முடியும். அரச பதவிகளையும் அமைச்சர் உதவி அமைச்சர் பதவிகளையும் வகித்த அரசகுலத்தவர்கள் கட்டாயம் போர்ப் பயிற்சி பெற்றிருக்கவேண்டும். அரச குலமல்லாத தனிநபர்கள் அரசபதவியைக் கைப்பற்ற முயற்சி செய்த குற்றச்சாட்டில் மரண தண்டனைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டார்கள். பாட்டாளிகளுக்கு கல்வி அவசியமில்லை என்று கருதப்பட்டது. அடிமைகளும் பாட்டாளி வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களே. யுத்தக் கைதிகள் அடிமைகளாகக் கருதப்பட்டார்கள். முதலிற் சொன்ன மூன்று உயர் சாதிகளையும் சேர்ந்தவர்கள் சட்டரீதியற்ற மனைவிமாரை வைத்திருக்கலாம். மன்னனுக்கே பல மனைவியர் இருந்தனர். உயர் சாதிப் பெண்கள் ஒழுக்கமுள்ளவர்களாக வாழ வேண்டுமென்று

வலியுறுத்தப்பட்டது. பாட்டாளிவர்க்கப் பெண்கள் விபசாரம் செய்வதற்கு எவ்வித தடையும் இல்லை. ஆனால் அவர்கள் அவ்வாறு உழைக்கும் பணத்தின் ஒரு பகுதியை அரசுக்கு வரியாகச் செலுத்தவேண்டும்.

மக்கள் மது அருந்துவது தடைசெய்யப்படவில்லை. மதுபானம் உற்பத்தி செய்து விற்பதற்கென்று ஒரு பிரிவு இயங்கி வந்தது. இதில் அரசுக்கு அதிக வருமானம் கிடைத்தது. ஆனால் மது அருந்துவோருக்கு அதிக கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன. மதுவிற்கும் இடத்திலேயே குடித்து வெறி முறிந்த பின்னரே அப்பால் செல்ல முடியும். மதுவைக் குடித்துவிட்டு அப்பாவியான மற்றவர்களுக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படுத்தினால் கடுந்தண்டனை வழங்கப்பட்டது. வாடிக்கையாளருக்கு மதுவை விற்பதற்கும் உச்ச எல்லை நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அலுவலகங்களில் வேலை செய்வோர் கடமை நேரத்தில் மது அருந்த முடியாது. கடமை செய்யாமல் ஏதாவது அலட்டிக்கொண்டிருக்கவும் முடியாது.

அசோகரின் ஆட்சிக் காலத்தில் மௌரிய சாம்ராச்சியத்தில் புத்த மதம் வேகமாகப் பரவியது. அதிகமான இளைஞர்களும் யுவதிகளும் முறையே பிக்குகளாகவும் பிக்குணிகளாகவும் மாறினர். இதனால் சனத்தொகைப் பெருக்கம் வீழ்ச்சியடைந்தது.

மக்கள் போர்க்குணத்தைக் கைவிட்டு அப்பாவிகளாக மாறினர். ராணுவத்துக்கு ஆட்சேர்க்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. இதனால் இளைஞர்கள் யுவதிகள் துறவறத்துக்குப் போக முடியாது என்று அவசரம் அவசரமாகச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இதன்பின்னர் வயது போனவர்கள் மட்டுமே பிக்குவாகவோ பிக்குணியாகவோ மாற அனுமதிக்கப்பட்டார்கள்.

ஆண்களுக்கு மட்டுமே சொத்துரிமை இருந்தது. திருமணத்தின்போது பெண்கள் கொண்டு வரும் நகைகளும் வீட்டுப் பொருட்களுமே பெண்களுக்குச் சொந்தமானவை. சுருங்கச் சொல்லின் திருமணத்தின்போது ஆண்களே சீதனம் கொண்டுவரவேண்டும். பெண்கள் நகைகளையும் வீட்டுப் பொருட்களையும் கொண்டு வந்தாற் போதுமானது என்ற நடைமுறை பின்பற்றப்பட்டது.

நாட்டில் நீதிமன்றங்கள் இருந்தன. ஆனால் இவற்றின் தீர்ப்புகளை மக்கள் ஏற்காவிட்டால் மேல்முறையீடு செய்வதற்கு உயர்நீதிமன்றம் இருக்கவில்லை. ஆனால் அரசனுக்கு மேல் முறையீடு செய்யலாம். அரசனின் தீர்ப்பே

இறுதியானது. அரசனே இறைவனின் பிரதிநிதி என்று கருதப்பட்டதால் அரசனின் தீர்ப்பை யாரும் மீறக்கூடாது. மீறினால் அது தெய்வ நிந்தனைக்குச் சமமானது என்று கருதித் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. பெண் பார்க்கும் வைபவத்தின்போது ஒரு அழகான பெண்ணைக் காட்டிவிட்டு தாலி கட்டும்போது அழகற்ற வேறு பெண்ணை மணவறையில் அமர்த்தும் மோசடிக்குக் கடுங் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. அத்தகைய திருமணம் செல்லாது என்று கூறி விவாகரத்து அனுமதி வழங்கப்பட்டது. குழந்தைத் திருமணங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட வில்லை. தனது மனைவியை வீட்டை விட்டுத் தூரத்திய கணவன் மீண்டும் சமரசம் செய்துகொள்ள மறுப்பானாகில் அப் பெண் வேறு எவரையாவது மறுமணம் செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டது. பிள்ளைகள் இருப்பின் தகப்பன் ஜீவனாம்சம் வழங்கவேண்டும்.

கணவன் இறந்தால் மனைவியோ அல்லது மனைவி இறந்தால் கணவனோ மறுமணம் செய்யத் தடை இல்லை. கற்பு என்ற விடயம் உயர் குலப் பெண்களுக்கு மட்டுமே பொருத்தமுடைத்தாகும். பாட்டாளிப் பெண்களுக்கு கற்பு அவசியமில்லை என்று கருதப்பட்டது.

நெல்லரிசிச் சோறு கோதுமை பருப்பு உழுந்து பயறு பால் தயிர் மோர் வெண்ணெய் நெய் தேன் மாம்பழம் வாழைப்பழம் திராட்சைப்பழம் மாதுளம்பழம் எலுமிச்சம் பழம் போன்றனவற்றை மக்கள் உணவாகப் பாவித்தார்கள். விவசாயத்

தொழில் செழித் தோங்கி வளர்ந்தது. குடும்பங்களிலுள்ள நபர்களின் விபரங்கள் செய்யும் தொழில்கள் சொத்து விபரங்கள் சாதிப்பிரிவு வரி செலுத்துபவரா இல்லையா போன்ற விபரங்களைப் பதிந்து எல்லாக் குடும்பங்களுக்கும் குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டன.

குடும்ப அட்டை இல்லாதவர்கள் மீது விசாரணை நடத்தப்பட்டது. மக்கள் பிரம்மா சிவன் வைஸ்ணவரா யமன் மதிரா அபராஜிதா வைஜந்தா போன்ற தெய்வங்களை வழிபட்டார்கள். போரில் கொல்லப்பட்டு மலை போலக் குவிந்து கிடந்த பிரேதங்களைப் பார்த்து வருத்தப்பட்டு போர் வேண்டாம் அன்பு கருணையே பெரிதென்று உணர்ந்த அசோகர் புத்த மதத்தில் இணைந்துகொண்டது மட்டுமல்ல தனது பிள்ளைகளான மகிந்த சங்கமித்திரா ஆகியோரை புத்த மதத்தில் இணைத்து அவர்களைத் துறவிகளாக மாற்ற ஏற்பாடு செய்தார். அவர்கள் இருவரையும் இலங்கைக்குப் புத்தபெருமானின் தூதுவர்களாக அனுப்பி இலங்கையில் புத்த மதம் பரவ வழி வகுத்தவர் அசோகர் சக்கரவர்த்தியே ஆவார். அப்போது இலங்கையில் மன்னனாக இருந்த தேவநம்பியதீசன் புத்த மதத்துக்கு மாறியதோடு மக்களையும் அவ்வாறு செய்ய ஊக்கமளித்தான். இலங்கைத்தீவின் பெரும்பான்மையான மக்கள் புத்தசமயத்துக்கு மாறியபின் சைவம் சிறுபான்மை மதமாக மாற்றம் பெற்றது.

கணினிர் அஞ்சலி

இலக்கிய ஆளுமை குப்பிழான் ஐ. சண்முகன்

பிரபல மூத்த எழுத்தாளர் குப்பிழான் ஐ. சண்முகன் 24-04-2023 அன்று அமரரானார் என்று செய்தி ஈழத்து இலக்கிய உலகைப் பெரிதும் கவலைக்குள்ளாக்கியுள்ளது.

குப்பிழான் என்னும் விவசாயக் கிராமத்தில் ஐயாத்துரை இரத்தினம்மா தம்பதியின் மூத்த புதல்வராக 1946ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் முதலாம் திகதி பிறந்தவர் சண்முகன்.

இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை குப்பிழான் விக்னேஸ்வர வித்தியாலயத்திலும் இடைநிலைக் கல்வியை புன்னாலைக்கட்டுவன் மெதடிஸ்ஸ் மிஷன் ஆங்கிலப் பாடசாலையிலும் சாதாரண உயர்தரக்கல்வியை தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரியிலும் பெற்றவர். பின்னர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கொழும்பில் ஒரு வருடமும் பேராசனையில் இருவருடமும் தமிழ், பொருளாதாரம் ஆகிய துறைகளில் கற்று பட்டதாரியானார்.

சிறுகதை, கவிதை, திறனாய்வு, சங்கீதம், சினிமா ஆன்மிகம் முதலான துறைகளில் இவர் எழுதிவந்தார். குப்பிழான் ஐ. சண்முகன், கற்பகன், கணபதி, கற்கரைகற்பவர், பண்பாடகன் என்னும் புனை பெயர்களில் எழுதியுள்ளார்.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் குப்பிழான் ஐ. சண்முகனின் நாமம் என்றும் நிலைத்திருக்கும் அன்னாரது ஆத்மா சாந்தியடைவதாக.

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

என்னதான் செய்வது?...

நமது நாட்டின் தற்போதைய முக்கிய விடயங்களில் ஒன்றாக விளங்குவது, சீனாவுக்கான குரங்குகள் ஏற்றுமதியாகும். இதுபற்றிப் பல்வேறு வாதப் பிரதிவாதங்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. விவசாயப் பயிர்களை நாசமாக்கும் குரங்குகளைச் சீனாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதுதான் நல்லது என்ற கருத்து, பொதுவாக விவசாயிகளிடையே காணப்படுகிறது. அதற்கு மாற்றான கருத்துகளும் சிலரிடையே காணப்படுகின்றன.

குரங்குகள் ஏற்றுமதி தொடர்பாக, சுற்றாடல்துறை நிபுணர் நயனக ரன்வெல்ல பலகருத்துகளைத் தெரிவித்துள்ளார். அவர் இதுபற்றிக் குறிப்பிடுகையில், “விவசாயப் பயிர்களுக்குக் குரங்குகளால் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அதைக் கட்டுப்படுத்த ஓர் இலட்சம் குரங்குகளைச் சீனாவுக்கு வழங்க அரசாங்கம் தீர்மானித்துள்ளது. சீனாவிலுள்ள மிருகக்காட்சிச் சாலைக்குக் குரங்குகளை வழங்குவதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஓர் இலட்சம் குரங்குகளைச் சீனாவுக்கு வழங்குவதால், விவசாயப் பயிர்களுக்குக் காட்டு விலங்குகளால் ஏற்படும் பாதிப்புக்கு நிர்ந்தரத் தீர்வு காணமுடியாது. வனவிலங்குகளின் வாழ்விடச் சூழல் அழிக்கப்படும் போது, விலங்குகள் மனித நடவடிக்கைக்கு எதிராகச் செயற்படும். வனவிலங்குகளின் வாழ்விடத்தைப் பாதுகாக்க அரசாங்கம் கொள்கை அடிப்படையில் உறுதியான திட்டங்களை வகுக்கவேண்டும்” எனக் கூறுகின்றார்.

அதேவேளை, குரங்குகள் ஏற்றுமதி தொடர்பான தமது சந்தேகத்தையும் நயனக ரன்வெல்ல வெளியிட்டுள்ளார். “ஓர் இலட்சம் குரங்குகள் சீனாவிலுள்ள மிருகக்காட்சிச்சாலைக்குத் தான் உண்மையில் வழங்கப்படுகின்றனவா என்பதில் பாரிய சந்தேகம் காணப்படுகிறது. சீனாவில் குரங்கு மூளையைக் கொண்டு சமைக்கும் உணவு பிரபல்யமானது. உணவு உற்பத்திகளுக்காகக் குரங்குகள் கோரப்படலாம்” என்பது அவரது சந்தேகம்.

அத்தோடு வேறு ஒரு சந்தேகத்தையும் நயனக ரன்வெல்ல தெரிவித்துள்ளார். “விஞ்ஞான ஆய்வு நடவடிக்கைகளின் இறுதிப் பரிசோதனைகள் குரங்குகளைக் கொண்டு முன்னெடுக்கப்படும். மனிதனுக்கும், குரங்குகளுக்கும் அறிவியல் ரீதியில் நெருங்கிய தொடர்பு காணப்படுகிறது. ஆகவே, விஞ்ஞான ஆய்வுகூடங்களுக்காகக் குரங்குகள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றனவா என்ற சந்தேகம் காணப்படுகிறது” என்றும் அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

நயனக ரன்வெல்ல சுவாரசியமாகவும் ஒரு கருத்தைப் பின்வருமாறு தெரிவித்துள்ளார்: “குரங்குகளுக்குப் பதிலாக நாட்டை நாசம் செய்த அரசியல்வாதிகளை ஏற்றுமதி செய்யவேண்டும். மூளை உணவுகளுக்காக அரசியல்வாதிகளைப் பயன்படுத்த முடியாது. ஏனெனில், அரசியல்வாதிகளுக்கு மூளை என்பதொன்று கிடையாது. அரசியல்வாதிகளை விஞ்ஞான ஆய்வுகளுக்காகப் பயன்படுத்தினால், நாட்டுக்கு ஏதும் பயன் கிடைக்கும்.” நயனக ரன்வெல்லவின் கருத்து கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதுதான்!

எல்லாம் சரி. நாட்டில் பயிர்களை நாசம் செய்யும் குரங்குகளை ஏற்றுமதி செய்யலாம். நாட்டையே நாசமாக்கும் பேரினவாதக் குரங்குகளை என்னதான் செய்வது?...

தமிழ்த் தரைய்சை: அன்றும் இன்றும்

பழைய தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல்களையும், தற்போதைய தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல்களையும் ஒப்பிடும்போது சோகம் தான் பொங்கிக்கொண்டு வருகிறது. பழைய தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல்களை, திரைப்படங்களைப் பார்த்தபின்பும் பலகாலம் நினைவில் கொள்ளமுடிகிறது. கருத்தாழம், அருமையான இசையமைப்பு, பாடகர், பாடகிகளின் திறமை எனப் பல்வேறு அம்சங்கள் அவற்றின் தரத்தை மிக உயர்த்தின.

அன்றைய திரைப்படப் பாடலாசிரியர்கள் இலக்கியச் சுவை மிகுந்த பாடல்களை எழுதிக்கவித்தனர். இன்றும் அவற்றைக் கேட்கும்போது,

செவிகளும், மனமும் குளிர்கின்றன. வேண்டும் போதெல்லாம் வாயில் முணுமுணுக்கக்கூடிய அருமையான பாடல்கள் அவை. இசையமைப்பாளர்களும் விட்டேனா பார் என்ற ரீதியில் கடுமையாக உழைத்துப் பாடல்களுக்கு இசை வழங்கினர். திரைப்படக் காட்சிகளுக்கான பின்னணி இசையும் மிதமாக, பொருத்தமாக அமைந்தது.

தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிருந்த பாடகர், பாடகிகளோடு, ரி.எம்.செளந்தரராஜன் (சௌராஷ்டிரம்), ஏ.எம். ராஜா (தெலுங்கு), பி.பி. ஸ்ரீநிவாஸ் (கன்னடம்), ஏ.எல்.ராகவன் (சௌராஷ்டிரம்), எஸ்.பி. பாலசுப்பிரமணியம் (தெலுங்கு), பி. பானுமதி (தெலுங்கு), பி. சசீலா (தெலுங்கு), பி. லீலா (மலையாளம்), ஜிக்கி (தெலுங்கு) எஸ். ஜானகி (தெலுங்கு), எஸ். வரலட்சுமி (தெலுங்கு), ஜமுனாராணி (தெலுங்கு), சித்ரா (மலையாளம்) என்று பிற மொழிகளைத் தாய்மொழிகளாகக் கொண்ட பாடகர், பாடகிகளும் எவ்வளவு அழகாக, அருமையாகத் தமிழைக் கையாண்டு புகழ் பெற்றிருக்கிறார்கள்! விதிவிலக்காகக் கண்டசாலா (தெலுங்கு), ஜேசுதாஸ் (மலையாளம்) ஆகியோர் சிறந்த பாடகர்களாக இருந்தபோதிலும், தங்களது தமிழ் உச்சரிப்புத் தொடர்பாகப் போதிய கவனம் செலுத்தத் தவறிவிட்டனர்.

ஆனால், தமிழ்த் திரையிசை தொடர்பான இன்றைய நிலையோ மிகப் பரிதாபகரமானது. யாருக்குச் சொல்லி அழுவது என்று தெரியவில்லை. இசைஞானி இளையராஜா வரைக்கும் தமிழ்த் திரையிசை காலந்தோறும் பல பரிமாணங்களைப் பெற்று உயர்ந்து வளர்ந்து வந்தது. ஏ.ஆர். ரஹ்மான் வந்தாலும் வந்தார். தமிழ்த் திரையிசையின் கதி அதோகதியாகப் போய் விட்டது. ரஹ்மான் திறமைசாலி என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. அவரது ஆரம்பகாலத்தில் சில நல்ல பாடல்களைத் தந்திருக்கிறார். போகப்போகத் தமக்கென்று ஒரு தனிப்பாணி என்ற நினைப்பில், கொத்துரொட்டி சமைக்கும் பாணியில் கரடுமுரடான சத்தங்களைத் தான் தமிழ்த் திரையிசையாக அறிமுகப்படுத்தினார். திரைப்படக் காட்சிகளுக்கான பின்னணி இசையோ, நாம் காட்சிகளை ரசிப்பதற்கான வாய்ப்புகளையும் தட்டிப்பறித்துவிடுகின்றன. அவருக்குப் பின்வந்த இசையமைப்பாளர்கள் பலரும், ரஹ்மானைத் தான் பிதாமகராகப் பின்பற்றுகிறார்கள். ஆனானப்பட்ட

இளையராஜாவின் மகன் யுவன்சங்கர் ராஜா கூட, தந்தையின் பாணியைப் பின்பற்றவில்லை. தமக்கென்றும் ஒரு தனிப்பாணியை அவர் உருவாக்கவில்லை. பதிலாக, அவரும் ரஹ்மான் பாணியையே மனதளவில் பின்பற்றுகிறார். அதனால், இளையராஜாவுக்கு என்று இருக்கும் ஒரு தனித்துவம், யுவன்சங்கர் ராஜாவிடம் இல்லை. பத்தோடு பதினொன்றாகத்தான் அவரும் இருக்கிறார். ஒருசில புதிய இசையமைப்பாளர்களிடம் தனித்திறமை காணப்பட்டாலும், ஏ.ஆர். ரஹ்மான் என்ற மாயத்திரைக்குள் அவர்கள் அடிபட்டுப்போகிறார்கள்.

ரஹ்மானதும், அவரைப் பின்பற்றுபவர்களதும் இசைக்கேற்பப் பாடல் எழுதும் பாடலாசிரியர்களுக்குக் கவித்துவம் என்றால் என்ன என்று பாடம் எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. கவித்துவம் கைவராத நமது பல புதுக் கவிதையாளர்களைப் போல், கணிசமான திரையிசைப் பாடலாசிரியர்களும் வார்த்தைகளை அப்படியும் இப்படியும் போட்டுவிட்டால், அது பாடல் என்ற மாயைக்குள் சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்வப்போது சில கவித்துவம் மிக்க பாடல்களையும் சிலர் எழுதுகிறார்கள்தான். அவை, பெரு வெள்ளத்தில் சில துளிகளைப் போல் விளங்குகின்றன.

இன்றைய நிலையில், ஒருசில பாடகர், பாடகிகளைத் தவிர, பெரும்பாலானோர் என்ன பாடுகிறார்கள் என்று காதுகளைக் கூர்மைப்படுத்திக் கேட்கவேண்டியிருக்கிறது. ஏதோ தமிழ்ப் பாடல் என்று விளங்குகிறது. என்ன பாடுகிறார்கள் என்பது, அவர்களுக்குத் தான் வெளிச்சம். அதிலும், பல ஆண் பாடகர்களின் குரல்களைக் கேட்கும்போது, இவர்கள் எப்படித்தான் திரையிசைத்துறைக்குள் நுழைந்தார்கள் என்று ஆச்சரியப்படவேண்டியிருக்கிறது. இவர்களை விடக் குளியல் அறைக்குள் மட்டும் பாடத்தெரிந்த எத்தனையோ “பாடகர்கள்” மேல். சில பாடகிகள், கீச்சுக்குரலில் பாடி, தமது “இசைத்திறமையை” உலகறியச் செய்கிறார்கள். பாடகர்கள், பாடகிகளின் தமிழ் உச்சரிப்புத் தொடர்பாக இசையமைப்பாளர்களோ, இயக்குநர்களோ கவலைப்படுவதே இல்லை. இன்றைய நிலையில், தமிழ்த் திரையிசை என்பது, ஒருசில நல்ல விதிவிலக்குகளைத் தவிர, பூரித்து மகிழ்வதற்கு என்று எதுவும் இல்லை.

சம கால இலக்கிய சஞ்சீவிகள்

“சாகித்திய ரத்னா” மாண்புபெற்ற தி.ஞானசேகரனுடனான கருத்தாழ மகிழ்வுறல்

“சாகித்திய ரத்னா” மாண்புபெற்ற எழுத்தாளர், இதழியலாளர் டாக்டர் தி.ஞானசேகரன் அவர்களுடன் கருத்தாடி மகிழும் நிகழ்வு 23.04.2023 அன்று மாலை வதிரி தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியில் இடம்பெற்றது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திரு. இராஜேஸ்கண்ணன் அவர்களின் தலைமையில் இடம்பெற்ற இந்நிகழ்வில் வட அல்லை ச. சின்னராஜன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினர். கருத்தாடல்களை கவிஞர் வதிரி சி. ரவீந்திரன், திரு. ச. செல்வாணந்தன், கலாநிதி சு.குணேஸ்வரன், திரு. வேல்நந்தகுமார், திரு. த. அஜந்தகுமார், ஆகியோர் வழங்கினர். தொடர்ந்து விழாநாயகர் கௌரவிப்பு இடம்பெற்றது. வடமராட்சி கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகள் வாசகர்கள், பாராட்டி வழங்கிய வாழ்த்து மடல், வல்வெட்டித்துறை சமரபாகு கலை இலக்கிய மன்றம் வழங்கிய “கலைஞான வித்தகா” விருது ஆகியன விழா நாகருக்கு வழங்கப் பெற்றது. நன்றியுரையை கொற்றை பி.கிருஷ்ணானந்தன் வழங்கினார்.

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் சிரேஷ்ட எழுத்தாளர் பத்மா இளங்கோவனின் மூன்று சிறுவர் இலக்கிய நூல்களின் அறிமுக விழா (சிறுவர் இலக்கிய நூடங்கள், சிறுவர் தமிழ் அமுதம், கொரோனாவின் தடங்கள்)

கொரோனாவின் தடங்கள்

29.04.2023 மாலை வானதி காண்டபன் தலைமையில் நடைபெற்றது. மூன்று நூல்களின் முதல் பிரதியை புரவலர் ஹாஷிம் உமர் இளங்கோவனிடம் இருந்து பெற்றுக்கொள்வதையும், ரஞ்சனி சுப்பிரமணியம், ஞானம் ஆசிரியர் டாக்டர் தி. ஞானசேகரன், வானதி காண்டபன், தினகரன் பிரதம ஆசிரியர் தே. செந்தில்வேலவர் ஆகியோர் நிற்பதையும் படத்தில் காணலாம்.

வாசகர் பேசுகிறார்

“ஞானம்” 275ஆம் இதழ் மகிழ்வைத் தந்தது. ஆசிரியர் பக்கம் நீண்ட பட்டியலைக் காட்டியது. அந்தப் பட்டியல் மேலும் நீட்சியுறும் வண்ணம் தாங்கள் பல்வாண்டுகள் வாழ்ந்து பல பணிகளைத் தொடர்ந்து ஆற்ற நல்லருள் புரியவேண்டும் என தங்கள் பிறந்த தினத்தில் இறைவனைப் பிரார்த்தித்தோம். ஞானம் கவிதைகள் ஆய்வு சிறப்பிதழ் எவ்வாறு இருக்கும்? எனப் பல்வேறு எதிர்பார்ப்புகளுடன் தொடர்ந்து வாசித்த போது, ஒரேயொரு கட்டுரை! வகுத்து, தொகுத்து நிரலிட்டு அற்புதமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. சமுத்திரம் கடைந்து வெற்றி கண்டுள்ளார். பாராட்டுகள்.

இதழினுள் பல கட்டுரைகளை மட்டுமே எதிர்பார்த்த எனக்கு வழமையான அம்சங்கள் தொடர்ந்து வந்து சுவை சேர்த்தன. ரஞ்சனி அவர்களும் சுதாகர் அவர்களும் எதிர்பார்ப்புகளையே சிறுகதைகளாக்கியிருந்தனர். என் எதிர்பார்ப்பையும் அவற்றுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தேன். வாழ்க்கையில் நடப்பவைகள்தானே கதைகளாகின்றன. இதனால் ஒரே கதை மீண்டும் மீண்டும் எழுதப்படுவதுண்டு. அதில் வேறு திருப்பங்கள் இருக்காதவிடத்து சிறப்பாக எழுதப்பட்ட கதையிலும் சுவை குன்றிவிடும். வாட்சப் நண்பர் சம்பீத்தில்தான் உருவாகக் கூடியவர். கடித நண்பர் அல்லது காதலர் இருந்த இடத்தை இவர் பிடித்து முதியவர்கள் பங்கு கொண்ட நிகழ்வு கதை நிகழும் களமாக்கப் பட்டதால் புதிதாக உணர்கிறோம். இத்தகைய ஒரு மாற்றம் அல்லது திருப்பத்தை “நட்டஈடு”, “வருகிறான்” இரண்டிலும் எதிர்பார்த்தேன்.

எல்லா ஆக்கங்களும் சிறப்பாக இருந்தன. நிறைய எழுதலாம் கடிதமாக இல்லாது கட்டுரையாகிவிடும்.

— **ஃயாகேஸ்வரீ சீவப்பிரகாசம்**

அழகிய அட்டைப்படத்துடன் முகங்காட்டி, அட்டையின் உட்பக்கங்களில் பேசும் தங்க நாணயங்களின் வரலாறுகளைப் பேசுவதுடன் (ஞா.பா), 22 வருடங்களைக் கடந்து, பலரின் ஆய்வுக்குட்பட்டு வரலாற்றுச் சாதனை படைத்துவரும் சிற்றிதழாக ஞானம் வெளிவருவதை ஒரு கம்பீரத்துடன் ஆசிரியர் தனது ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் வெளிப்படுத்தி நிற்பது அதன் வாசகர்களாகவும், படைப்பாளிகளாகவும் திகழும் எமக்கு பெரு மகிழ்வைத்தருகின்றது.

இவ்விதழ் ஒரு கவிதைச் சிறப்பிதழாக வெளிவந்திருப்பதுடன், அந்தக் கவிதை ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்தை அர்த்தபுஷ்டியுடன் எழுதி ஞானத்தில் ஏறக்குறைய 35 பக்கங்களை தனதாக்கி பல்வேறு தரத்திலான கவிதைகளையும் அவற்றைப் படைத்த கவிஞர்களையும் பெருமைப்படுத்திய முனைவர் கோட்டி திருமுருகானந்தம் அவர்களை பாராட்டுவதுடன் எனது கவிதையொன்றையும் அதில் இணைத்துக்கொண்டமைக்கு எனது நன்றிகள்.

இவ்விதழில் வெளியாகியுள்ள மூன்று சிறுகதைகளும் சிறப்பான படைப்புகளாக அமைந்துள்ளன.. விரிவஞ்சி அவற்றின் சிறப்புகளை தெரியப்படுத்தமுடியவில்லை.

ஆயினும் அவற்றை எழுதிய படைப்பாளிகளுக்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

அதேமாதிரி இவ்விதழில் இடம் பெற்றுள்ள கவிதைகளுடன், குறுங்கதை, ஏனைய கட்டுரைகளுடன், பேராசிரியர். துரை மனோகரனின் எழுதத்தூண்டும் எண்ணங்கள், இலக்கியச்செய்திகள் எனப் பல தரமான அம்சங்களைத் தாங்கி ஞானம் 275ஆவது இதழ் சிறப்பாக வெளிவந்துள்ளது.

22 வருடங்களைக் கடந்து ஞானம் தனது வெற்றிப்பயணத்தைத் தொடர அயராது பாடுபட்டு உழைத்துவரும் ஆசிரியர் அவர்களுக்கும், இணை ஆசிரியர், நிர்வாக ஆசிரியர் ஆகியோருக்கும் எனது பாராட்டுக்களுடன் வாழ்த்துகளும் உரித்தாகட்டும்.

•••

ஷெல்ல்தாசன்

வேளூர் நாணயங்கள்

5

இலங்கையில் தர்பூ, சங்களம், ஆங்கலம், பீராகம், தேவநாகர் போன்ற எழுத்துக்களைக் கொண்ட நாணயங்கள் வெளி வந்துள்ளமையை நாம் காண்கின்ற அதேவேளை அராபிய எழுத்துக்களைக் கொண்ட நாணயங்களும் புழக்கத்தில் இருந்துள்ளன என்பதை அறியமுடிகின்றது. அவற்றில் இரண்டு நாணயங்களை இங்கு நோக்குவோம்.

(10) 'லாரின்' நாணயங்கள்

சாதாரண நாணய வடிவங்களில் அமையாது மீன்-கொக்க போன்ற வடிவத்தில் அமைந்த லாரின் நாணயங்கள் இலங்கையில் அதிகளவில் கடைக்கப்பெறுகின்றன. இவை போர்த்திக்கீசர் மற்றும் ஒல்லாந்தர் காலப்பகுதியிலே கண்டி ரூபாய் பகுதியில் பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளன. ஏறத்தாழ 19 ஆண்டுகள் இலங்கையில் வாழ்ந்த Robert Knox இந்நாணயங்கள் பற்றி தமது நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“பிற்தொரு வகையான நாணயங்கள் காணப்பெறுகின்றன. இந்நாணயங்கள் மீன்-கொக்க (Fish Hook) வடிவில் அமைந்தவை. அரசனின் அனுமதி பெற்று இந்த நாணயங்கள் மக்களால் உருவாக்கப்பெறுகின்றன. (அத்-7)”

இந்த நாணயங்கள், ஏறத்தாழ 4.4 கிராம் நிறையிலே (1 களஞ்சு) வெள்ளி உலகத்தினால் ஆக்கப்பெற்றவை. இந்த நாணயங்களிலே பாரசீக மன்னர் களின் பெயர்கள், 'முகம்மது இறைவனின் தூதராவார்' மற்றும் 'அல்லாஹ்வின் நேசராவார்' போன்ற வாசகங்கள் அராபிய எழுத்துக்களில் வெளிப்பறும் உட்பறும் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

ஈரான் (பாரசீகம்) நாட்டிலேயிருந்து வாண்பம் செய்யவந்த அராபியர்களால் இந்த நாணயங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன என வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கூறுவர்.

ஈரான் நாட்டிலுள்ள லார் (லாரின்) நகரத்திலே இந்த நாணயங்கள் உருவாக்கப்பட்டதால், லாரின் நாணயங்கள் என்ற பெயரைப் பெற்றுள்ளன. நான்கு அங்குல வெள்ளித் துண்டை இரண்டாக மடித்து பின்னர் வாசகங்கள் பொறிக்கப்பட்டு நிறைவிலே கொக்க வடிவமாக ஆக்கப்பட்ட லாரின் நாணயங்கள் பிற்காலத்திலே இலங்கையிலும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. ஐந்து லாரின் நாணயங்கள் ஒரு போர்த்திக்கீசர் ஈக்ஸ் டொலருக்கு இணையாக பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது. லாரின் நாணயங்கள் ஏன் இந்த வடிவில் செய்யப்பட்டன? என்பதற்கு ஆணத்தரமாக விடைகளைக் காணமுடியாது உள்ளது. தயாரிப்பதற்கு இலகு கருத் இந்த வகையில் நாணயங்கள் உருவாக்கப்பெற்றுள்ளன எனச் சில ஆய்வாளர்கள் கருதுவர்.

(11) 'சுறாட்' ரூபாய்

ஷாஜகானுக்குப் பின்னர் இந்தியாவை ஆண்ட ஒளரங்கசீப் என்னும் முகாலயப் பேரரசு மன்னன் 1658^{ஆம்} ஆண்டு தொடங்கி 1707^{ஆம்} ஆண்டு வரை ஆட்சிசெய்தான். இவன் ஆட்சி காலத்திலேயே, சுறாட் ரூபாய் என்னும் நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டன. இந்தியாவிலே 1500களில் தொடங்கி ரூபாய் என்னும் சொல் நாணயங்களின் பயன்பாட்டிலே வந்துள்ளதைக் காணலாம்.

रत्नवन्तं यवद्वीपं सप्तराज्योपशोभितम् ।
सुवर्णरूप्यकं चैव सुवर्णाकरमण्डितम् ॥

ரத்னவந்தம்' யவத்³வீபம்' ஸப்தராஜ்யோபஸோபி⁴தம் ।
ஸுவர்ண ரூப்யகம்' சைவ ஸுவர்ணாகரமண்டி³தம் ॥

வால்மீக ராமாயணம் - கவுகீந்தா காண்டம் - ஸர்கம் 40 - பாடல் 30

ரூபாய் என்கிற சொல் ரூப்யகம் என்னும் சமஸ்கிருத சொல்லிலிருந்து வந்ததாக மொழி யியலாளர்கள் கூறுவர். இதன் பொருள் பொன் - வெள்ளி என்பதாகும். வால்மீக ராமாயணத்திலே ரூப்யகத்தின் பயன்பாட்டை (பொன் என்னும் பொருளில்) காணமுடியும்.

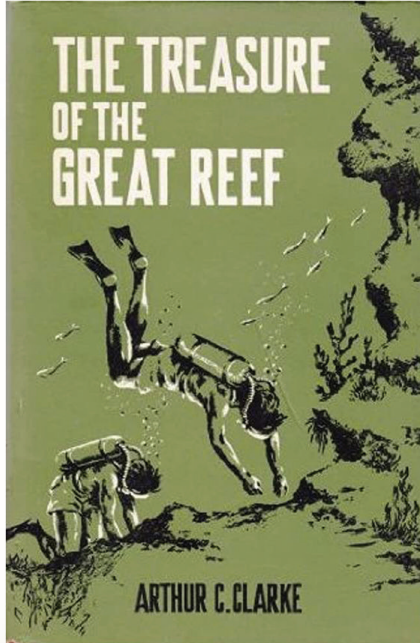
ஒளரங்கசீப் வெளியீட்ட சறாட் ரூபாய் நாணயங்களுக்கும் இலங்கைக்கும் சுவாரச்யமான தொடர்பு ஒன்று காணப்படுகின்றது. உலகப் புகழ்பெற்ற வ்ஞூனான அர்வானார், ஆதர் ச களார்க் அவர்களும் அவரின் நண்பர்களும் தமது கடல் சுழியோடும் தருணம் ஒன்றிலே இலங்கையின் தென்பகுதியிலுள்ள கர்ந்த என்தும் இடத்துக்கருகல் மூழ்கிய கப்பல் ஒன்றிலே இருந்து பல மூடைகளில் சறாட் நாணயப் புதையலைக் கண்டெடுத்துள்ளனர். ஒவ்வொரு மூடைகளும் 1000 சறாட் வெள்ளி நாணயங்களைக் கொண்டிருந்தன. 1961^{ஆம்} ஆண்டு இலங்கையிலே கண்டு எடுக்கப்பெற்ற புதையல் பற்றிய விபரங்களை 1964^{ஆம்} ஆண்டு தாம் வெளியீட்ட The Treasure of the Great Reef என்கிற நூலிலே தந்துள்ளார். நாணயங்கள் உட்பட மேலும் பல பொருட்கள் இந்தப் புதையலிலே கடைக்கப்பெற்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதேபோன்று களார்க் அவர்கள் 1950களில் தருகோணமலை கடற்பகுதியிலே சுழியோடி கோணஸ்வர கோயிலின் இடிபாடுகளைக் கடலின் அடியிலே கண்டு அதைப்பற்றிய படங்களையும் குறிப்புகளையும் வெளியீட்டார் என்பது ஞாபகத்தில் கொள்ளத்தக்கது. சறாட் ரூபாய் வெள்ளி நாணயத்திலே இஸ்லாமிய முறைப்படி ஆண்டு குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. அதன்படி இலங்கையில் அய்முந்த கப்பலில் கடைக்கப்பெற்ற நாணயங்களில் அனேகமானவை க.ப. 1701^{ஆம்} ஆண்டைக் குறிக்க இஸ்லாமிய ஆண்டான 1113ஐ குறிப்பிட்டுள்ளன.

கிளார்க் கண்டெடுத்த சறாட் நாணய மூடைகளில் ஒன்று

மேலும் இந்த நாணயங்களிலே 'ஒன்றும் நல்ல ஒளரங்கசீப் ஆலம்கீர் போன்று உலகம் முழுதும் பணத்தை வெளியீட்டார்' என்தும் கருத்தைக் கொண்ட வாசகம் அராய்ய மொழியிலே பொறிக் கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். இந்தியாவின் தென் தம்முகம் மற்றும் இலங்கை தவிரந்த இந்திய உபகண்டம் முழுவதையும் ஒளரங்கசீப் 49 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தான் என்பது கவனத்துக்குரியது.

சறாட் நாணம்

இலங்கையின் கிரிந்த பகுதியில் சுழியோட ஆயத்தமாகும் ஆதர் சி. கிளார்க்கும் அவரின் நண்பர் ஒருவரும்

இலங்கையின் திருகோணமலைக் கடற்பரப்பில் ஆதர் சி. கிளார்க் அவர்கள் கோணஸ்வர கோயிலின் அழிபாடுகளுடன் எடுக்கப்பட்ட புகைப்படம்

இலங்கை கடற்பரப்பில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புதையல் பற்றிய நூலின் அட்டைப்படம்

தொடரும்...

(குறிப்பு : இக்கட்டுரையில் காட்டப்பட்ட நாணயங்கள் யாவும் ஆசிரியரின் தனிப்பட்ட சேகரிப்பிலிருந்து)